

Переклад затверджений

Заступник генерального директора
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

30 листопада 2020 р.

02013R1307 — UA — 01.03.2019 — 006.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

**► В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 1307/2013
від 17 грудня 2013 року**

про запровадження правил для прямих виплат фермерам за схемами підтримки в рамках спільної сільськогосподарської політики та про скасування Регламенту Ради (ЄС) № 637/2008 та Регламенту Ради (ЄС) № 73/2009

(ОВ L 347 20.12.2013, с. 608)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	<u>РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 1310/2013 від 17 грудня 2013 року.</u>	L 347	865	20.12.2013
M2	<u>ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 639/2014 від 11 березня 2014 року.</u>	L 181	1	20.06.2014
M3	<u>ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 994/2014 від 13 травня 2014 року.</u>	L 280	1	24.09.2014
M4	<u>ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 1001/2014 від 18 липня 2014 року.</u>	L 281	1	25.09.2014
M5	<u>ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 1378/2014 від 17 жовтня 2014 року.</u>	L 367	16	23.12.2014
► M6				

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

►В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 1307/2013

від 17 грудня 2013 року

[про запровадження правил для прямих виплат фермерам за схемами підтримки в рамках спільної сільськогосподарської політики та про скасування Регламенту Ради \(ЄС\) № 637/2008 та Регламенту Ради \(ЄС\) № 73/2009](#)

(ОВ L 347 20.12.2013, с. 608)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
►M1	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 1310/2013 від 17 грудня 2013 року.	L 347	865	20.12.2013
M2	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 639/2014 від 11 березня 2014 року.	L 181	1	20.06.2014
M3	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 994/2014 від 13 травня 2014 року.	L 280	1	24.09.2014
M4	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 1001/2014 від 18 липня 2014 року.	L 281	1	25.09.2014
M5	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 1378/2014 від 17 жовтня 2014 року.	L 367	16	23.12.2014
►M6	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 2015/851 від 27 березня 2015 року.	L 135	8	02.06.2015
M7	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 2016/142 від 2 грудня 2015 року.	L 28	8	04.02.2016
►M8	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 2017/1155 від 15 лютого 2017 року.	L 167	1	30.06.2017
►M9	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2017/2393 від 13 грудня 2017 року.	L 350	15	29.12.2017
►M10	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 2018/162 від 23 листопада 2017 року.	L 30	6	02.02.2018
►M11	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 2019/71 від 9 листопада 2018 року.	L 16	1	18.01.2019
►M12	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/288 від 13 лютого 2019 року.	L 53	14	22.02.2019

З виправленнями, внесеними:

► **С1**

[Виправленням, ОВ L 130, 19.05.2016, с. 8 \(1307/2013\)](#)

▼ **В**

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 1307/2013

від 17 грудня 2013 року

про запровадження правил для прямих виплат фермерам за схемами підтримки в рамках спільної сільськогосподарської політики та про скасування Регламенту Ради (ЄС) № 637/2008 та Регламенту Ради (ЄС) № 73/2009

РОЗДІЛ I

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ І ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Сфера застосування

Цей Регламент запроваджує:

- (a) загальні правила щодо виплат, які здійснюють безпосередньо на користь фермерів за схемами підтримки, переліченими в додатку I («прямі виплати»);
- (b) спеціальні правила, що стосуються:
 - (i) базової виплати для фермерів («схема базової виплати» та спрощена схема на перехідний період, «схема єдиної виплати на площу»);
 - (ii) добровільної національної допомоги фермерам на перехідний період;
 - (iii) добровільної перерозподільної виплати;
 - (iv) виплати для фермерів, які дотримуються сільськогосподарських практик, сприятливих для клімату та довкілля;
 - (v) добровільної виплати для фермерів, які працюють у зонах із природними обмеженнями;
 - (vi) виплати для молодих фермерів, які розпочинають сільськогосподарську діяльність;
 - (vii) добровільна схема зв'язаної підтримки;
 - (viii) спеціальної виплати для вирощування бавовни;
 - (ix) добровільної спрощеної схеми для дрібних фермерів;
 - (x) рамок, в межах яких Болгарія, Хорватія та Румунія можуть доповнити прямі виплати.

Стаття 2

Зміни до додатка I

Для забезпечення правової визначеності Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70 про внесення змін до переліку схем підтримки, визначеного в додатку I, в межах, необхідних для врахування нових законодавчих актів щодо схем підтримки, які можуть бути ухвалені після ухвалення цього Регламенту.

Стаття 3

Застосування до найбільш віддалених регіонів та до найменших островів Егейського моря

Стаття 11 не застосовується до регіонів Союзу, зазначених у статті 349 ДФЄС («найбільш віддалених регіонів») та до прямих виплат, які надаються на найменших островах Егейського моря відповідно до Регламенту (ЄС) № 229/2013.

Розділи III, IV та V цього Регламенту не застосовуються до найбільш віддалених регіонів.

Стаття 4

Терміни та означення, а також пов'язані положення

1. Для цілей цього Регламенту застосовуються такі терміни та означення:

- (a) «фермер» означає фізичну або юридичну особу, або об'єднання фізичних чи юридичних осіб, незалежно від правового статусу, наданого такому об'єднанню та його членам національним правом, чие господарство розташоване на території, на яку розповсюджується дія Договорів, визначених в статті 52 ДЄС у поєднанні зі статтями 349 та 355 ДФЄС, та, яка займається сільськогосподарською діяльністю;
- (b) «господарство» означає всі об'єкти, які використовуються для сільськогосподарської діяльності, управляються фермером та розташовані у межах території тієї самої держави-члена;
- (c) «сільськогосподарська діяльність» означає:
 - (i) виробництво, розведення сільськогосподарських тварин або вирощування сільськогосподарських продуктів, в тому числі збирання врожаю, доїння, розведення тварин та утримання тварин для сільськогосподарських цілей,
 - (ii) збереження сільськогосподарських площ у стані, який забезпечує їх придатність для випасання тварин або вирощування рослин без підготовчої дії, що виходить поза межі використання звичайних сільськогосподарських методів та техніки, на основі критеріїв, запроваджених державами-членами в рамках, встановлених Комісією, або
 - (iii) здійснення мінімальної діяльності, визначеної державами-членами, на сільськогосподарських площах, які природним чином утримуються в стані, придатному для випасання тварин або вирощування рослин;
- (d) «сільськогосподарські продукти» означає продукти, за винятком продуктів рибальства, перелічених у додатку I до Договорів, а також бавовни;
- (e) «сільськогосподарська площа» означає будь-яку площу, зайняту орними землями, постійними луками та постійними пасовищами або багаторічними культурами;
- (f) «орні землі» означає землі, які обробляються для виробництва культур або землі, наявні для виробництва культур, але залишені під пар, в тому числі території, залишені під пар відповідно до статей 22, 23 та 24 Регламенту (ЄС) № 1257/1999, статті 39 Регламенту (ЄС) № 1698/2005 та статті 28 Регламенту (ЄС) № 1305/2013, незалежно від того чи перебувають такі землі під теплицями або під стаціонарним чи мобільним накриттям;
- (g) «багаторічні культури» означає інші неротаційні культури ніж постійні луки чи постійні пасовища, які займають ґрунти впродовж п'яти років і більше, дають повторні врожаї, в тому числі розсадники та лісову порість із коротким циклом ротації;

▼M9

- (h) «постійні луки та постійні пасовища» (разом далі — «постійні луки») означає землі, що використовуються для вирощування трави або інших трав'янистих кормових рослин природним шляхом (самосійних) або шляхом вирощування (засіяних), та які не були включені до ротації сільськогосподарських культур господарства на п'ять років або більше та, якщо держави-члени так вирішать, які не оралися протягом п'яти років або більше; вони можуть включати інші види, такі як кущі та/або дерева, з яких виробляють корми для тварин, за умови що трави та інші трав'яністі кормові рослини домінують. Держави-члени можуть також ухвалити рішення розглядати як постійні луки:
 - (i) землі, на яких можна випасати тварин, та які належать до усталених місцевих практик, в яких традиційно трави та інші трав'яністі кормові рослини не домінують на площах для пасовища; та/або
 - (ii) землі, на яких можна випасати тварин, в яких традиційно трави та інші трав'яністі кормові рослини не домінують або відсутні на площах для пасовища;

▼B

- (i) «трави або інші трав'яністі кормові рослини» означає трав'яністі рослини, які традиційно можна знайти на природних пасовищах, або, які зазвичай включають в суміші насіння для пасовищ чи сінокосів у державах-членах, незалежно від того чи використовуються вони для випасання тварин;

- (j) «розсадники» означає такі ділянки молодих деревних рослин, вирощених на свіжому повітрі для подальшої пересадки:
- розсадники винограду та підщеп,
 - розсадники фруктових дерев та ягід,
 - розсадники декоративних рослин,
 - комерційні розсадники лісових дерев, за винятком тих, які розташовані в лісах, але призначені для власних потреб господарства,
 - розсадники дерев та кущів для висаджування в садах, парках, на узбіччях доріг та на насипах (наприклад, живоплоти, кущі троянд та інші декоративні кущі, декоративні хвойні рослини), в тому числі у всіх випадках їхні підщепи та молоді саджанці;
- (k) «лісова порість із коротким циклом ротації» означає ділянки, засаджені видами дерев, які належать до коду КН 0602 90 41, які мають бути визначеними державами-членами та які складаються з деревних багаторічних культур, підщеп або материнських рослин, які залишають в ґрунті після збирання врожаю, з новими пагонами, що виростають наступного сезону та з максимальним циклом збирання врожаю, який має бути визначений державами-членами;
- (l) «продаж» означає продаж або будь-яку іншу остаточну передачу права власності на землю або права на виплати; він не включає продажу землі, якщо земля передається органам публічної влади або для використання в публічних інтересах або, якщо передача здійснюється не для сільськогосподарських цілей;
- (m) «оренда» означає договір оренди або аналогічну тимчасову операцію;
- (n) «передача» означає оренду або продаж, або фактичне чи очікуване успадкування землі або права на виплати або будь-яку іншу остаточну її передачу; вона не охоплює повернення прав після завершення строку оренди.

▼M9

Незважаючи на пункти (f) та (h) першого підпараграфу, держави-члени, які до 1 січня 2018 року визнали земельні ділянки, залишені під пар, як орні землі, можуть продовжувати їх визнавати як такі після зазначеної дати. З 1 січня 2018 року земельні ділянки, залишені під пар, які були визнані як орні землі на підставі цього підпараграфу у 2018 році, стануть постійними луками у 2023 році або згодом, якщо будуть виконані умови, визначені в пункті (h).

▼B

2. Держави-члени:

- (a) визначають критерії, які повинні бути дотримані фермерами для виконання зобов'язання щодо збереження сільськогосподарської площі в стані, придатному для випасання тварин або вирощування рослин, як зазначено в пункті (c)(ii) параграфу 1;
- (b) якщо застосовно на території держави-члена, визначають мінімальну діяльність, яку належить провести на сільськогосподарських площах, природним чином збережених в стані, придатному для випасання тварин або вирощування рослин, як зазначено в пункті (c)(iii) параграфу 1;
- (c) визначають види дерев, які відповідають визначенню лісова порість із коротким циклом ротації та визначають максимальний цикл збору врожаю для таких видів дерев, як зазначено в пункті (k) параграфу 1.

Держави-члени можуть ухвалити рішення про те, що землі, на яких можна випасати тварин та які є частиною усталених місцевих практик, в яких традиційно трави та інші трав'янисті кормові рослини не домінують на площах для пасовища, належить розглядати як постійні луки, як вказано в пункті (h) параграфу 1.

▼M9

Держави-члени можуть ухвалити рішення про те, що:

- (a) землі, які не орали протягом п'яти років або більше, вважаються постійними луками, як зазначено в пункті (h) першого підпараграфу параграфу 1, за умови що землі використовують для вирощування трав або інших трав'янистих кормових рослин природним шляхом (самосійних) або шляхом вирощування (засіяних) та якщо їх не було включено до ротації культур господарства протягом п'яти років або більше;
- (b) постійні луки можуть включати інші види, такі як кущі та/або дерева, придатні для виробництва корму для тварин, в зонах, де домінують трави або інші трав'янисті кормові рослини; та/або

- (с) землі, придатні для випасання тварин, на яких трави та інші трав'янисті кормові рослини не домінують або відсутні на площах для пасовища, розглядаються як постійні луки, як зазначено в пункті (h) першого підпараграфу параграфа 1.

Держави-члени можуть ухвалити рішення на основі об'єктивних та недискримінаційних критеріїв про застосування свого рішення, ухваленого відповідно до пунктів (b) та/або (с) третього підпараграфу цього параграфа, до всієї або до частини їхньої території.

Держави-члени повідомляють Комісію до 31 березня 2018 року про будь-яке рішення, ухвалене на підставі третього та четвертого підпараграфів цього параграфа.

▼В

3. Для забезпечення правової визначеності Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70, якими запроваджуються:

- (a) рамки, в межах яких держави-члени повинні запровадити критерії, яких належить дотримуватися фермерам для виконання зобов'язання щодо збереження сільськогосподарської площі в стані, придатному для випасання тварин або вирощування рослин, як зазначено в пункті (с)(ii) параграфа 1;
- (b) рамки, в межах яких держави-члени повинні визначити мінімальну діяльність, яку належить провести на сільськогосподарських площах, природним чином збережених в стані, придатному для випасання тварин або вирощування рослин, як зазначено в пункті (с)(iii) параграфа 1;
- (с) критерії для визначення переважання трав та інших трав'янистих кормових рослин та критеріїв для визначення ustalених місцевих практик, зазначених в пункті (h) параграфа 1.

РОЗДІЛ II

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ПРЯМИХ ВИПЛАТ

ГЛАВА I

Загальні правила щодо прямих виплат

Стаття 5

Загальні положення спільної сільськогосподарської політики

До схем, передбачених в цьому Регламенті, застосовуються положення Регламенту (ЄС) № 1306/2013 та положення, ухвалені на його підставі.

Стаття 6

Національні граничні значення

1. Для кожної держави-члена на кожен рік національне граничне значення, яке включає загальну вартість всіх призначених прав на виплати, національного резерву або регіональних резервів та граничних значень, закріплених відповідно до статей 42, 47, 49, 51 та 53, повинно відповідати значенню, визначеному в додатку II.

Якщо держава-член використовує опцію, передбачену в статті 22(2), національне граничне значення, визначене в додатку II для такої держави-члена на відповідний рік, може бути перевищене на суму, розраховану відповідно до зазначеного параграфа.

2. Як відступ від параграфа 1, для кожної держави-члена, яка застосовує схему єдиної виплати на площу та на кожен рік, національне граничне значення, яке включає граничні значення, закріплені відповідно до статей 36, 42, 47, 49, 51 та 53, повинно відповідати значенню, визначеному в додатку II.

▼M9

Якщо держава-член використовує опцію, передбачену в другому підпараграфі статті 36(4), національне граничне значення, визначене в додатку II для такої держави-члена на відповідний рік, може бути перевищене на суму, розраховану відповідно до зазначеного підпараграфа.

▼M1

3. Для врахування динаміки у зміні загальних максимальних сум прямих виплат, які можуть бути надані, у тому числі ті, що надаються на підставі рішень, ухвалених державами-членами відповідно до статті 136а Регламенту (ЄС) № 73/2009 та статті 14 цього Регламенту, а також ті, що надаються на підставі статті 20(2) цього Регламенту, Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70 цього Регламенту для адаптації національних граничних значень, визначених у додатку II цього Регламенту.

▼В

Стаття 7

Чисті граничні значення

1. Без обмеження статті 8, загальна сума прямих виплат, які можуть бути надані на території держави-члена відповідно до розділів III, IV та V протягом календарного року, не повинні, після застосування статті 11, перевищувати відповідне граничне значення, визначене в додатку III.

Якщо загальна сума прямих виплат, які мають бути надані на території держави-члена, перевищуватиме граничне значення, визначене в додатку III, така держава-член повинна зробити лінійне зменшення сум всіх прямих виплат, за винятком прямих виплат, наданих на підставі Регламенту (ЄС) № 228/2013 та Регламенту (ЄС) № 229/2013.

▼M12

2. Для кожної держави-члена на кожен календарний рік розрахункові надходження внаслідок зазначеного в статті 11 скорочення виплат (виражені як різниця між національними граничними значеннями, визначеними в додатку II, до яких додано суму, доступну відповідно до статті 58, та чистими граничними значеннями, визначеними в додатку III) повинні бути доступними як підтримка Союзу, що фінансується в рамках Європейського сільськогосподарського фонду розвитку сільських територій (EAFRD).

▼В

3. Для врахування динаміки загальних максимальних сум прямих виплат, які можуть бути надані, в тому числі ті, що надаються на підставі рішень, ухвалених державами-членами відповідно до статті 14, Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70, які адаптують граничні значення, визначені в додатку III.

Стаття 8

Фінансова дисципліна

1. Коригувальний коефіцієнт, визначений відповідно до статті 26 Регламенту (ЄС) № 1306/2013, повинен застосовуватися виключно до прямих виплат, розмір яких перевищує 2 000 євро, та які належить надати фермерам у відповідному календарному році.

2. У результаті передбаченого в статті 16 поступового введення прямих виплат, параграф 1 цієї статті застосовується до Болгарії та Румунії з 1 січня 2016 року.

У результаті передбаченого в статті 17 поступового введення прямих виплат, параграф 1 цієї статті застосовується до Хорватії з 1 січня 2022 року.

3. Для забезпечення коректного застосування коригувань прямих виплат з дотриманням фінансової дисципліни Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70 з метою встановлення правил щодо бази для розрахунку скорочень, які належить застосовувати державам-членам до фермерів відповідно до параграфа 1 цієї статті.

4. У випадку юридичної особи або об'єднання фізичних чи юридичних осіб, держави-члени можуть застосувати коригувальний коефіцієнт, зазначений в параграфі 1, на рівні членів таких юридичних осіб або об'єднань, якщо національне право забезпечує надання прав окремим членам та взяття ними прав і обов'язків, що є порівнянними до прав і обов'язків індивідуальних фермерів, які мають статус керівника господарства, зокрема, що стосується їхнього економічного, соціального та податкового статусу, за умови що вони сприяли посиленню сільськогосподарських структур юридичних осіб або відповідних об'єднань.

Стаття 9

Активний фермер

1. Жодні прямі виплати не надаються фізичним чи юридичним особам, або об'єднанням фізичних чи юридичних осіб, чийми сільськогосподарськими площами є головним чином площі, які природним чином утримуються в стані, придатному для випасання тварин або вирощування рослин, та які не ведуть на таких площах мінімальної діяльності, визначеної державами-членами відповідно до пункту (b) статті 4(2).

2. Жодні прямі виплати не надаються фізичним чи юридичним особам, або об'єднанням фізичних чи юридичних осіб, які управляють аеропортами, гідротехнічними спорудами, спортивними та рекреаційними майданчиками та надають залізничні послуги і послуги в сфері нерухомості.

У відповідних випадках держави-члени на основі об'єктивних та недискримінаційних критеріїв можуть вирішити додати до списку першого підпараграфа будь-яке інше аналогічне несільськогосподарське підприємство або аналогічну несільськогосподарську діяльність, а згодом вирішити вилучити будь-які такі доповнення.

Проте особа або об'єднання осіб, на яких розповсюджується дія першого або другого підпараграфа, повинні розглядатися як активний фермер, якщо вони надають підтверджені докази в передбаченій державами-членами формі, які демонструють виконання будь-якої з таких умов:

- (a) річна сума прямих виплат становить щонайменше 5 % від загальної суми надходжень, отриманих не від сільськогосподарської діяльності в останньому податковому році, для якого наявні такі докази;
- (b) його сільськогосподарська діяльність не є незначною;
- (c) основна діяльність або мета компанії полягає у веденні сільськогосподарської діяльності.

3. Додатково до параграфів 1 та 2 держави-члени можуть вирішити, на основі об'єктивних та недискримінаційних критеріїв, що жодні прямі виплати не будуть надані фізичним чи юридичним особам, або об'єднанням фізичних чи юридичних осіб:

- (a) сільськогосподарська діяльність яких становить лише незначну частину від їхньої загальної економічної діяльності; та/або
- (b) основна діяльність або мета компанії яких не полягає у веденні сільськогосподарської діяльності.

▼M9

3a. Додатково до параграфів 1, 2 та 3, держави-члени можуть вирішити, що жодних прямих виплат не буде надано фермерам, які не зареєстровані для ведення своєї сільськогосподарської діяльності в національному податковому реєстрі чи національному реєстрі соціального страхування.

▼M9

4. Параграфи 2, 3 та 3a не застосовуються до фермерів, які отримали лише прямі виплати, що не перевищують певну суму для попереднього року. Розмір такої суми повинен бути визначений державами-членами на основі таких об'єктивних критеріїв, як їхні національні та регіональні характеристики, і не повинен перевищувати 5 000 євро.

▼B

5. Для гарантування захисту прав фермерів Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70, якими встановлюються:

- (a) критерії для визначення випадків, у яких сільськогосподарську площу фермера належить розглядати як площу, яка переважно утримується в стані, придатному для випасання тварин або вирощування рослин;
- (b) критерії для встановлення розмежувань між доходами, які були отримані від сільськогосподарської діяльності та доходами, які були отримані не від сільськогосподарської діяльності;
- (c) критерії для встановлення сум прямих виплат, зазначених в параграфах 2 та 4, зокрема, стосовно прямих виплат в перший рік призначення прав на виплати, якщо вартість прав на виплати ще остаточно не встановлено, а також стосовно прямих виплат для нових фермерів;
- (d) критерії, яким повинні відповідати фермери для того, щоб довести, для цілей параграфів 2 та 3, що їхня сільськогосподарська діяльність не є незначною та основна діяльність або мета компанії полягає у веденні сільськогосподарської діяльності.

▼M9

6. Держави-члени повідомляють Комісію до 1 серпня 2014 року про будь-яке рішення, зазначене в параграфах 2, 3 або 4, та до 31 березня 2018 року про будь-яке рішення, зазначене в параграфі 3a. У разі внесення змін до таких рішень, держави-члени повідомляють Комісію про них протягом двох тижнів з дати ухвалення будь-якого рішення про внесення змін.

▼M9

7. Держави-члени можуть ухвалити рішення починаючи з 2018 року або з будь-якого наступного року, що особи або об'єднання осіб, на яких розповсюджується дія першого та другого підпараграфів параграфа 2, можуть покликатися лише на один або два з трьох критеріїв, перелічених у третьому підпараграфі параграфа 2, щоб довести, що вони є активними фермерами. Держави-члени повідомляють Комісію про

таке рішення до 31 березня 2018 року, якщо воно застосовується з 2018 року або, якщо воно застосовується з наступного року, до 1 серпня року, який передує року застосування рішення.

8. Держави-члени можуть ухвалити рішення щодо припинення застосування параграфу 2 починаючи з 2018 року або будь-якого наступного року. Вони повідомляють Комісію про таке рішення до 31 березня 2018 року, якщо воно застосовується з 2018 року або, якщо воно застосовується з наступного року, до 1 серпня року, який передує року застосування рішення.

▼В

Стаття 10

Мінімальні вимоги для отримання прямих виплат

1. Держави-члени вирішують в якій з таких ситуацій не надавати прямих виплат фермеру:

- (a) якщо загальна сума прямих виплат, на які було подано заявки або які належить надати до початку застосування статті 63 Регламенту (ЄС) № 1306/2013 в поточному календарному році, не перевищує 100 євро;
- (b) якщо прийнятна площа господарства, для якої подано заявку на отримання прямих виплат або для якої прямі виплати мають бути надані до застосування статті 63 Регламенту (ЄС) № 1306/2013, становить менше одного гектара.

2. Щоб врахувати структуру їхніх сільськогосподарських економік, держави-члени можуть скоригувати граничні значення, визначені в пунктах (a) та (b) параграфу 1, в рамках меж, визначених у додатку IV.

3. Якщо будь-яка держава-член вирішує застосовувати граничне значення за площею на підставі пункту (b) параграфу 1, вона повинна застосувати пункт (a) зазначеного параграфу до тих фермерів, які отримують зазначену в розділі IV пов'язану з тваринами зв'язану підтримку, у володінні яких менше гектарів ніж граничне значення за площею.

4. Зацікавлені держави-члени можуть вирішити не застосовувати параграф 1 до найбільш віддалених регіонів та найменших островів Егейського моря.

5. У Болгарії та Румунії, для 2015 року суму, на яку було подано заявку або яку належить надати як вказано в пункті (a) параграфу 1, розраховують на основі відповідної суми, визначеної в пункті А додатка V.

У Хорватії, для 2015-2021 років суму, на яку було подано заявку або яку належить надати як вказано в пункті (a) параграфу 1, розраховують на основі відповідної суми, визначеної в пункті А додатка VI.

Стаття 11

Скорочення виплат

1. Держави-члени повинні скоротити суму прямих виплат, які мають бути надані фермеру відповідно до глави 1 розділу III для відповідного календарного року, щонайменше на 5 % для тієї частини суми, яка перевищує 150 000 євро.

2. Перед застосуванням параграфу 1 держави-члени можуть відняти зарплати, пов'язані з сільськогосподарською діяльністю, які були фактично виплачені та задекларовані фермером у попередньому календарному році, в тому числі податки та соціальні внески, пов'язані із зайнятістю, від суми прямих виплат, які мають бути надані фермеру на підставі глави 1 розділу III у відповідному календарному році. Якщо відсутні жодні дані про зарплати, які були фактично виплачені та задекларовані фермером у попередньому календарному році, належить використати найновіші доступні дані.

3. Якщо держава-член ухвалює рішення надати фермерам перерозподільну виплату на підставі глави 2 розділу III та використати для такої мети більше ніж 5 % річного національного граничного значення, визначеного в додатку II, вона може ухвалити рішення не застосовувати цю статтю.

Якщо держава-член ухвалює рішення надати перерозподільну виплату фермерам на підставі глави 2 розділу III, а застосування максимальних меж, визначених в статті 41(4) перешкоджає їй використати для такої мети більше ніж 5 % річного національного граничного значення, визначеного в додатку II, така держава-член може ухвалити рішення не застосовувати цю статтю.

4. Жодні переваги, які полягають в уникненні скорочень виплати, не повинні надаватися фермерам, щодо яких встановлено, що вони після 18 жовтня 2011 року штучно створили умови для того, щоб ухилитися від дії цієї статті.

5. Якщо мова йде про юридичну особу або об'єднання фізичних чи юридичних осіб, держави-члени можуть застосувати скорочення, зазначене в параграфі 1, на рівні членів таких юридичних осіб або об'єднань, якщо національне право забезпечує надання прав окремим членам та взяття ними прав і

обов'язків, що є порівнянними до прав і обов'язків індивідуальних фермерів, які мають статус керівника господарства, зокрема що стосується їхнього економічного, соціального та податкового статусу, за умови що вони сприяли посиленню сільськогосподарських структур юридичних осіб або відповідних об'єднань.

▼M9

6. Держави-члени можуть щороку переглядати свої рішення про скорочення виплат, ухвалені на підставі цієї статті, за умови що такий перегляд не призведе до скорочення сум, доступних для розвитку сільської місцевості.

Держави-члени повинні повідомляти Комісію про рішення, ухвалені відповідно до цієї статті, та про будь-які розрахункові надходження внаслідок скорочень на період до 2019 року, до 1 серпня року, що передуватиме застосуванню таких рішень; останньою можливою датою для таких повідомлень є 1 серпня 2018 року.

▼M12

Що стосується 2020 року, держави-члени до 31 грудня 2019 року повідомляють Комісію про рішення, ухвалені відповідно до цієї статті, та про будь-які розрахункові надходження внаслідок скорочень.

▼B

Стаття 12

Декілька заявок

Площа, яка відповідає кількості прийнятих гектарів, для яких фермер на підставі глави 1 розділу III подав заявку на отримання базової виплати, може бути предметом заявки для будь-якої іншої прямої виплати, а також для будь-якої іншої допомоги, на яку не розповсюджується дія цього Регламенту, якщо інше не передбачено цим Регламентом.

Стаття 13

Державна допомога

Як відступ від статті 211(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1308/2013 ([1](#)), статті 107, 108 та 109 ДФЄС не застосовуються до виплат, здійснених державами-членами відповідно до цього Регламенту.

Стаття 14

Гнучкість між «опорами»

1. До 31 грудня 2013 року держави-члени можуть ухвалити рішення надати, як додаткову підтримку для заходів, що здійснюються в рамках плану заходів з розвитку сільської місцевості, які фінансуються Європейським аграрним фондом розвитку сільських районів відповідно до Регламенту (ЄС) № 1305/2013, до 15 % від їхніх щорічних національних граничних значень для 2014 календарного року, визначених у додатку VIII до Регламенту (ЄС) № 73/2009, та їхніх річних національних граничних значень для 2015–2019 календарних років, визначених у додатку II до цього Регламенту. Як результат, відповідна сума більше не буде доступною для надання прямих виплат.

Про зазначене у першому підпараграфі рішення до 31 грудня 2013 року повідомляють Комісію. У такому рішенні визначають вказаний в зазначеному підпараграфі відсоток, який може відрізнятись залежно від календарного року.

Держави-члени, які не ухвалюють зазначене в першому підпараграфі рішення для 2014 календарного року, можуть до 1 серпня 2014 року ухвалити таке рішення для 2015–2019 календарних років. Вони повинні повідомити Комісію про будь-яке таке рішення до зазначеної дати.

Держави-члени можуть ухвалити рішення щодо перегляду рішень, вказаних в цьому параграфі, з набуттям чинності з 2018 календарного року. Будь-які рішення, що ґрунтуються на такому перегляді, не повинні призводити до зменшення відсотка, повідомленого Комісії відповідно до першого, другого та третього підпараграфів. До 1 серпня 2017 року держави-члени повідомляють Комісію про будь-яке рішення, що ґрунтується на такому перегляді.

▼M9

Держави-члени можуть ухвалити рішення щодо перегляду рішень, зазначених у цьому параграфі, які набудуть чинності з 2019 календарного року, та до 1 серпня 2018 року повідомляють Комісію про будь-яке рішення, яке ґрунтується на такому перегляді. Будь-які рішення, що ґрунтуються на такому перегляді, не повинні призводити до зменшення відсотка, повідомленого Комісії відповідно до першого, другого, третього та четвертого підпараграфів.

▼M12

До 31 грудня 2019 року держави-члени можуть вирішити надати, як додаткову підтримку, що фінансується Європейським аграрним фондом розвитку сільських районів у 2021 фінансовому році, до 15 % від їхніх щорічних національних граничних значень для 2020 календарного року, визначених у додатку II до цього Регламенту. Як результат, відповідна сума більше не буде доступною для надання прямих виплат. Про таке рішення до 31 грудня 2019 року повідомляють Комісію, і таке рішення має містити вибраний відсоток.

▼B

2. До 31 грудня 2013 року держави-члени, які не ухвалити рішення, зазначене в параграфі 1, можуть вирішити надати в формі прямих виплат до 15 % або, якщо мова йде про Болгарію, Естонію, Іспанію, Латвію, Литву, Польщу, Португалію, Румунію, Словаччину, Фінляндію, Швецію та Велику Британію, — до 25 % від суми, виділеної на підтримку заходів в рамках плану заходів з розвитку сільської місцевості, які фінансуються Європейським аграрним фондом розвитку сільських районів протягом періоду 2015-2020 років, як зазначено в Регламенті (ЄС) № 1305/2013. Як результат, відповідна сума більше не буде доступною для заходів підтримки в рамках плану заходів з розвитку сільської місцевості.

Про зазначене у першому підпараграфі рішення до 31 грудня 2013 року повідомляють Комісію. У такому рішенні визначають вказаний в зазначеному підпараграфі відсоток, який може відрізнятись залежно від календарного року.

Держави-члени, які не ухвалюють зазначене в першому підпараграфі рішення для 2015 фінансового року, можуть до 1 серпня 2014 року ухвалити таке рішення для 2016–2020 фінансових років. Вони повинні повідомити Комісію про будь-яке таке рішення до зазначеної дати.

Держави-члени можуть ухвалити рішення щодо перегляду рішень, вказаних у цьому параграфі, які набудуть чинності з 2019 та 2020 фінансових років. Будь-які рішення, що ґрунтуються на такому перегляді, не повинні призводити до збільшення відсотка, повідомленого Комісії відповідно до першого, другого та третього підпараграфів. До 1 серпня 2017 року держави-члени повідомляють Комісію про будь-яке рішення, що ґрунтується на такому перегляді.

▼M9

Держави-члени можуть ухвалити рішення щодо перегляду рішень, зазначених у цьому параграфі, які набудуть чинності з 2019 календарного року, та до 1 серпня 2018 року повідомляють Комісію про будь-яке рішення, яке ґрунтується на такому перегляді. Будь-які рішення, що ґрунтуються на такому перегляді, не повинні призводити до збільшення відсотка, повідомленого Комісії відповідно до першого, другого, третього та четвертого підпараграфів.

▼M12

До 31 грудня 2019 року держави-члени можуть ухвалити рішення надати в формі прямих виплат до 15 % або, якщо мова йде про Болгарію, Естонію, Іспанію, Латвію, Литву, Польщу, Португалію, Румунію, Словаччину, Фінляндію та Швецію — до 25 % від суми, виділеної на підтримку, що фінансується Європейським аграрним фондом розвитку сільських районів у 2021 фінансовому році, виділеної на підставі законодавства Союзу, ухваленого після ухвалення Радою відповідного Регламенту на підставі статті 312(2) ДФЄС. Як результат, відповідна сума більше не буде доступною для підтримки, що фінансується Європейським аграрним фондом розвитку сільських районів. Таке рішення надсилають до Комісії до 31 грудня 2019 року та у ньому зазначають вибраний відсоток.

▼B

Стаття 15

Перегляд

Перелічені в додатку I схеми підтримки застосовують без обмеження можливого перегляду в будь-який час з огляду на економічний розвиток і стан бюджету. Такий перегляд може призвести до ухвалення законодавчих актів, делегованих актів на підставі статті 290 ДФЄС або імплементаційних актів на підставі статті 291 ДФЄС.

ГЛАВА 2

Положення, що застосовуються до Болгарії, Хорватії та Румунії

Стаття 16

Поступове введення прямих виплат у Болгарії та Румунії

Для Болгарії та Румунії граничні значення, встановлені відповідно до статей 42, 47, 49, 51, 53 та 65, встановлено для 2015 року на основі суми, визначеної в пункті А додатка V.

Стаття 17

Поступове введення прямих виплат у Хорватії

У Хорватії прямі виплати вводитимуть відповідно до такого графіка приростів, вираженого у відсотках від відповідного рівня прямих виплат, який застосовуватиметься з 2022 року:

- 25 % у 2013 році,
- 30 % у 2014 році,
- 35 % у 2015 році,
- 40 % у 2016 році,
- 50 % у 2017 році,
- 60 % у 2018 році,
- 70 % у 2019 році,
- 80 % у 2020 році,
- 90 % у 2021 році,
- 100 % з 2022 року.

Стаття 18

Додаткові національні прямі виплати та прямі виплати в Болгарії та Румунії

1. У 2015 році Болгарія та Румунія можуть використовувати національні виплати, щоб доповнити виплати, які надаються на підставі схеми базової виплати, вказаної в секціях 1, 2 та 3 глави 1 розділу III. Загальна сума таких виплат не повинна перевищувати відповідної суми, визначеної в пункті В додатка V.
2. У 2015 році Болгарія може використовувати національні прямі виплати для того, щоб доповнити виплати, які надаються в рамках спеціальних виплат для бавовни, вказаних в главі 2 розділу IV. Загальна сума таких виплат не повинна перевищувати суму, визначену в пункті С додатка V.
3. Додаткові національні прямі виплати надають відповідно до об'єктивних критеріїв та у такий спосіб, щоб забезпечити однакове ставлення до фермерів та уникнути викривлень ринку і конкуренції.

Стаття 19

Додаткові національні прямі виплати в Хорватії

1. За умови отримання дозволу від Комісії, Хорватія, в разі необхідності, може доповнити будь-яку зі схем підтримки, перелічених в додатку I.
2. Сума додаткових національних виплат, яка може бути надана в певному році та для певної схеми підтримки, повинна бути обмежена спеціальним фінансовим пакетом. Такий пакет повинен відповідати різниці між:
 - (a) сумою прямої підтримки, доступною для конкретної схеми підтримки після повного введення прямих виплат відповідно до статті 17 для 2022 календарного року, та
 - (b) сумою прямої підтримки, доступною для конкретної схеми підтримки після застосування графіка приростів відповідно до статті 17 для відповідного календарного року.
3. Загальна сума наданих додаткових національних прямих виплат не повинна перевищувати граничне значення, визначене в пункті В додатка VI для відповідного календарного року.
4. Хорватія може вирішити на основі об'єктивних критеріїв та після отримання дозволу від Комісії, які суми додаткових національних прямих виплат належить надати.
5. Комісія ухвалює імплементаційні акти, які дозволяють здійснювати виплати на підставі цієї статті, визначає відповідні схеми підтримки та рівень, до якого можуть бути виплачені додаткові національні прямі виплати.

Що стосується додаткових національних прямих виплат, призначених для доповнення добровільної схеми зв'язаної підтримки, зазначеної в главі I розділу IV, імплементаційні акти повинні також визначити

конкретні типи фермерства або конкретні сільськогосподарські сектори, зазначені в статті 52(3), яких можуть стосуватися додаткові національні прями виплати.

Такі імплементаційні акти ухвалюються без застосування процедури, зазначеної в статті 71(2) або (3).

6. Умови прийнятності для додаткових національних прямих виплат для Хорватії повинні бути аналогічними до умов для підтримки на підставі відповідних схем підтримки, як встановлено в цьому Регламенті.

7. Додаткові національні прями виплати для Хорватії повинні підлягати будь-яким коригуванням, необхідність у проведенні яких може виникнути внаслідок динаміки у САП (Спільній аграрній політиці). Їх надають відповідно до об'єктивних критеріїв та у такий спосіб щоб забезпечити однакове ставлення до фермерів, а також уникнути викривлень ринку і конкуренції.

8. Хорватія повинна подати звіт з інформацією про заходи для впровадження додаткових національних прямих виплат до 30 червня наступного року після такого впровадження. Такий звіт повинен охоплювати щонайменше такі питання:

- (a) будь-які зміни становища, що впливають на додаткові національні прями виплати;
- (b) для кожної додаткової національної прямої виплати, кількість бенефіціарів та загальну суму наданої додаткової національної прямої виплати, а також кількість гектарів або кількість тварин чи інших одиниць, для яких було надано таку додаткову національну пряму виплату;
- (c) звіт про заходи контролю, застосовані до наданих додаткових національних прямих виплат.

Стаття 20

Спеціальний національний резерв на розмінування для Хорватії

1. З 2015 року і надалі Хорватія до 31 січня кожного року повідомляє Комісію про площі, які було ідентифіковано відповідно до статті 57а(10) Регламенту (ЄС) № 73/2009 та повернуто для використання у сільськогосподарській діяльності в попередньому календарному році.

Хорватія також повідомляє Комісію про кількість прав на виплати, наявних для фермерів станом на 31 грудня попереднього календарного року, а також про суму зі спеціального національного резерву на розмінування, яка залишилась невитраченою станом на таку саму дату.

За необхідності, повідомлення, передбачені у першому та другому підпараграфі, здійснюються для кожного регіону, як визначено відповідно до статті 23(1) цього Регламенту.

2. Під час адаптації додатка II відповідно до статті 6(3), Комісія розраховує на щорічній основі суму, яку належить додавати до сум, встановлених для Хорватії в зазначеному додатку для фінансування підтримки, яка має бути надана в рамках схем, перелічених в додатку I для площ, зазначених в параграфі 1 цієї статті. Таку суму розраховують на основі даних, повідомлених Хорватією відповідно до параграфа 1 цієї статті та розрахункового середнього значення прямих виплат на гектар в Хорватії для відповідного року.

Максимальна сума, яку належить додати відповідно до першого підпараграфа, на основі всіх площ, повідомлених Хорватією відповідно до параграфа 1 цієї статті до 2022 року, становить 9 600 000 євро та підлягає виконанню графіка введення прямих виплат відповідно до статті 17. Отримані в результаті цього максимальні річні суми визначено в додатку VII.

3. Комісія ухвалює імплементаційні акти, які визначають частку суми, яку належить додати відповідно до параграфа 2, яку Хорватія включить в спеціальний національний резерв на розмінування для призначення прав на виплати для площ, зазначених в параграфі 1. Таку частку розраховують на основі співвідношення між граничним значенням для схеми базової виплати та національним граничним значенням, визначеним у додатку II, до збільшення національного граничного значення відповідно до параграфа 2. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

4. Для 2015–2022 років Хорватія використовує спеціальний національний резерв на розмінування для призначення прав на виплати для фермерів на основі розмінованих земель, задекларованих фермерами у зазначеному році, якщо:

- (a) такі землі складаються з прийнятних гектарів у розумінні статті 32(2)–(5);
- (b) зазначені землі були повернуті для використання для сільськогосподарської діяльності протягом попереднього календарного року; та
- (c) про ці землі було повідомлено Комісію відповідно до параграфа 1 цієї статті.

5. Вартість прав на виплати, запроваджених на підставі цієї статті, є національна або регіональна середня вартість прав на виплати для року призначення в межах суми, доступної у спеціальному національному резерві на розмінування.

6. Для врахування наслідків від повернення розмінованих земель для використання у сільськогосподарських цілях, повідомленого Хорватією відповідно до цієї статті, Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70 з метою адаптації сум, визначених у додатку VI.

РОЗДІЛ III

СХЕМА БАЗОВОЇ ВИПЛАТИ, СХЕМА ЄДИНОЇ ВИПЛАТИ НА ПЛОЩУ ТА ПОВ'ЯЗАНІ ВИПЛАТИ

ГЛАВА I

Схема базової виплати та схема єдиної виплати на площу

Секція 1

Запровадження схеми базової виплати

Стаття 21

Права на виплати

1. Підтримку за схемою базової виплати надають фермерам:

- (а) які отримують права на виплати на підставі цього Регламенту через призначення відповідно до статті 20(4), через першого призначення відповідно до статті 24 або статті 39, через призначення з національного резерву або регіональних резервів відповідно до статті 30 або через передачу відповідно до статті 34; або
- (б) які відповідають вимогам статті 9 та мають у власності або в оренді права на виплати на території держави-члена, яка вирішила, відповідно до параграфу 3, зберегти їхні наявні права на виплати.

2. Строк дії прав на виплати, отриманих на підставі схеми єдиної виплати відповідно до Регламенту (ЄС) № 1782/2003 та Регламенту (ЄС) № 73/2009, завершується 31 грудня 2014 року.

3. Як відступ від параграфу 2, держави-члени, які запровадили схему єдиної виплати відповідно до секції I глави 5 розділу III або глави 6 розділу III Регламенту (ЄС) № 1782/2003 або глави 3 розділу III Регламенту (ЄС) № 73/2009, до 1 серпня 2014 року можуть вирішити зберегти наявні права на виплати. Вони повідомляють Комісію про будь-яке таке рішення до зазначеної дати.

4. Що стосується держав-членів, які ухвалюють рішення, зазначене в параграфі 3, якщо кількість власних або орендованих прав на виплати, запроваджених відповідно до Регламенту (ЄС) № 1782/2003 та Регламенту (ЄС) № 73/2009, якими володіє фермер станом на останню дату подання заявок, яку належить встановити відповідно до пункту (б) першого підпараграфу статті 78 Регламенту (ЄС) № 1306/2013, перевищує кількість прийнятних гектарів, які фермер декларує в заявці на отримання допомоги відповідно до пункту (а) першого підпараграфу статті 72(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013 для 2015 року, та які він має в наявності станом на дату, встановлену державою-членом, яка передує даті, встановленій на території такої держави-члена для внесення змін до такої заявки на отримання допомоги, кількість прав на виплати, яка перевищує кількість прийнятних гектарів, впливає в таку останню дату.

Стаття 22

Граничні значення для схеми базової виплати

1. Комісія ухвалює імплементаційні акти, які визначають для кожної держави-члена річне національне граничне значення для схеми базової виплати шляхом віднімання від річного національного граничного значення, визначеного в додатку II, граничних значень, встановлених відповідно до статей 42, 47, 49, 51 та 53. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

2. Для кожної держави-члена сума, розрахована відповідно до параграфу 1 цієї статті, може бути збільшена максимум на 3 % від її відповідного національного річного граничного значення, визначеного в додатку II, після віднімання суми, отриманої в результаті застосування статті 47(1) для відповідного року. Якщо держава-член застосовує таке збільшення, останнє повинно бути враховане Комісією під час

встановлення національного граничного річного значення для схеми базової виплати відповідно до параграфу 1 цієї статті. Для зазначеної мети держави-члени до 1 серпня 2014 року повідомляють Комісію про річні відсотки, на які сума, розрахована відповідно до параграфу 1 цієї статті, має бути збільшена.

3. Держави-члени можуть переглядати своє рішення, зазначене в параграфі 2, один раз на рік, та повинні повідомляти Комісію про будь-яке рішення, що ґрунтується на такому перегляді, до 1 серпня року, що передує року застосування рішення.

4. Для кожної держави-члена та на кожен рік загальна вартість всіх прав на виплати та національного резерву або регіональних резервів повинна дорівнювати відповідному річному національному граничному значенню, встановленому Комісією відповідно до параграфу 1.

▼M12

5. Якщо граничне значення для держави-члена, встановлене Комісією відповідно до параграфу 1 цієї статті, відрізняється від граничного значення попереднього року в результаті того, що такою державою-членом було ухвалене рішення відповідно до параграфу 3 цієї статті, статті 14(1) або (2), статті 42(1), другого підпараграфу статті 49(1), другого підпараграфу статті 51(1), або статті 53, така держава-член повинна лінійно зменшити або збільшити вартість усіх прав на виплати для забезпечення дотримання вимог параграфу 4 цієї статті.

▼B

Стаття 23

Регіональне призначення національних граничних значень

1. Держави-члени можуть до 1 серпня 2014 року вирішити застосовувати схему базової виплати на регіональному рівні. У таких випадках вони повинні визначити регіони за об'єктивними та недискримінаційними критеріями, такими як: агрономічні та соціо-економічні характеристики, регіональний сільськогосподарський потенціал або інституційна чи адміністративна структура.

Держави-члени, які застосовують статтю 36, можуть до 1 серпня року ухвалити рішення, вказане в першому підпараграфі, який передує першому року запровадження схеми базової виплати.

2. Держави-члени повинні розподілити річне національне граничне значення для схеми базової виплати, вказане в статті 22(1), між регіонами на підставі об'єктивних та недискримінаційних критеріїв.

Держави-члени, які не застосовують статтю 30(2), повинні зробити такий розподіл після застосування лінійного зменшення, передбаченого в статті 30(1).

3. Держави-члени можуть ухвалити рішення про те, що регіональні граничні значення можуть підлягати щорічним поступовим змінам відповідно до попередньо визначених річних інтервалів та об'єктивних і недискримінаційних критеріїв, таких як: сільськогосподарський потенціал та екологічні критерії.

4. Наскільки це необхідно для дотримання застосованих регіональних граничних значень, визначених відповідно до параграфу 2 або 3, держави-члени повинні зробити лінійне зменшення або збільшення вартості прав на виплати в кожному з відповідних регіонів.

5. Держави-члени, які застосовують параграф 1, можуть вирішити припинити застосування схеми базової виплати на регіональному рівні з дати, яку вони встановлять.

6. Держави-члени, які застосовують другий підпараграф параграфу 1, повідомляють Комісію про будь-яке рішення, вказане у зазначеному підпараграфі, та про заходи, вжиті для застосування параграфів 2 та 3, до 1 серпня 2014 року.

Держави-члени, які застосовують другий підпараграф параграфу 1, повідомляють Комісію до 1 серпня відповідного року про будь-яке рішення, вказане у зазначеному підпараграфі, та про заходи, вжиті для цілей застосування параграфів 2 та 3.

Держави-члени, які застосовують параграф 1, повідомляють Комісію про будь-яке рішення, зазначене в параграфі 5, до 1 серпня року, який передує першому року впровадження такого рішення.

Стаття 24

Перше призначення прав на виплати

1. Права на виплати призначають фермерам, які мають право на отримання прямих виплат відповідно до статті 9 цього Регламенту, за умови що:

- (а) вони подають заявку на призначення прав на виплати відповідно до схеми базової виплати до кінцевої дати для подання заявок у 2015 році, яку належить встановити відповідно до пункту (б)

першого підпараграфу статті 78 Регламенту (ЄС) № 1306/2013, за винятком випадків форс-мажору або виняткових обставин; та

- (b) вони мали право на виплати до будь-якого скорочення або винятку, передбачених в главі 4 розділу II Регламенту (ЄС) № 73/2009, за заявкою на надання допомоги в формі прямих виплат, заявкою на отримання національної допомоги на перехідний період або заявкою на отримання додаткових національних прямих виплат відповідно до Регламенту (ЄС) № 73/2009 для 2013 року.

Перший підпараграф не застосовується у державах-членах, які застосовують статтю 21(3) цього Регламенту.

Держави-члени можуть призначати права на виплати фермерам, які мають право на прямі виплати відповідно до статті 9 цього Регламенту, які виконують умову, передбачену в пункті (a) першого підпараграфу, та які:

- (a) не отримали виплат за 2013 рік за заявкою про надання допомоги, зазначеною в першому підпараграфі цього параграфу, та які станом на дату, встановлену відповідною державою-членом відповідно до статті 11(2) Регламенту Комісії (ЄС) № 1122/2009 (2), для 2013 року подання заявок:

- (i) у державах-членах, які застосовують схему єдиної виплати:

— виробляли фрукти, овочі, продовольчу картоплю, насінневу картоплю та декоративні рослини, і зробили це на мінімальній площі, розмір якої виражено в гектарах, якщо відповідна держава-член вирішить ухвалити таку вимогу, або

— обробляли виноградники; або

- (ii) у державах-членах, які застосовують схему єдиної виплати на площу, мають лише сільськогосподарські землі, які станом на 30 червня 2003 року, як передбачено в статті 124(1) Регламенту (ЄС) № 73/2009, не перебували в належному сільськогосподарському стані;

- (b) у 2014 році отримали призначення прав на виплати з національного резерву відповідно до схеми єдиної виплати на підставі статті 41 або 57 Регламенту (ЄС) № 73/2009; або

- (c) ніколи не утримували ні у власності, ні в оренді прав на виплати, запроваджених на підставі Регламенту (ЄС) № 73/2009 або Регламенту (ЄС) № 1782/2003, та які надають підтверджені докази, за якими на дату, встановлену державою-членом відповідно до статті 11(2) Регламенту (ЄС) № 1122/2009 для 2013 року подання заявок, вони здійснювали виробництво, розведення сільськогосподарських тварин або вирощування сільськогосподарських продуктів, в тому числі шляхом збирання врожаю, доїння, розведення та утримання тварин для сільськогосподарських цілей. Держави-члени можуть запровадити власні додаткові та недискримінаційні критерії прийнятності для цієї категорії фермерів, у частині належних умінь, досвіду або підготовки.

2. Крім як у разі форс-мажору або виняткових обставин, кількість прав на виплати, призначених на одного фермера у 2015 році, повинна дорівнювати кількості прийнятних гектарів, які фермер декларує в його заявці на отримання допомоги відповідно до пункту (a) першого підпараграфу статті 72(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013 для 2015 року, та які він має в своєму розпорядженні на дату, встановлену державою-членом. Така дата не повинна бути більш пізньою за дату, встановлену на території такої держави-члена для внесення змін до такої заявки на отримання допомоги.

3. Держави-члени можуть застосовувати одне або декілька обмежень, визначених в параграфах 4–7, до кількості прав на виплати, які належить призначити на підставі параграфу 2.

4. Держави-члени можуть вирішити, що кількість прав на виплати, яка має бути призначена, повинна дорівнювати або кількості прийнятних гектарів, які фермер задекларував відповідно до статті 34(2) Регламенту (ЄС) № 73/2009 у 2013 році, або кількості прийнятних гектарів, вказаних у параграфі 2 цієї статті, залежно від того, яка з них є найменшою. Для Хорватії використання такої опції повинно бути без обмеження призначення прав на виплати для розмінованих гектарів відповідно до статті 20(4) цього Регламенту.

5. Якщо загальна кількість прийнятних гектарів, зазначених в параграфі 2 цієї статті, задекларованих на території держави-члена, призведе до збільшення більше ніж на 35 % загальної кількості прийнятних гектарів, задекларованих відповідно до статті 35 Регламенту (ЄС) № 73/2009 у 2009 році, або для Хорватії у 2013 році, держави-члени можуть обмежити кількість прав на виплати, які належить призначити у 2015 році, до мінімуму 135 % або 145 % від загальної кількості прийнятних гектарів, задекларованих у 2009 році, або, для Хорватії, від загальної кількості прийнятних гектарів, задекларованих у 2013 році, відповідно до статті 35 Регламенту (ЄС) № 73/2009.

Якщо вони використовують таку опцію, держави-члени повинні призначити фермерам зменшену кількість прав на виплати. Таку кількість розраховують шляхом застосування пропорційного скорочення до додаткової кількості прийнятних гектарів, задекларованих кожним фермером у 2015 році, по відношенню до кількості прийнятних гектарів у розумінні статті 34(2) Регламенту (ЄС) № 73/2009, які такий фермер

задекларував у його заявці на отримання допомоги у 2011 році, або, для Хорватії, у 2013 році, без обмеження розмінованих гектарів, для яких права на виплати призначають відповідно до статті 20(4) цього Регламенту.

6. Держави-члени можуть ухвалити рішення застосувати, для цілей встановлення кількості прав на виплати, які мають бути призначені одному фермеру, коефіцієнт скорочення до таких прийнятних гектарів, зазначених в параграфі 2, які складаються з постійних луків, які розташовані в зонах зі складними кліматичними умовами, зокрема, обумовлених їхньою висотою над рівнем моря, та таких інших природних обмежень як погана якість ґрунту, круті схили, постачання води.

7. Держави-члени можуть вирішити, що кількість прав на виплати, які мають бути призначені фермеру, повинна дорівнювати кількості прийнятних гектарів, зазначених в параграфі 2 цієї статті, які не були гектарами виноградників станом на дату, визначену державою-членом відповідно до статті 11(2) Регламенту (ЄС) № 1122/2009 для 2013 року подання заявки, або гектарами орних земель під постійними теплицями.

8. У випадку продажу або оренди їхнього господарства або його частини, фізичні або юридичні особи, які виконують параграф 1 цієї статті, можуть шляхом використання договору, підписаного до кінцевої дати подання заявок у 2015 році, яка має бути встановлена відповідно до пункту (b) першого підпараграфу статті 78 Регламенту (ЄС) № 1306/2013, передати право на отримання прав на виплати відповідно до параграфу 1 цієї статті одному або декільком фермерам, за умови що останні виконують умови, встановлені в статті 9 цього Регламенту.

9. Держави-член може вирішити визначити мінімальний розмір для кожного господарства, виражений в прийнятних гектарах, виходячи з якого фермер може подавати заявку на призначення прав на виплати. Такий мінімальний розмір не повинен перевищувати граничне значення, визначене в пункті (b) статті 10(1) у поєднанні з параграфом 2 зазначеної статті.

10. Держави-члени, в разі необхідності, до 1 серпня 2014 року повідомляють Комісію про рішення, зазначені в цій статті.

11. Комісія ухвалює імплементаційні акти, які встановлюють правила щодо заявок на призначення прав на виплати, поданих в році призначення прав на виплати, якщо такі права на виплати можуть бути ще не остаточно запровадженими та якщо таке призначення зазнало впливу конкретних обставин. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

Стаття 25

Вартість прав на виплату та конвергенція

1. У 2015 році держави-члени розраховують одиничну вартість прав на виплату шляхом ділення закріплених відсотків національного граничного значення, визначеного в додатку II для кожного відповідного року, на кількість прав на виплату у 2015 році на національному або регіональному рівні, за винятком тих, що були призначені з національного резерву або регіональних резервів у 2015 році.

Зазначений в першому підпараграфі закріплений відсоток розраховують шляхом ділення національного або регіонального граничного значення для схеми базової виплати, яку встановлюють відповідно до статті 22(1) або відповідно до статті 23(2) цього Регламенту для 2015 року, після застосування лінійного зменшення, передбаченого в параграфі 1, або, у відповідних випадках, в параграфі 2 статті 30, на національне граничне значення для 2015 року, визначене в додатку II. Права на виплату повинні бути виражені в кількості, яка відповідає кількості гектарів.

2. Як відступ від методу розрахунку, зазначеного в параграфі 1, держави-члени можуть вирішити диференціювати вартість прав на виплату у 2015 році, за винятком тих, які були призначені з національного резерву або регіональних резервів у 2015 році, для кожного відповідного року на основі їхньої початкової одиничної вартості, розрахованої відповідно до статті 26.

3. Найпізніше з 2019 року подання заявок всі права на виплати у державах-членах або, в разі застосування статті 23, в регіоні, повинні мати уніфіковану одиничну вартість.

4. Як відступ від параграфу 3, будь-яка держава-член може вирішити, що права на виплату з початковою одиничною вартістю, розрахованою відповідно до статті 26, яка є нижчою за 90 % від національної або регіональної початкової вартості у 2019 році, повинна, найпізніше для 2019 року подання заявок, мати їхню початкову вартість збільшену на щонайменше одну третину від різниці між їхньою початковою одиничною вартістю та 90 % від національної або регіональної початкової вартості у 2019 році.

Держави-члени можуть вирішити встановити відсоток, зазначений в першому підпараграфі, на рівні вищому ніж 90 %, але нижчому ніж 100 %.

Крім того, держави-члени передбачають, що найпізніше для 2019 року подання заявок жодне право на виплати не повинно мати одиничну вартість нижчу за 60 % від національної або регіональної одиничної

вартості у 2019 році, за винятком випадків, коли це призведе у державах-членах, які застосовують зазначене в параграфі 7 граничне значення, до максимального зменшення, яке перевищить таке граничне значення. У таких випадках мінімальну одиничну вартість встановлюють на рівні, необхідному для дотримання такого граничного значення.

5. Зазначену в параграфі 4 національну або регіональну одиничну вартість у 2019 році розраховують шляхом ділення закріпленого відсотка національного граничного значення, визначеного в додатку II, або регіонального граничного значення на 2019 календарний рік, на кількість прав на виплати у 2015 році у відповідній державі-члені або відповідному регіоні, за винятком тих, які були призначені з національного резерву або регіональних резервів у 2015 році. Такий закріплений відсоток розраховують шляхом ділення національного або регіонального граничного значення для схеми базової виплати, яку встановлюють відповідно до статті 22(1) або відповідно до статті 23(2) для 2015 року після застосування лінійного зменшення, передбаченого в параграфі 1, або, у відповідних випадках, параграфі 2 статті 30, на національне граничне значення, визначене в додатку II, або регіональне граничне значення, для 2015 року.

6. Зазначені в параграфі 5 регіональні граничні значення розраховують шляхом застосування закріпленого відсотка до національного граничного значення, визначеного для 2019 року в додатку II. Такий закріплений відсоток розраховують шляхом ділення відповідних регіональних граничних значень, запроваджених відповідно до статті 23(2) для 2015 року, на національне граничне значення, яке встановлюють відповідно до статті 22(1) для 2015 року, після застосування лінійного зменшення, передбаченого в статті 30(1), в разі застосування другого підпараграфа статті 23(2).

7. Для фінансування підвищення вартості прав на виплату, зазначених в параграфі 4, якщо права на виплату мають початкову одиничну вартість вищу ніж національна або регіональна одинична вартість у 2019 році, різниця між їхньою початковою одиничною вартістю та національною або регіональною одиничною вартістю у 2019 році повинна бути зменшена на основі об'єктивних та недискримінаційних критеріїв, які мають бути визначені державами-членами. Такі критерії можуть включати закріплення максимального зменшення початкової одиничної вартості на 30 %.

8. У контексті застосування параграфа 2 цієї статті, перехід від початкової одиничної вартості прав на виплату, розрахованої відповідно до статті 26, до їхньої кінцевої одиничної вартості у 2019 році, визначеної відповідно до параграфа 3 або параграфів 4–7 цієї статті, здійснюють через однакові інтервали починаючи з 2015 року.

Для забезпечення дотримання закріпленого відсотка, зазначеного в параграфі 1 цієї статті, на кожен рік, вартість прав на виплату, яка має вищу початкову одиничну вартість ніж національна або регіональна одинична вартість у 2019 році, повинна бути скоригована.

9. Як відступ від параграфа 8 цієї статті, якщо держави-члени, які відповідно до статті 21(3) вирішують зберегти їхні існуючі права, застосовують параграф 2 цієї статті, перехід від початкової одиничної вартості прав на виплату, встановленої відповідно до статті 26(5), до їхньої кінцевої одиничної вартості у 2019 році, встановленої відповідно до параграфа 3 або параграфів 4–7 цієї статті, повинен, у відповідних випадках, бути зроблений шляхом застосування інтервалів, визначених на національному рівні відповідно до статті 63(3) Регламенту (ЄС) № 1782/2003.

Для забезпечення дотримання закріпленого відсотка, зазначеного в параграфі 1 цієї статті, на кожен рік, вартість всіх прав на виплату повинна бути лінійно скоригована.

10. У 2015 році держави-члени інформують фермерів про вартість їхніх прав на виплату, розраховану відповідно до цієї статті та статей 26 і 27, для кожного року періоду, охопленого цим Регламентом.

Стаття 26

Розрахунок початкової одиничної вартості

1. Зазначену в статті 25(2) початкову одиничну вартість прав на виплати в державах-членах, які застосовують схему єдиної виплати у 2014 календарному році та які не ухвалили рішення про збереження їхніх існуючих прав на виплату відповідно до статті 21(3), встановлюють відповідно до методів, визначених в параграфі 2 або в параграфі 3.

2. Закріплений відсоток виплат, які фермер отримав для 2014 року за схемою єдиної виплати відповідно до Регламенту (ЄС) № 73/2009, до застосування скорочень та винятків, передбачених в главі 4 розділу II зазначеного Регламенту, ділять на кількість прав на виплату, призначених йому у 2015 році, за винятком тих, що були призначені з національного резерву або регіональних резервів у 2015 році.

Такий закріплений відсоток розраховують шляхом ділення національного або регіонального граничного значення для схеми базової виплати, яку належить встановити відповідно до статті 22(1) або відповідно до статті 23(2) для 2015 року після застосування лінійного зменшення, передбаченого в параграфі 1, або, у відповідних випадках, параграфі 2 статті 30 цього Регламенту, на суму виплат для 2014 року за схемою

єдиної виплати у державі-члені або відповідному регіоні, до застосування скорочень та винятків, передбачених в главі 4 розділу II Регламенту (ЄС) № 73/2009.

3. Закріплений відсоток вартості прав, зокрема спеціальних прав, якими фермер володіє станом на дату подання цієї заявки для 2014 року за схемою єдиної виплати, відповідно до Регламенту (ЄС) № 73/2009, ділять на кількість прав на виплату, призначених йому у 2015 році, за винятком тих, що були призначені з національного резерву або регіональних резервів у 2015 році.

Такий закріплений відсоток розраховують шляхом ділення національного або регіонального граничного значення для схеми базової виплати, яку належить встановити відповідно до статті 22(1) або відповідно до статті 23(2) для 2015 року, після застосування лінійного зменшення, передбаченого в параграфі 1, або, у відповідних випадках, в параграфі 2 статті 30 цього Регламенту, на загальну вартість усіх прав на виплати, зокрема спеціальних прав, у державі-члені або відповідному регіоні для 2014 року за схемою єдиної виплати.

Для цілей цього параграфа фермер вважається таким, що володіє правами на виплати станом на дату подання його заявки для 2014 року, якщо права на виплату були йому призначені або остаточно передані до зазначеної дати.

4. Держави-члени, які застосовують схему єдиної виплати на площу у 2014 календарному році розраховують початкову одиничну вартість прав на виплати, зазначену в статті 25(2) цього Регламенту, шляхом ділення закріпленого відсотка загальної вартості допомоги, отриманої фермером для 2014 року за схемою єдиної виплати на площу відповідно до Регламенту (ЄС) № 73/2009 та відповідно до статей 132 та 133а зазначеного Регламенту, до застосування скорочень та винятків, передбачених в главі 4 розділу II зазначеного Регламенту, на кількість прав на виплати, призначених йому у 2015 році, за винятком тих, що були призначені з національного резерву або регіональних резервів у 2015 році.

Такий закріплений відсоток розраховують шляхом ділення національного або регіонального граничного значення для схеми базової виплати, яку належить встановити відповідно до статті 22(1) або відповідно до статті 23(2) для 2015 року, після застосування лінійного зменшення, передбаченого в параграфі 1, або, у відповідних випадках, в параграфі 2 статті 30 цього Регламенту, на загальну вартість допомоги, наданої за схемою єдиної виплати на площу відповідно до Регламенту (ЄС) № 73/2009 та на підставі статей 132 та 133а зазначеного Регламенту для 2014 року в державі-члені або відповідному регіоні, до застосування скорочень та винятків, передбачених в главі 4 розділу II зазначеного Регламенту.

5. Держави-члени, які застосовують схему єдиної виплати у 2014 році та які, відповідно до статті 21(3) цього Регламенту, ухвалили рішення залишити їхні існуючі права на виплату, розраховують початкову одиничну вартість прав на виплату, зазначену в статті 25(2) цього Регламенту, шляхом множення одиничної вартості прав на закріплений відсоток. Такий закріплений відсоток розраховують шляхом ділення національного або регіонального граничного значення для схеми базової виплати, яку належить встановити відповідно до статті 22(1) або відповідно до статті 23(2) для 2015 року після застосування лінійного зменшення, передбаченого в параграфі 1, або, у відповідних випадках, параграфі 2 статті 30 цього Регламенту, на суму виплат для 2014 року за схемою єдиної виплати у державі-члені або відповідному регіоні, до застосування скорочень та винятків, передбачених в главі 4 розділу II Регламенту (ЄС) № 73/2009.

6. Для цілей методів розрахунку, передбачених у цій статті, держави-члени можуть також врахувати підтримку, надану для 2014 календарного року за однією або декількома схемами відповідно до статті 52, статті 53(1) та пунктів (а) і (б) статті 68(1) Регламенту (ЄС) № 73/2009, за умови що відповідні сектори не отримали жодної добровільної зв'язаної підтримки на підставі розділу IV цього Регламенту, та, що стосується держав-членів, які застосували схему єдиної виплати на площу відповідно до Регламенту (ЄС) № 73/2009, на підставі пункту (с) статті 68(1) та статей 126, 127 і 129 зазначеного Регламенту.

Держави-члени, які ухвалюють рішення застосовувати добровільну схему зв'язаної підтримки на підставі розділу IV цього Регламенту, можуть врахувати відмінності між рівнем підтримки, наданої у 2014 календарному році, та рівнем підтримки, яка має бути надана відповідно до розділу IV цього Регламенту, якщо вони застосовують передбачений в цій статті метод розрахунку, за умови що:

- (а) добровільну зв'язану підтримку на підставі розділу IV цього Регламенту надають для сектора, який отримав підтримку у 2014 календарному році на підставі статті 52, статті 53(1) та пунктів (а) та (б) статті 68(1) та для держав-членів, які застосували схему єдиної виплати на площу відповідно до пункту (с) статті 68(1) та статей 126, 127 і 129 Регламенту (ЄС) № 73/2009; та
- (б) сума на одиницю добровільної зв'язаної підтримки є меншою за суму на одиницю підтримки у 2014 році.

▼MI

Для цілей методів обчислення, передбачених у цій статті, за умови що не було застосовано перерозподільної виплати відповідно до статті 41, держави-члени повною мірою враховують допомогу,

VB

Стаття 27

Включення спеціального національного резерву на розмінування

Для Хорватії, будь-яке покликання в статтях 25 та 26 на національний резерв належить читати як таке, що включає спеціальний національний резерв на розмінування, зазначений в статті 20.

Крім того, суму, отриману зі спеціального національного резерву на розмінування, належить відняти від граничних значень схеми базової виплати, вказаної в другому підпараграфі статті 25(1), в параграфах 5 та 6 зазначеної статті та в статті 26.

Стаття 28

Неочікуваний прибуток

Для цілей статті 25(4)–(7) та статті 26, на основі об'єктивних критеріїв держава-член може передбачити, що у випадках продажу або передачі, або завершення, повністю або частково, оренди сільськогосподарських площ після дати, встановленої відповідно до статті 35 або статті 124(2) Регламенту (ЄС) № 73/2009, та до дати, встановленої відповідно до статті 33(1) цього Регламенту, збільшення або частину збільшення вартості прав на виплати, які будуть призначені відповідному фермеру, належить повернути до національного резерву або регіональних резервів, якщо таке збільшення призведе до неочікуваного прибутку для відповідного фермера.

Зазначені об'єктивні критерії запроваджують у такий спосіб, щоб забезпечити однакове ставлення до фермерів та уникнути викривлень ринку та конкуренції; такі критерії також повинні включати, щонайменше, таке:

- (a) мінімальну тривалість оренди; та
- (b) частку отриманої виплати, яку належить повернути до національного резерву або регіональних резервів.

Стаття 29

Повідомлення про вартість прав на виплати та конвергенція

Держави-члени повідомляють Комісію до 1 серпня 2014 року про будь-яке рішення, зазначене в статтях 25, 26 та 28.

Секція 2

Національний резерв та регіональні резерви

Стаття 30

Створення та використання національного резерву або регіональних резервів

1. Кожна держава-член створює національний резерв. Для цього держави-члени застосовують, в перший рік впровадження схеми базової виплати, відсоток лінійного зменшення граничного значення схеми базової виплати на національному рівні.

2. Як відступ від параграфу 1 держави-члени, які використовують опцію, передбачену в статті 23(1), можуть створити регіональні резерви. Для цього в перший рік впровадження схеми базової виплати держави-члени застосовують зазначений в першому підпараграфі статті 23(2) відсоток лінійного зменшення відповідного граничного значення схеми базової виплати на регіональному рівні.

3. Скорочення, зазначене в параграфах 1 та 2, не може перевищувати 3 %, за винятком ситуацій коли більш високий відсоток необхідний для покриття будь-яких потреб з призначення відповідно до параграфу 6 або пунктів (a) та (b) параграфу 7 для 2015 року або для держав-членів, які застосовують статтю 36, для першого року впровадження схеми базової виплати.

4. Держави-члени призначають права на виплати з їхніх національних або регіональних резервів відповідно до об'єктивних критеріїв та у такий спосіб, щоб забезпечити однакове ставлення до фермерів та уникнути викривлень конкуренції та ринку.

5. Права на виплати, зазначені в параграфі 4, призначають виключно фермерам, які мають право на отримання прямих виплат відповідно до статті 9.

6. Держави-члени використовують їхні національні та регіональні резерви для призначення в першу чергу прав на отримання виплати молодим фермерам та фермерам, які розпочинають сільськогосподарську діяльність.

7. Держави-члени можуть використовувати свої національні або регіональні резерви для того, щоб:

- (a) призначати фермерам права на виплати з метою недопущення занедбання земель, в тому числі земель на територіях, що підлягають програмам реструктуризації або розвитку у зв'язку з формою публічного втручання;
- (b) призначати фермерам права на виплати для відшкодування їм конкретних збитків;
- (c) призначати права на виплати тим фермерам, для яких не було можливості призначити права на виплати на підставі цієї глави в результаті форс-мажору або виняткових обставин;
- (d) призначати, у випадках коли вони застосовують статтю 21(3) цього Регламенту, права на виплати фермерам, які мають більшу кількість прийнятних гектарів, задекларованих у 2015 році відповідно до пункту (a) першого підпараграфу статті 72(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013, та яка перебуває у їхньому розпорядженні станом на дату, встановлену державою-членом, яка має бути не пізнішою ніж дата, встановлена на території такої держави-члена для внесення змін до такої заявки на отримання допомоги, ніж кількість власних або орендованих прав на виплати, встановлених відповідно до Регламенту (ЄС) № 1782/2003 та відповідно до Регламенту (ЄС) № 73/2009, якими вони володіють на кінцеву дату подання заявок, яку належить визначити відповідно до пункту (b) першого підпараграфу статті 78 Регламенту (ЄС) № 1306/2013;
- (e) лінійно збільшувати на постійній основі вартості всіх прав на виплати на підставі схеми базової виплати на національному або регіональному рівні, якщо відповідний національний або регіональний резерв перевищує 0,5 % від річного національного або регіонального граничного значення для схеми базової виплати, за умови що достатні суми залишаються доступними для призначень на підставі параграфу 6, пунктів (a) та (b) цього параграфу та на підставі параграфу 9 цієї статті;
- (f) покривати річні потреби виплат, які мають бути надані на підставі статті 51(2) та статті 65(1), (2) та (3) цього Регламенту.

Для цілей цього параграфу держави-члени визначають пріоритети серед зазначених в ньому різних способів використання.

8. У контексті застосування параграфу 6 та пунктів (a), (b) та (d) параграфу 7, держави-члени встановлюють вартість призначених фермерам прав на виплати на рівні середнього національної або регіональної вартості прав на виплати протягом року призначення.

Національне або регіональне граничне значення розраховують шляхом ділення національного або регіонального граничного значення для схеми базової виплати, встановленого відповідно до статті 22(1) або відповідно до статті 23(2) для року призначення, за винятком суми національного резерву або регіональних резервів та, у випадку Хорватії, спеціального резерву на розмінування, на кількість призначених прав на виплати.

Держави-члени встановлюють інтервали для річних поступових змін вартості прав на виплати, призначених із національного резерву або регіональних резервів, з урахуванням змін національного або регіонального граничного значення для схеми базової виплати, встановленого відповідно до статті 22(1) або відповідно до статті 23(2), які отримують у результаті змін рівня національних граничних значень, встановлених в додатку II.

9. Якщо фермер має право отримати права на виплати або збільшити вартість отриманих прав на підставі остаточного рішення суду або на підставі остаточного адміністративного акта компетентного органу держави-члена, фермер повинен отримати кількість та вартість прав на виплати, встановлені в такому рішенні або акті на дату, яку належить визначити державам-членам. Проте, така дата не повинна бути пізнішою за кінцеву дату подання заявки в рамках схеми базової виплати, яка йде після дати судового рішення або адміністративного акта, з урахуванням застосування статей 32 та 33.

10. У контексті застосування параграфу 6, пунктів (a) та (b) параграфу 7 та параграфу 9, держави-члени можуть або призначити нові права на виплати, або збільшити одиничну вартість всіх наявних прав фермера на виплати до розміру національної або регіональної середньої вартості.

11. Для цілей цієї статті застосовуються такі терміни та означення:

- (a) «молоді фермери» означає фермерів, які виконують умови, встановлені в статті 50(2) та, в разі необхідності, умови, вказані в статті 50(3) та (11);

- (b) «фермери, які розпочинають сільськогосподарську діяльність» означає фізичних або юридичних осіб, які протягом п'яти років перед початком сільськогосподарської діяльності не провадили жодної сільськогосподарської діяльності від свого імені та на свій власний ризик або не здійснювали контроль юридичної особи, яка провадить сільськогосподарську діяльність. У разі юридичної особи, фізична особа або фізичні особи, які здійснюють контроль юридичної особи, не повинні мати жодної сільськогосподарської діяльності на їхнє власне ім'я та на їхній власний ризик або не здійснювати контролю юридичної особи, яка провадить будь-яку сільськогосподарську діяльність, протягом останніх п'яти років перед початком сільськогосподарської діяльності такою юридичною особою; держави-члени можуть запровадити власні додаткові об'єктивні та недискримінаційні критерії прийнятності для цієї категорії фермерів стосовно відповідних навичок, досвіду або освіти.

Стаття 31

Поповнення національного резерву або регіональних резервів

1. Національний резерв або регіональні резерви поповнюються за рахунок сум, отриманих від:

- (a) прав на виплати, які не дають права на виплати протягом двох років поспіль, внаслідок застосування:
- (i) статті 9,
- (ii) статті 10(1), або
- (iii) статті 11(4) цього Регламенту;
- (b) кількості прав на виплати, еквівалентних загальній кількості прав на виплати, які не були активовані фермерами відповідно до статті 32 цього Регламенту протягом двох років поспіль, за винятком випадків, коли їхній активації завадили форс-мажор або виняткові обставини; під час встановлення того, які з власних чи орендованих прав на виплати фермера повинні повернутися до національного резерву або регіональних резервів, пріоритет надають тим правам на виплати, які мають найнижчу вартість;
- (c) прав на виплати, добровільно повернутих фермерами;
- (d) застосування статті 28 цього Регламенту;
- (e) неналежним чином призначених прав на виплати відповідно до статті 63 Регламенту (ЄС) № 1306/2013;
- (f) лінійного зменшення вартості прав на виплати на підставі схеми базової виплати на національному або регіональному рівні, якщо національного резерву або регіональних резервів недостатньо для покриття випадків, вказаних у статті 30(9) цього Регламенту;

▼M9

- (g) лінійного зменшення вартості прав на виплати за схемою базової виплати на національному чи регіональному рівні для охоплення випадків, вказаних у статті 30(6) цього Регламенту, якщо держави-члени вважатимуть таке за необхідне. Крім того, держави-члени, які вже використовують таке лінійне зменшення, можуть у той самий рік також застосувати лінійне зменшення вартості прав на виплати за схемою базової виплати на національному або регіональному рівні для охоплення випадків, вказаних у пунктах (a) та (b) першого підпараграфу статті 30(7) цього Регламенту;

▼B

- (h) застосування статті 34(4) цього Регламенту.

2. Комісія ухвалює імплементаційні акти, в яких встановлює необхідні заходи щодо повернення неактивованих прав на виплати до національного резерву або регіональних резервів. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

Секція 3

Впровадження схеми базової виплати

Стаття 32

Активация прав на виплати

1. Допомогу на підставі схеми базової виплати надають фермерам шляхом використання декларації відповідно до статті 33(1) після активації права на виплату на кожен прийнятний гектар на території держави-члена, де право на виплату було призначено. Активовані права на виплати надають право на річну виплату встановлених ними сум, без обмеження застосування фінансової дисципліни, скорочення виплат згідно зі статтею 11 та лінійних зменшень згідно зі статтею 7, статтею 51(2) та пунктом (с) статті 65(2) цього Регламенту, а також без обмеження застосування статті 63 Регламенту (ЄС) № 1306/2013.

2. Для цілей цього розділу «прийнятний гектар» означає:

- (a) будь-яку сільськогосподарську площу господарства, в тому числі площі, які не перебувають у належному сільськогосподарському стані на 30 червня 2003 року в державах-членах, які приєдналися до Європейського Союзу 1 травня 2004 року, та які вибрали під час приєднання застосування схеми єдиної виплати на площу, яка використовується для сільськогосподарської діяльності, або якщо площа використовується також для несільськогосподарської діяльності — яка переважно використовується для сільськогосподарської діяльності; або
- (b) будь-яку площу, яка надала право на виплати у 2008 році за схемою єдиної виплати або схемою єдиної виплати на площу, встановленої відповідно в розділах III та IV А Регламенту (ЄС) № 1782/2003, та яка:
 - (i) більше не відповідає означенню «прийнятний гектар», передбаченому в пункті (a), в результаті імплементації Директиви 92/43/ЄЕС, Директиви 2000/60/ЄС та Директиви 2009/147/ЄС;
 - (ii) протягом строку дії відповідного зобов'язання індивідуального фермера була засаджена лісом згідно зі статтею 31 Регламенту (ЄС) № 1257/1999, або статтею 43 Регламенту (ЄС) № 1698/2005, або статтею 22 Регламенту (ЄС) № 1305/2013 або за національною схемою, умови якої відповідають статті 43(1), (2) та (3) Регламенту (ЄС) № 1698/2005 або статті 22 Регламенту (ЄС) № 1305/2013; або
 - (iii) протягом строку дії відповідного зобов'язання індивідуального фермера була відведена під пар згідно зі статтями 22, 23 та 24 Регламенту (ЄС) № 1257/1999, статтею 39 Регламенту (ЄС) № 1698/2005 або статтею 28 Регламенту (ЄС) № 1305/2013.

3. Для цілей пункту (a) параграфу 2:

- (a) якщо сільськогосподарська площа господарства також використовувалась для несільськогосподарських видів діяльності, така площа повинна вважатися такою, що переважно використовувалась для сільськогосподарських видів діяльності, якщо такі сільськогосподарські види діяльності можуть здійснюватися без значного їх гальмування внаслідок інтенсивності, характеру, тривалості або графіка несільськогосподарських видів діяльності;
- (b) держави-члени можуть скласти перелік площ, які переважно використовуються для несільськогосподарських видів діяльності.

Держави-члени встановлюють критерії для імплементації цього параграфу на своїй території.

4. Площі розглядаються як прийнятні гектари лише у разі, якщо вони відповідають означенню прийнятного гектара протягом календарного року, крім як у разі форс-мажору або виняткових обставин.

5. Для цілей визначення «прийнятного гектара» держави-члени, які ухвалили рішення, вказане в другому підпараграфі статті 4(2), можуть застосувати коефіцієнт скорочення для переведення відповідних гектарів у «прийнятні гектари».

6. Площі, які використовуються для виробництва конопель, вважаються прийнятними гектарами лише у разі, якщо у використовуваних сортах вміст тетрагідроканабінолу становить не вище 0,2 %.

Стаття 33

Декларування прийнятних гектарів

1. Для цілей активації прав на виплати, передбачених у статті 32(1), фермер повинен задекларувати ділянки, які відповідають критеріям щодо прийнятних гектарів, пов'язані з правом на виплату. Крім як у разі форс-мажору або виняткових обставин, задекларовані ділянки повинні бути в розпорядженні фермера станом на дату, визначену державою-членом, яка повинна бути не пізнішою ніж дата, визначена такою державою-членом для внесення змін до заявки на отримання допомоги, як вказано в статті 72(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013.

2. Держави-члени можуть, за належним чином обґрунтованих обставин, дозволити фермеру внести зміни до його декларації, за умови що він утримує щонайменше кількість гектарів, яка відповідає його правам на виплати, та дотримується умов для надання виплати за схемою базової виплати для відповідної площі.

Стаття 34

Передача прав на виплати

1. Права на виплати можуть бути передані лише фермеру, який веде діяльність на території тієї самої держави-члена та який має право отримувати прямі виплати згідно зі статтею 9, крім як у разі передачі внаслідок фактичного або очікуваного успадкування.

Права на виплати, зокрема у разі фактичного або очікуваного успадкування, можуть бути активовані лише на території тієї держави-члена, на території якої вони були призначені.

2. Якщо держави-члени використовують опцію, передбачену в статті 23(1), права на виплати можуть бути передані або активовані лише в межах того самого регіону, крім як у разі фактичного або очікуваного успадкування.

Права на виплати, зокрема у разі фактичного або очікуваного успадкування, можуть бути активовані лише в тому регіоні, в якому вони були призначені.

3. Держави-члени, які не використовують опцію, передбачену в статті 23(1), можуть ухвалити рішення про те, що права на виплати можуть бути передані або активовані лише в межах того самого регіону, крім як у разі фактичного або очікуваного успадкування.

Такі регіони повинні бути визначені на належному територіальному рівні відповідно до об'єктивних критеріїв та у такий спосіб, який забезпечує однакове ставлення до фермерів та уникає викривлень ринку і конкуренції.

4. Якщо права на виплати були передані без землі, держави-члени можуть, діючи відповідно до загальних принципів законодавства Союзу, ухвалити рішення про те, що частину переданих прав на виплати, належить повернути до національного резерву або регіональних резервів, або що їхню одиничну вартість належить зменшити на користь національного резерву або регіональних резервів. Таке зменшення може бути застосоване до одного або декількох типів передачі.

5. Комісія ухвалює імплементаційні акти щодо встановлення докладних правил, які регулюють повідомлення фермером національних органів про передачу прав на виплати, а також граничні строки, в межах яких таке повідомлення має відбутися. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

Стаття 35

Делеговані повноваження

1. Для забезпечення правової визначеності та для внесення ясності в конкретні ситуації, які можуть виникнути під час застосування схеми базової виплати, Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 70 щодо:

- (a) правил про прийнятність фермерів та їх доступ до схеми базової виплати у випадку успадкування та очікуваного успадкування, успадкування за орендою, зміни правового статусу або найменування, передачі прав на виплати, злиття або поділу господарства та застосування договірного застереження, вказаного в статті 24(8);
- (b) правил про розрахунок вартості та кількості прав на виплати або збільшення чи скорочення вартості прав на виплати у зв'язку з призначенням прав на виплати на підставі будь-якого з положень цього розділу, включно з правилами:
 - (i) щодо можливості визначення попередньої вартості та кількості або попереднього збільшення призначених прав на виплати на основі заявки від фермера,
 - (ii) щодо умов для встановлення попередньої та остаточної вартості та кількості прав на отримання виплати,
 - (iii) щодо випадків, у яких продаж або договір оренди можуть мати вплив на призначення прав на виплати;
- (c) правил щодо встановлення та розрахунку вартості та кількості прав на виплати, отриманих з національного резерву або регіональних резервів;
- (d) правил щодо зміни одиничної вартості прав на виплати у випадку часткових прав на виплати та у випадку передачі прав на виплати, вказаних у статті 34(4);
- (e) критеріїв застосування опцій, зазначених в пунктах (a), (b) та (c) третього підпараграфу статті 24(1);
- (f) критеріїв застосування обмежень кількості прав на виплати, які мають бути призначені відповідно до статті 24(4)–(7);
- (g) критеріїв призначення прав на виплати на підставі статті 30(6) та (7);
- (h) критеріїв встановлення коефіцієнта скорочення, зазначеного в статті 32(5).

2. Для забезпечення належного управління правами на виплати Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70 про встановлення правил щодо змісту декларації та вимог для активації прав на виплати.

3. З метою збереження громадського здоров'я Комісію уповноважено ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70, які встановлюють правила надання виплат за умови використання сертифікованого насіння деяких сортів конопель та процедури визначення сортів конопель, а також їх перевірку на вміст тетрагідроканабінолу, як зазначено в статті 32(6).

Секція 4

Схема єдиної виплати на площу

Стаття 36

Схема єдиної виплати на площу

1. Держави-члени, які застосовують у 2014 році схему єдиної виплати на площу, встановлену у главі 2 розділу V Регламенту (ЄС) № 73/2009, можуть на умовах, визначених в цьому Регламенті, ухвалити рішення про продовження застосування такої схеми найпізніше до 31 грудня 2020 року. До 1 серпня 2014 року вони повинні повідомити Комісію про своє рішення та про кінцеву дату застосування такої схеми.

Протягом періоду застосування схеми єдиної виплати на площу до таких держав-членів не застосовуються секції 1, 2 та 3 цієї глави, за винятком другого підпараграфу статті 23(1), статті 23(6), а також статті 32(2)–(6).

2. Єдину виплату на площу надають щорічно для кожного прийняттого гектара, задекларованого фермером згідно з пунктом (а) першого підпараграфу статті 72(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013. Її розраховують кожного року шляхом ділення річного фінансового пакету, визначеного згідно з параграфом 4 цієї статті, на загальну кількість прийнятних гектарів, задекларованих на території відповідної держави-члена згідно з пунктом (а) першого підпараграфу статті 72(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013.

3. Як відступ від параграфу 2 цієї статті, ті держави-члени, які ухвалюють рішення застосовувати статтю 38 цього Регламенту найпізніше з 1 січня 2018 року протягом періоду застосування ними цієї статті можуть використовувати до 20 % річного фінансового пакету, вказаного у параграфі 2 цієї статті, щоб диференціювати єдину виплату на площу за гектар.

Якщо вони діють у такий спосіб, вони враховують підтримку, надану для 2014 календарного року за однією або декількома схемами відповідно до пунктів (а), (b) та (c) статті 68(1) та статей 126, 127 і 129 Регламенту (ЄС) № 73/2009.

Кіпр може диференціювати допомогу шляхом врахування фінансових пакетів для конкретних секторів, визначених у додатку XVIIa Регламенту (ЄС) № 73/2009, за мінусом будь-якої допомоги, наданої тому самому сектору на підставі статті 37 цього Регламенту.

▼M1

Для диференціації схеми єдиної виплати на площу та за умови, що не було застосовано перерозподільну виплату на підставі статті 41, держави-члени повинні повністю врахувати підтримку, надану для 2014 календарного року на підставі статті 125a Регламенту (ЄС) № 73/2009.

▼B

4. Комісія ухвалює імплементаційні акти, які встановлюють для кожної держави-члена річне національне граничне значення для схеми єдиної виплати на площу, шляхом віднімання від річного національного граничного значення, встановленого в додатку II, граничних значень, встановлених відповідно до статей 42, 47, 49, 51 та 53. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

▼M9

Для кожної держави-члена сума, розрахована відповідно до першого підпараграфу цього параграфу, може бути збільшена максимум на 3 % від її відповідного національного річного граничного значення, визначеного в додатку II, після віднімання суми, отриманої в результаті застосування статті 47(1) для відповідного року. Якщо держава-член застосовує таке збільшення, останнє повинно бути враховане Комісією під час встановлення річного національного граничного значення для схеми єдиної виплати на площу відповідно до першого підпараграфу цього параграфу. З такою метою держави-члени до 31 січня

2018 року надають Комісії річні відсотки, на які сума, розрахована відповідно до параграфу 1 цієї статті, має бути збільшена кожного календарного року починаючи з 2018 календарного року.

Держави-члени можуть переглядати їхнє рішення, зазначене в другому підпараграфі цього параграфу, один раз на рік, та повинні повідомляти Комісію про будь-яке рішення, що ґрунтується на такому перегляді, до 1 серпня року, що передує року застосування рішення.

▼В

5. Крім як у разі форс-мажору або виняткових обставин, зазначені в параграфі 2 гектари повинні бути в розпорядженні фермера станом на дату, визначену державою-членом, яка повинна бути не пізнішою ніж дата, визначена такою державою-членом для внесення змін до заявки на отримання допомоги, як вказано в статті 72(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013.

6. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70 щодо правил прийнятності та доступу фермерів до схеми єдиної виплати на площу.

Стаття 37

Національна допомога на перехідний період

1. Держави-члени, які застосовують схему єдиної виплати на площу відповідно до статті 36, можуть ухвалити рішення про надання національної допомоги на перехідний період для періоду 2015–2020 років.

2. Національна допомога на перехідний період може бути надана фермерам в секторах, для яких у 2013 році були надані або така допомога або, у випадку Болгарії та Румунії, додаткові національні прямі виплати.

3. Умови надання національної допомоги на перехідний період є ідентичними до умов, дозволених для надання виплат на підставі статті 132(7) або статті 133а Регламенту (ЄС) № 73/2009 для 2013 року, за винятком скорочення виплат у результаті застосування статті 132(2) у поєднанні зі статтями 7 та 10 зазначеного Регламенту.

4. Загальну суму національної допомоги на перехідний період, яка може бути надана фермерам в будь-якому з секторів, зазначених в параграфі 2, обмежують таким відсотком фінансових пакетів у конкретному секторі, дозволеним Комісією відповідно до статті 132(7) або статтею 133а(5) Регламенту (ЄС) № 73/2009 у 2013 році:

- 75 % у 2015 році,
- 70 % у 2016 році,
- 65 % у 2017 році,
- 60 % у 2018 році,
- 55 % у 2019 році,
- 50 % у 2020 році,

Для Кіпру відсоток розраховують на основі фінансових пакетів в конкретних секторах, визначених у додатку XVIIа до Регламенту (ЄС) № 73/2009.

5. Параграфи 2 та 3 не застосовуються до Кіпру.

6. Держави-члени повідомляють Комісію про будь-яке рішення, зазначене в параграфі 1, до 31 березня кожного року. Повідомлення має включати таку інформацію:

- (а) фінансовий пакет для конкретного сектора;
- (б) максимальний відсоток національної допомоги на перехідний період у відповідних випадках.

7. Держави-члени можуть ухвалити рішення на основі об'єктивних критеріїв та в рамках меж, визначених у параграфі 4, щодо сум національної допомоги на перехідний період, які мають бути надані.

Секція 5

Впровадження базової схеми виплати на території держав-членів, які застосували схему єдиної виплати на площу

Стаття 38

Впровадження базової схеми виплати на території держав-членів, які застосували схему єдиної виплати на площу

За винятком випадків, коли інше передбачено в цій секції, цей розділ застосовують до держав-членів, що застосували схему єдиної виплати на площу, передбачену в секції 4 цієї глави.

До таких держав-членів статті 24–29 не застосовуються.

Стаття 39

Перше призначення прав на виплати

1. Права на виплати призначають фермерам, які мають право на отримання прямих виплат відповідно до статті 9 цього Регламенту, за умови що:

- (а) вони подають заявку на призначення прав на виплату відповідно до схеми базової виплати до кінцевої дати для подання заявок, яку належить встановити відповідно до пункту (б) першого підпараграфу статті 78 Регламенту (ЄС) № 1306/2013 в перший рік впровадження схеми базової виплати, за винятком випадків форс-мажору або виняткових обставин; та
- (б) вони мали право на виплати до будь-якого скорочення або винятку, передбачених в главі 4 розділу II Регламенту (ЄС) № 73/2009, за заявкою на надання допомоги в формі прямих виплат, заявкою на отримання національної допомоги на перехідний період або заявкою на отримання додаткових національних прямих виплат відповідно до Регламенту (ЄС) № 73/2009 для 2013 року.

Держави-члени можуть призначати права на виплати фермерам, які мають право на отримання прямих виплат відповідно до статті 9 цього Регламенту, які виконують умову, передбачену в пункті (а) першого підпараграфу, які не отримували виплат на 2013 рік за заявкою про надання допомоги, зазначеною в пункті (б) першого підпараграфу цього параграфу та які, станом на дату, визначену відповідною державою-членом згідно зі статтею 11(2) Регламенту (ЄС) № 1122/2009 для 2013 року подання заявок, мали лише сільськогосподарські землі, які не були в належному сільськогосподарському стані на 30 червня 2003 року, як передбачено статтею 124(1) Регламенту (ЄС) № 73/2009.

2. Крім як у разі форс-мажору або виняткових обставин, кількість прав на виплати, призначених на одного фермера в перший рік запровадження схеми базової виплати, повинна дорівнювати кількості прийнятних гектарів, які фермер декларує в його заявці на отримання допомоги відповідно до пункту (а) першого підпараграфу статті 72(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013 для першого року запровадження схеми базової виплати, та які він має в своєму розпорядженні на дату, визначену державою-членом. Така дата не повинна бути більш пізньою за дату, визначену на території такої держави-члена для внесення змін до такої заявки на отримання допомоги.

3. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно із статтею 70 щодо встановлення подальших правил введення схеми базової виплати на території держав-членів, які застосували схему єдиної виплати на площу.

4. Комісія ухвалює імплементаційні акти для встановлення правил щодо заявок на призначення прав на виплати, поданих у році призначення прав на виплати, якщо такі права на виплати можуть бути ще не остаточно запровадженими та якщо таке призначення зазнало впливу конкретних обставин.

Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

Стаття 40

Вартість прав на виплати

1. Протягом першого року впровадження схеми базової виплати держави-члени розраховують одиничну вартість прав на виплати шляхом ділення закріпленого відсотка національного граничного значення, визначеного в додатку II для кожного відповідного року, на кількість прав на виплату в першому році запровадження схеми базової виплати, за винятком тих, що були призначені з національного резерву або регіональних резервів.

Зазначений у першому підпараграфі закріплений відсоток розраховують шляхом ділення національного або регіонального граничного значення для схеми базової виплати, яку належить встановити відповідно до статті 22(1) або відповідно до статті 23(2) цього Регламенту для першого року запровадження схеми базової виплати, після застосування лінійного зменшення, передбаченого в параграфі 1, або, у відповідних випадках, в параграфі 2 статті 30, на національне граничне значення, визначене в додатку II для першого року запровадження схеми базової виплати. Права на виплату виражають у кількості, яка відповідає кількості гектарів.

2. Як відступ від методу розрахунку, зазначеного в параграфі 1, держави-члени можуть вирішити диференціювати вартість прав на виплати в перший рік запровадження схеми базової виплати, за винятком

тих прав на виплати, які були призначені з національного резерву або регіональних резервів для кожного відповідного року на основі їхньої початкової одиничної вартості.

3. Зазначену в параграфі 2 початкову одиничну вартість прав на виплати встановлюють шляхом ділення закріпленого відсотка загальної вартості допомоги, за винятком допомоги на підставі статей 41, 43, 48 та 50 розділу IV цього Регламенту, отриманої фермером відповідно до цього Регламенту для календарного року, який передував впровадженню схеми базової виплати, до застосування статті 63 Регламенту (ЄС) № 1306/2013, на кількість прав на виплати, призначених такому фермеру в перший рік впровадження схеми базової виплати, за винятком тих, що були призначені з національного резерву або регіональних резервів.

Такий закріплений відсоток розраховують шляхом ділення національного або регіонального граничного значення для схеми базової виплати, який належить встановити відповідно до статті 22(1) або відповідно до статті 23(2) цього Регламенту для першого року впровадження схеми базової виплати, після застосування лінійного зменшення, передбаченого в параграфі 1, або, у відповідних випадках, в параграфі 2 статті 30, на загальну вартість допомоги, за винятком допомоги на підставі статей 41, 43, 48 та 50 та розділу IV цього Регламенту, наданої для календарного року, який передував року впровадження схеми базової виплати в державі-члені або у відповідному регіоні, до застосування статті 63 Регламенту (ЄС) № 1306/2013.

4. У контексті застосування параграфа 2, держави-члени, які діють відповідно до загальних принципів права Союзу, повинні рухатися до наближення вартості прав на виплати на національному або регіональному рівні. Для цієї мети держави-члени визначають подальші заходи, яких належить вжити, і метод розрахунку, який належить застосувати, та повідомляють про них Комісію до 1 серпня року, що передує року впровадження схеми базової виплати. Такі заходи включають поступові річні зміни початкової вартості прав на виплати, зазначеної в параграфі 3, на підставі об'єктивних та недискримінаційних критеріїв, починаючи з першого року впровадження схеми базової виплати.

У перший рік впровадження схеми базової виплати держави-члени інформують фермерів про вартість їхніх прав на виплати, розраховану відповідно до цієї статті, для кожного року періоду, охопленого цим Регламентом.

5. Для цілей параграфа 3, держава-член на основі об'єктивних критеріїв може передбачити, що у випадках продажу або передачі, або завершення, повністю або частково, оренди сільськогосподарських площ після дати, встановленої відповідно до статті 36(5) та до дати, встановленої відповідно до статті 33(1), до національного резерву або регіональних резервів належить повернути збільшення або частину збільшення вартості прав на виплати, які будуть призначені відповідному фермеру, якщо таке збільшення призведе до неочікуваного прибутку для відповідного фермера.

Зазначені об'єктивні критерії запроваджують у такий спосіб, щоб забезпечити однакове ставлення до фермерів та уникнути викривлення ринку та конкуренції; такі критерії також повинні включати, щонайменше, таке:

- (a) мінімальну тривалість оренди;
- (b) частку отриманої виплати, яку належить повернути до національного резерву або регіональних резервів.

ГЛАВА 2

Перерозподільна виплата

Стаття 41

Загальні правила

1. Держави-члени можуть вирішити до 1 серпня будь-якого року надати, починаючи з наступного року, річну виплату для фермерів, які мають право на виплату за схемою базової виплати, зазначеною в секціях 1, 2, 3 та 5 глави 1, або за схемою єдиної виплати на площу, зазначеною в секції 4 глави 1 («перерозподільна виплата»).

Держави-члени повідомляють Комісію про будь-яке таке рішення до дати, зазначеної в першому підпараграфі.

2. Держави-члени, які вирішили застосовувати схему базової виплати на регіональному рівні відповідно до статті 23, можуть застосувати перерозподільну виплату на регіональному рівні.

3. Без обмеження застосування фінансової дисципліни, скорочення виплат згідно із статтею 11, лінійних зменшень, як зазначено в статті 7 цього Регламенту, а також застосування статті 63 Регламенту (ЄС) № 1306/2013, перерозподільна виплата повинна надаватися щорічно після активації прав на виплати фермером або в державах-членах, які застосовують статтю 36 цього Регламенту, за декларацією прийнятних гектарів фермера.

4. Держави кожного року розраховують перерозподільну виплату шляхом множення цифри, що має бути встановлена державою-членом та не повинна перевищувати 65 % від національного або регіонального середнього значення виплати на гектар, на кількість прав на виплати, активованих фермером відповідно до статті 33(1), або на кількість прийнятних гектарів, задекларованих фермером відповідно до статті 36(2). Кількість таких прав на виплати або гектарів не повинна перевищувати максимальне значення, яке має бути встановлене державами-членами та яке не повинно перевищувати 30 гектарів або середній розмір фермерських господарств, визначений в додатку VIII, якщо такий середній розмір перевищує 30 гектарів у відповідній державі-члені.

5. За умови дотримання визначених в параграфі 4 максимальних меж, держави-члени можуть на національному рівні запроваджувати градацію щодо кількості гектарів, встановлену відповідно до зазначеного параграфа, яка повинна застосовуватися однаковою чином до всіх фермерів.

6. Національне середнє значення виплати на гектар, зазначене в параграфі 4 цієї статті, має бути встановлене державами-членами на основі національного граничного значення, визначеного в додатку II для 2019 календарного року, та кількості прийнятних гектарів, задекларованих відповідно до статті 33(1) або статті 36(2) у 2015 році.

Регіональне середнє значення виплати на гектар, зазначене в параграфі 4 цієї статті, має бути встановлене державами-членами шляхом використання частки національного граничного значення, визначеного в додатку II для 2019 календарного року, та кількості прийнятних гектарів, задекларованих у відповідному регіоні згідно зі статтею 33(1) у 2015 році. Для кожного регіону таку частку розраховують шляхом ділення відповідного регіонального граничного значення, встановленого відповідно до статті 23(2), на національне граничне значення, встановлене відповідно до статті 22(1), після застосування лінійного зменшення, передбаченого в параграфі 1 статті 30, якщо не було застосовано параграф 2 зазначеної статті.

7. Держави-члени забезпечують, щоб жодної переваги, передбаченої відповідно до цієї глави, не було надано фермерам, щодо яких встановлено, що після 18 жовтня 2011 року вони розділили своє господарство з єдиною метою скористатися перерозподільною виплатою. Це положення також застосовується до фермерів, господарства яких були отримані в результаті такого поділу.

8. У випадку юридичної особи або об'єднання фізичних чи юридичних осіб, держави-члени можуть застосувати максимальну кількість прав на виплати або гектарів, зазначених в параграфі 4, на рівні членів таких юридичних осіб або об'єднань, якщо національне право забезпечує надання прав окремим членам та взяття ними прав і обов'язків, що є порівнянними до прав і обов'язків індивідуальних фермерів, які мають статус керівника господарства, зокрема що стосується їхнього економічного, соціального та податкового статусу, за умови що вони сприяли посиленню сільськогосподарських структур відповідних юридичних осіб або об'єднань.

Стаття 42

Фінансові положення

1. Для фінансування перерозподільної виплати держави-члени можуть вирішити до дати, зазначеної в статті 41(1), використовувати до 30 % від річного національного граничного значення, визначеного в додатку II. Вони повідомляють Комісію про будь-яке таке рішення до такої дати.

2. На основі відсотка національного граничного значення, яке мають використовувати держави-члени відповідно до параграфа 1 цієї статті, Комісія повинна ухвалити імплементаційні акти, які встановлюють на щорічній основі відповідні граничні значення для перерозподільної виплати. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

ГЛАВА 3

Виплата для сприятливих для клімату та довкілля сільськогосподарських практик

Стаття 43

Загальні правила

1. Фермери, які мають право на виплату за схемою базової виплати або схемою єдиної виплати на площу, повинні на всіх своїх прийнятних гектарах, у розумінні статті 32(2)–(5), дотримуватися сприятливих для клімату та довкілля сільськогосподарських практик, зазначених в параграфі 2 цієї статті, або еквівалентних практик, зазначених в параграфі 3 цієї статті.

2. Сприятливі для клімату та довкілля сільськогосподарські практики є такими:

- (a) диверсифікація сільськогосподарських культур;
- (b) збереження існуючих постійних луків; та
- (c) наявність площі екологічного пріоритету на сільськогосподарській площі.

3. Еквівалентними практиками є практики, які включають аналогічні практики, які приносять еквівалентну або більшу користь для клімату та довкілля у порівнянні з однією або декількома практиками, зазначеними в параграфі 2. Такі еквівалентні практики, а також практика чи практики, зазначені в параграфі 2, до яких зазначені практики є еквівалентними, перелічені в додатку IX та охоплюються одним з такого:

- (a) зобов'язання, взяті або відповідно до статті 39(2) Регламенту (ЄС) № 1698/2005, або відповідно до статті 28(2) Регламенту (ЄС) № 1305/2013;
- (b) національні або регіональні схеми екологічної сертифікації, враховуючи ті, що стосуються сертифікації відповідності національному екологічному законодавству, які виходять поза межі відповідних обов'язкових стандартів, запроваджених відповідно до глави I розділу VI Регламенту (ЄС) № 1306/2013, які мають на меті виконання цілей, пов'язаних з якістю ґрунтів та води, біорізноманіттям, збереженням ландшафту, пом'якшенням зміни клімату та адаптацією до такої зміни. Такі схеми сертифікації можуть включати практики, перелічені в додатку IX до цього Регламенту, практики, зазначені в параграфі 2 до цієї статті або поєднання таких практик.

4. Еквівалентні практики, зазначені в параграфі 3, не можуть отримувати подвійне фінансування.

5. Держави-члени можуть ухвалити рішення, у тому числі, у відповідних випадках, на регіональному рівні, обмежити вибір фермерів щодо використання можливих варіантів, зазначених в пунктах (a) та (b) параграфа 3.

6. Держави-члени можуть ухвалити рішення, у тому числі, у відповідних випадках, на регіональному рівні, про те, що фермери повинні виконувати всі свої відповідні зобов'язання на підставі параграфа 1 в рамках національних або регіональних схем екологічної сертифікації, зазначених в пункті (b) параграфа 3.

7. З урахуванням рішень держав-членів, зазначених в параграфах 5 та 6, фермер може дотримуватися однієї або декількох практик, зазначених в пункті (a) параграфа 3, лише якщо останні повністю замінюють відповідну практику або відповідні практики, зазначені в параграфі 2. Фермер може використовувати схеми сертифікації, зазначені в пункті (b) параграфа 3, лише у разі, якщо останні дозволяють повністю виконати зобов'язання, зазначене в параграфі 1.

8. Держави-члени повідомляють Комісію про їхні рішення, зазначені в параграфах 5 та 6, а також про конкретні зобов'язання або схеми сертифікації, які вони мають намір застосовувати як еквівалентні практики у розумінні параграфа 3.

Комісія оцінює якою мірою практики, включені до конкретних зобов'язань або схем сертифікації, належать до переліку, який міститься в додатку IX, та якщо вона вважає, що це не так, вона повідомляє держав-членів шляхом використання імплементаційних актів, ухвалених без застосування процедури, зазначеної в статті 71(2) або (3). Якщо Комісія повідомляє будь-яку державу-член про те, що її практики не належать до переліку, який міститься в додатку IX, така держава-член не повинна визнавати як еквівалентні практики, у розумінні параграфа 3 цієї статті, конкретні зобов'язання або схеми сертифікації, про які зазначено в повідомленні Комісії.

9. Без обмеження параграфів 10 та 11 цієї статті, застосування фінансової дисципліни та лінійних зменшень відповідно до статті 7 цього Регламенту та застосування статті 63 Регламенту (ЄС) № 1306/2013, держави-члени надають виплату, зазначену в цій главі, фермерам, які дотримуються практик, зазначених в параграфі 1 цієї статті, які для них є актуальними, та в тому обсязі, в якому зазначені фермери виконують статті 44, 45 та 46 цього Регламенту.

Ця виплата набуває форми щорічної виплати на кожен прийнятний гектар, задекларований відповідно до статті 33(1) або статті 36(2), сума якої повинна підраховуватися щорічно шляхом ділення суми, отриманої в результаті застосування статті 47, на загальну кількість прийнятних гектарів, задекларованих відповідно до статті 33(1) або статті 36(2) на території держави-члена або відповідного регіону.

Як відступ від другого підпараграфа, держави-члени, які ухвалюють рішення застосовувати статтю 25(2), можуть ухвалити рішення надавати виплату, зазначену в цьому параграфі, в формі відсотка від загальної вартості прав на виплати, активованих фермером згідно зі статтею 33(1) для кожного відповідного року.

Для кожного року та кожної держави-члена або регіону, такий відсоток розраховують шляхом ділення суми, отриманої в результаті застосування статті 47, на загальну вартість всіх прав на виплати, активованих відповідно до статті 33(1) в такій державі-члені або в такому регіоні.

10. Фермери, чий господарства повністю або частково розміщені в зонах, на які розповсюджується дія Директив 92/43/ЄЕС, 2000/60/ЄС або 2009/147/ЄС, мають право на зазначену в цій главі виплату, за умови що вони дотримуються зазначених в цій главі практик, в тому обсязі, в якому ці практики у відповідному господарстві є сумісними з цілями зазначених директив.

11. Фермери, які відповідають вимогам, встановленим в статті 29(1) Регламенту (ЄС) № 834/2007, що стосується органічного фермерства, мають право *ipso facto* на виплату, зазначену в цій главі.

Перший підпараграф застосовується лише до підрозділів господарства, зайнятих в органічному виробництві відповідно до статті 11 Регламенту (ЄС) № 834/2007.

12. Комісія відповідно до статті 70 уповноважена ухвалювати делеговані акти, якими:

- (a) додаються еквівалентні практики до визначеного в додатку IX переліку;
- (b) запроваджуються належні вимоги, які застосовуються до національних або регіональних схем сертифікації, зазначених в пункті (b) параграфа 3 цієї статті, в тому числі рівень гарантії, який має бути забезпечений зазначеними схемами;
- (c) запроваджують докладні правила для розрахунку суми, зазначеної в статті 28(6) Регламенту (ЄС) № 1305/2013 для практик, зазначених в пунктах 3 та 4 секції I та пункті 7 секції III додатка IX до цього Регламенту, та будь-які подальші еквівалентні практики, додані до зазначеного додатка на підставі пункту (a) цього параграфа, для яких необхідний конкретний розрахунок для уникнення подвійного фінансування.

13. Комісія ухвалює імплементаційні акти про встановлення правил процедури для повідомлень, включно з графіками їх подання, а також про зазначене в параграфі 8 оцінювання Комісії. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

Стаття 44

Диверсифікація культур

1. Якщо площа орних земель фермера становить від 10 до 30 гектарів та не повністю зайнята вирощуванням культур під водою протягом значної частини року або протягом значної частини циклу вирощування культури, на таких орних землях має бути щонайменше дві різні культури. Основна культура не повинна охоплювати більше ніж 75 % від таких орних земель.

Якщо площа орних земель фермера становить більше ніж 30 гектарів та не повністю зайнята вирощуванням культур під водою протягом значної частини року або протягом значної частини циклу вирощування культури, на таких орних землях має бути щонайменше три різних культури. Основна культура не повинна охоплювати більше ніж 75 % від таких орних земель, а дві основні культури разом не повинні охоплювати більше ніж 95 % від таких орних земель.

▼M9

2. Без обмеження кількості культур, необхідних на підставі параграфа 1, максимальні встановлені в ньому граничні значення не застосовуються до господарств, в яких трави або інші трав'янисті кормові рослини, або землі залишені під пар, або в яких вирощують культури під водою протягом значної частини року або протягом значної частини циклу вирощування культури, охоплюють більше ніж 75 % орних земель. У таких випадках, основна культура на решті орних землях не повинна охоплювати більше ніж 75 % решти таких орних земель, за винятком випадків, коли така решта земель покрита травою або іншими трав'янистими кормовими рослинами або є землями, залишеними під пар.

▼B

3. Параграфи 1 та 2 не застосовуються до господарств:

▼M9

- (a) де більше ніж 75 % орних земель використовують для виробництва трав або інших трав'янистих кормових рослин, або для вирощування бобових культур, або залишають під пар, або на яких поєднують ці способи використання;
- (b) де більше 75 % прийнятних сільськогосподарських площ є постійними луками, використовуються для виробництва трави або інших трав'янистих кормових рослин, або для вирощування культур під водою протягом значною частини року або значної частини циклу вирощування культур, або на яких поєднують ці способи використання;

▼B

- (c) де більше ніж 50 % площ задекларованих орних земель не були задекларовані фермером в його заявці на отримання допомоги за попередній рік та де, на основі порівняння геопросторових даних, пов'язаних із заявками про надання допомоги, на всіх орних землях вирощували іншу культуру, ніж у попередньому календарному році;
- (d) які розміщені в зонах на північ від 62-ї паралелі або в певних прилеглих зонах. Якщо орні землі таких господарств охоплюють більше ніж 10 гектарів, повинно бути щонайменше дві культури на орних землях і жодна з цих культур не повинна охоплювати більше 75 % орних земель, за винятком випадків, коли основною культурою є трави або інші трав'янисті кормові рослини, або якщо землю залишають під пар.

4. Для цілей цієї статті «культура» має одне з таких значень:

- (a) розведення одного з різних родів, визначених в ботанічній класифікації культур;
- (b) розведення одного з видів у випадку родин *Brassicaceae* (Хрестоцвітних), *Solanaceae* (Пасльонових), та *Cucurbitaceae* (Гарбузових);
- (c) землі, залишені під пар;
- (d) трави або інші трав'янисті кормові рослини.

▼M9

Озима культура та ярова культура повинні розглядатися як відмінні культури навіть у разі, якщо вони належать до того самого роду. *Triticum spelta* (Спельта) повинна розглядатися як культура, що відрізняється від інших культур, які належать до того самого роду.

▼B

5. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70 для того, щоб:

- (a) визнавати інші роди та види, ніж ті, що зазначені в параграфі 4 цієї статті; та
- (b) встановлювати правила щодо застосування точного розрахунку часток різних культур.

Стаття 45

Постійні луки

1. Держави-члени визначають постійні луки, які є екологічно чутливими, в зонах, на які розповсюджується дія директив 92/43/ЄЕС або 2009/147/ЄС, в тому числі на торф'яниках та у заболочених місцях, які розташовані в таких зонах, та які потребують суворої охорони для виконання цілей зазначених директив.

Щоб забезпечити охорону постійних луків, які є корисними з екологічної точки зору, держави-члени можуть ухвалити рішення визначити інші чутливі площі, які розташовані поза межами зон, на які розповсюджується дія директив 92/43/ЄЕС або 2009/147/ЄС, у тому числі постійні луки, які розташовані на багатих на вуглець ґрунтах.

Для постійних луків, які розташовані в зонах, визначених державами-членами на підставі першого підпараграфу, та, у відповідних випадках, другого підпараграфу, фермери не змінюють призначення та не орють такі постійні луки.

2. Держави-члени забезпечують, щоб коефіцієнт площ постійних луків по відношенню до загальної сільськогосподарської площі, задекларованої фермерами відповідно до пункту (а) першого підпараграфу статті 72(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013, не зменшувався більше ніж на 5 % порівняно з референтним коефіцієнтом, який має бути встановлений державами-членами у 2015 році шляхом ділення площ постійних луків, зазначених в пункті (а) другого підпараграфу цього параграфа, на загальну сільськогосподарську площу, зазначену в пункті (b) зазначеного підпараграфу.

Для цілей запровадження зазначеного в першому підпараграфі референтного коефіцієнта:

- (a) «площі постійних луків» означає землі під постійними пасовищами, задекларовані у 2012 році або у 2013 році у випадку Хорватії, відповідно до Регламенту (ЄС) № 73/2009 фермерами, які підпадають під передбачені в цій главі зобов'язання, а також площі постійних луків, задекларовані у 2015 році відповідно до пункту (а) першого підпараграфу статті 72(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013 фермерами, які підпадають під передбачені в цій главі зобов'язання, що не були задекларовані як землі під постійними пасовищами у 2012 році або у 2013 році у випадку Хорватії;
- (b) «загальна сільськогосподарська площа» означає сільськогосподарську площу, задекларовану в 2015 році відповідно до пункту (а) першого підпараграфу статті 72(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013 фермерами, які підпадають під передбачені в цій главі зобов'язання.

Референтний коефіцієнт постійних луків має бути перерахований у випадках, коли фермери, які підпадають під передбачені в цій главі зобов'язання, зобов'язані повернути для площі попереднє призначення постійних луків у 2015 році або у 2016 році відповідно до статті 93 Регламенту (ЄС) № 1306/2013. У таких випадках такі площі додають до постійних луків, зазначених в пункті (а) другого підпараграфу цього параграфа.

Коефіцієнт постійних луків визначають кожного року на основі площ, задекларованих фермерами, які підпадають під зобов'язання, передбачених в цій главі на відповідний рік відповідно до пункту (а) першого підпараграфу статті 72(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013.

Передбачене в цьому параграфі зобов'язання застосовується на національному, регіональному або субрегіональному рівні. Держави-члени можуть ухвалити рішення застосовувати зобов'язання зберігати постійні луки на рівні господарства для того, щоб не допустити зменшення коефіцієнта постійних луків більше ніж на 5 %. Держави-члени повідомляють Комісію про будь-яке таке рішення до 1 серпня 2014 року.

Держави-члени повідомляють Комісію про референтний коефіцієнт та коефіцієнт, зазначений у цьому параграфі.

3. Якщо встановлено, що зазначений в параграфі 2 коефіцієнт зменшився більше ніж на 5 % на регіональному або субрегіональному рівні або, у відповідних випадках, на національному рівні, відповідна держава-член може накласти зобов'язання на рівні господарства повернути для земель попереднє призначення постійних луків для тих фермерів, які мають в своєму розпорядженні землі, щодо яких протягом певного часу у минулому було змінено призначення з земель під постійними пасовищами або постійними луками на землі для іншого використання.

Проте, якщо абсолютне значення площ постійних луків, встановлене відповідно до пункту (а) другого підпараграфу параграфа 2, зберігають в певних межах, визначене в першому підпараграфі параграфа 2 зобов'язання належить розглядати як виконане.

4. Параграф 3 не застосовується, якщо зменшення нижче граничного значення відбулося в результаті лісонасадження, що є сумісним з довкіллям та не включає насаджень лісової порості з коротким циклом ротації, різдвяних ялинок або швидкозростаючих дерев, які використовують для виробництва енергії.

5. Для забезпечення збереження коефіцієнта постійних луків Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70 для встановлення докладних правил щодо збереження постійних луків, включно з правилами повернення до попереднього призначення у разі недотримання зобов'язання, передбаченого в параграфі 1 цієї статті, правил, що застосовуються до держав-членів для встановлення зобов'язань на рівні господарства для збереження постійних луків, зазначених в параграфах 2 та 3, а також будь-якого коригування референтного коефіцієнта, зазначеного в параграфі 2, яке може стати необхідним.

6. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70, якими:

- (а) встановлює рамки для визначення інших чутливих площ, зазначених в другому підпараграфі параграфа 1 цієї статті;
- (б) запроваджує докладні методи для визначення коефіцієнта, який належить зберігати між постійними луками та загальною сільськогосподарською площею на підставі параграфа 2 цієї статті;
- (с) визначає період в минулому, зазначений в параграфі 3 цієї статті.

7. Комісія ухвалює імплементаційні акти, які встановлюють межі, вказані в другому підпараграфі параграфа 3 цієї статті. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

Стаття 46

Площа екологічного пріоритету

▼M9

1. Якщо орні землі господарства охоплюють більше 15 гектарів, фермер повинен забезпечити, щоб із 1 січня 2015 року площа, яка відповідає щонайменше 5 % орних земель господарства, що їх фермер задекларував відповідно до пункту (а) першого підпараграфу статті 72(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013, включно з площами, зазначеними в пунктах (с), (d), (g), (h), (k) та (l) зазначеного параграфа, якщо вони розглядаються державами-членами на підставі параграфа 2 цієї статті як площа екологічного пріоритету, становили площу екологічного пріоритету.

▼В

Зазначений у першому підпараграфі цього параграфа відсоток збільшують з 5 % до 7 % за умови наявності законодавчого акта Європейського Парламенту і Ради відповідно до статті 43(2) ДФЄС.

До 31 березня 2017 року Комісія подає оціночний звіт щодо імплементації першого підпараграфа цього параграфа разом, у відповідних випадках, з пропозицією законодавчого акта, зазначеного в другому підпараграфі.

2. До 1 серпня 2014 року держави-члени ухвалюють рішення про те, що одна або декілька із зазначених нижче площ повинні вважатися площами екологічного пріоритету:

- (a) землі, залишені під пар;
- (b) тераси;
- (c) особливості ландшафту, включно з такими особливостями, прилеглими до орних земель господарства, яке, шляхом відступу від статті 43(1) цього Регламенту, може містити такі особливості ландшафту, які не включені до прийнятної площі відповідно до пункту (c) статті 76(2) Регламенту (ЄС) № 1306/2013;
- (d) фільтруючі смуги, включно з фільтруючими смугами, покритими постійними луками, за умови що вони відокремлені від прилеглої прийнятної сільськогосподарської площі;
- (e) гектари агролісу, які отримують або отримали підтримку на підставі статті 44 Регламенту (ЄС) № 1698/2005 та/або статті 23 Регламенту (ЄС) № 1305/2013;
- (f) смуги прийнятних гектарів уздовж краю лісу;
- (g) площі, засаджені лісовою порістю з коротким циклом ротації без використання мінеральних добрив та/або засобів захисту рослин;
- (h) засаджені лісом площі, зазначені в пунктах (b)(ii) статті 32(2) цього Регламенту;
- (i) площі з ґрунтозахисними культурами або зеленим покривом, утворені в результаті висіву та проростання насіння, за умови застосування вагового коефіцієнта, зазначеного в параграфі 3 цієї статті;
- (j) площі з азотофіксуючими культурами;

[▼M9](#)

- k) площі з *Miscanthus* (*Міскантом*);
- l) площі з *Silphium perfoliatum* (*Сильфієм пронизанолистим*);
- m) землі, залишені під пар для медоносних рослин (видів, багатих на пилок та нектар).

[▼M9](#)

За винятком площ господарства, зазначених в пунктах (g), (h), (k) та (l) першого підпараграфа цього параграфа, площа екологічного пріоритету повинна розташовуватися на орних землях господарства. У випадку площ, зазначених у пунктах (c) та (d) першого підпараграфа цього параграфа, площа екологічного пріоритету може також бути прилеглою до орних земель господарства, які фермер задекларував відповідно до пункту (a) першого підпараграфа статті 72(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013.

[▼B](#)

3. Для спрощення адміністративних процедур та врахування характеристик типів площ екологічного пріоритету, перелічених в першому підпараграфі параграфа 2, а також полегшення їхнього вимірювання, держави-члени можуть під час підрахунку загальної кількості гектарів, які становить площа екологічного пріоритету господарства, використовувати вагові коефіцієнти та/або коефіцієнти, визначені у додатку X. Якщо будь-яка держава-член ухвалює рішення розглядати як площу екологічного пріоритету площу, зазначену в пункті (i) першого підпараграфа параграфа 2 або будь-яку іншу площу, що за вагою становить менше ніж 1, використання визначених у додатку X вагових коефіцієнтів є обов'язковим.

4. Параграф 1 не застосовується до господарств:

[▼M9](#)

- (a) де більше ніж 75 % орних земель використовують для виробництва трав або інших трав'янистих кормових рослин, залишають під пар, використовують для вирощування бобових культур, або на яких поєднують такі способи використання;
- b) де більше 75 % прийнятних сільськогосподарських площ є постійними луками, використовуються для виробництва трави або інших трав'янистих кормових рослин, або для вирощування культур під водою або протягом значної частини року, або протягом значної частини циклу вирощування культур, або на яких поєднують такі способи використання;

[▼B](#)

5. Держави-члени можуть ухвалити рішення забезпечити реалізацію до половини процентних пунктів площі екологічного пріоритету, зазначеної в параграфі 1, на регіональному рівні для отримання прилеглих площ екологічного пріоритету. Держави-члени визначають площі та зобов'язання залучених фермерів або об'єднань фермерів. Мета визначення площ та зобов'язань полягає у підтриманні імплементації політик Союзу щодо довкілля, клімату та біорізноманітності.

6. Держави-члени можуть ухвалити рішення дозволити фермерам, господарства яких розташовані у безпосередній близькості одне до одного, виконувати зазначене в параграфі 1 зобов'язання колективно («колективне впровадження»), за умови що відповідна площа екологічного пріоритету є суміжною. Для підтримки впровадження політик Союзу щодо довкілля, клімату та біорізноманітності, держави-члени можуть визначити площі, на яких можливе колективне впровадження, а можуть також накласти інші зобов'язання на фермерів або об'єднання фермерів, які беруть участь у такому колективному впровадженні.

Кожен фермер, який бере участь у колективному впровадженні, забезпечує щоб щонайменше 50 % площі, яка підпадає під передбачене в параграфі 1 зобов'язання, розташовувалася на землі його господарства та відповідала вимогам другого підпараграфу параграфа 2. Кількість фермерів, які беруть участь у такому колективному впровадженні, не повинна перевищувати десяти осіб.

7. Держави-члени, загальна площа земель яких більше ніж на 50 % вкрита лісами, можуть ухвалити рішення про те, що параграф 1 цієї статті не застосовується до господарств, які розташовані на площах, визначених такими державами-членами як площі, що стикаються з природними обмеженнями відповідно до пункту (а) або (б) статті 32(1) Регламенту (ЄС) № 1305/2013, за умови що більше ніж 50 % площі земель на одиницю, зазначену в другому підпараграфі цього параграфа, покриті лісом, і співвідношення лісових площ до сільськогосподарських земель перевищує 3:1.

Площу покриту лісом і співвідношення лісових площ до сільськогосподарських земель оцінюють на рівні площі, яка є еквівалентною рівню МАО2 (Місцева адміністративна одиниця) або рівню іншої чітко окресленої одиниці, яка охоплює єдину чітку суцільну географічну зону з однаковими сільськогосподарськими умовами.

8. Держави-члени повідомляють Комісію про рішення, зазначені в параграфі 2, до 1 серпня 2014 року, а про будь-які рішення, зазначені в параграфах 3, 5, 6 або 7, до 1 серпня року, що передує року їх застосування.

9. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно із статтею 70, якими:

- (а) встановлює додаткові критерії для визначення того, які типи площ, зазначених в параграфі 2 цієї статті, кваліфікувати як площу екологічного пріоритету;
- (б) додає інші типи площ, ніж ті, що зазначені в параграфі 2, які можуть бути враховані для цілей дотримання відсотка, зазначеного в параграфі 1;
- (с) адаптує додаток X для запровадження вагових коефіцієнтів та коефіцієнтів зміни призначення, зазначених у параграфі 3, та з метою врахування критеріїв та/або типів площ, які мають бути визначені Комісією в пунктах (а) та (б) цього параграфа;
- (д) встановлює правила для впровадження, зазначені в параграфах 5 та 6, в тому числі мінімальні вимоги щодо такого впровадження;
- (е) встановлює рамки, в межах яких держави-члени повинні визначити критерії, які мають бути дотримані господарствами для того, щоб їх, в контексті параграфа 6, розглядали як такі, що розташовані у безпосередній близькості одне до іншого;
- (ф) запроваджує методи визначення відсотка загальної площі земель, вкритих лісом, та зазначене в параграфі 7 співвідношення між лісовими площами та сільськогосподарськими землями.

Стаття 47

Фінансові положення

1. Для фінансування виплати, зазначеної в цій главі, держави-члени повинні використовувати 30 % річного національного граничного значення, визначеного в додатку II.

2. Держави-члени застосовують виплату, зазначену в цій главі, на національному рівні.

Держави-члени, які застосовують статтю 23, можуть вирішити застосовувати виплату на регіональному рівні. У таких випадках вони повинні використовувати в кожному регіоні частку від граничного значення, встановленого відповідно до параграфа 3 цієї статті. Для кожного регіону таку частку розраховують шляхом ділення відповідного регіонального граничного значення, встановленого відповідно до статті 23(2), на національне граничне значення, встановлене відповідно до статті 22(1), після застосування

лінійного зменшення, передбаченого в параграфі 1 статті 30, якщо не було застосовано параграф 2 зазначеної статті.

3. Комісія повинна ухвалити імплементаційні акти, які встановлюють на щорічній основі відповідні граничні значення для виплати, вказаної в цій главі. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

ГЛАВА 4

Виплата для зон із природними обмеженнями

Стаття 48

Загальні правила

1. Держави-члени можуть надати виплати фермерам, які мають право на виплату на підставі схеми базової виплати або схеми єдиної виплати на площу, зазначених у главі 1, та чий господарства повністю або частково розміщені в зонах із природними обмеженнями, визначеними державами-членами відповідно до статті 32(1) Регламенту (ЄС) № 1305/2013 («виплата для зон із природними обмеженнями»).

2. Держави-члени можуть ухвалити рішення надати виплату для зон із природними обмеженнями для всіх площ, що належать до сфери застосування параграфу 1, або обмежити виплату декількома з таких площ на основі об'єктивних та недискримінаційних критеріїв.

3. Без обмеження параграфу 2 цієї статті, застосування фінансової дисципліни, скорочення виплат відповідно до статті 11 та лінійних зменшень відповідно до статті 7 цього Регламенту, а також застосування статті 63 Регламенту (ЄС) № 1306/2013, виплата для зон з природними обмеженнями повинна надаватися щорічно на кожен прийнятний гектар, що розташований у зонах, для яких держава-член ухвалила рішення надавати виплату відповідно до параграфу 2 цієї статті. Її виплачують після активації прав на отримання виплати для зазначених гектарів, якими володіє відповідний фермер або, на території держави-члена, яка застосовує статтю 36 цього Регламенту, після декларування відповідним фермером таких прийнятних гектарів.

4. Виплату для зон із природними обмеженнями на кожен гектар розраховують шляхом ділення суми, отриманої в результаті застосування статті 49, на кількість прийнятних гектарів, задекларованих відповідно до статті 33(1) або статті 36(2), які розташовані в зонах, для яких держава-член вирішила надати виплату відповідно до параграфу 2 цієї статті.

Держави-члени можуть на основі об'єктивних та недискримінаційних критеріїв також встановити максимальну кількість гектарів на кожне господарство, для яких може бути надана підтримка на підставі цієї глави.

5. Держави-члени можуть застосувати виплату для зон із природними обмеженнями на регіональному рівні на умовах, встановлених у цьому параграфі, за умови що вони визначають відповідні регіони використовуючи об'єктивні та недискримінаційні критерії, та, зокрема, характеристики їхніх природних обмежень, в тому числі жорсткість таких обмежень, а також їхні агрономічні умови.

Держави-члени можуть розділити національні граничні значення, зазначені в статті 49(1), між регіонами на основі об'єктивних та недискримінаційних критеріїв.

Виплату для зон з природними обмеженнями на регіональному рівні розраховують шляхом ділення регіонального граничного значення, розрахованого відповідно до другого підпараграфу цього параграфу, на кількість прийнятних гектарів, задекларованих у відповідному регіоні відповідно до статті 33(1) або статті 36(2), які розташовані в зонах, для яких держава-член вирішила надати виплату відповідно до параграфу 2 цієї статті.

Стаття 49

Фінансові положення

1. Для фінансування виплати для територій із природними обмеженнями, держави-члени можуть до 1 серпня 2014 року вирішити використовувати до 5 % їхнього річного національного граничного значення, визначеного в додатку II. Вони повідомляють Комісію про будь-яке таке рішення до зазначеної дати.

Держави-члени можуть до 1 серпня 2016 року переглянути своє рішення або внести до нього зміни, які набудуть чинності з 1 січня 2017 року. Вони повідомляють Комісію про будь-яке таке рішення до 1 серпня 2016 року.

2. На основі відсотка національного граничного значення, яке повинні використовувати держави-члени відповідно до параграфа 1, Комісія ухвалює імплементаційні акти, які встановлюють на щорічній основі відповідні граничні значення для виплати для територій із природними обмеженнями. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

ГЛАВА 5

Виплата для молодих фермерів

Стаття 50

Загальні правила

1. Держави-члени надають щорічну виплату молодим фермерам, які мають право на виплату на підставі схеми базової виплати або схеми єдиної виплати на площу, зазначених у главі 1 («виплата для молодих фермерів»).
2. Для цілей цієї глави термін «молоді фермери» означає фізичних осіб:
 - (a) які створюють фермерське господарство вперше та очолюють його, або які вже очолювали таке господарство протягом п'яти років, що передували першому поданню заявки за схемою базової виплати або за схемою єдиної виплати на площу, вказаних у статті 72(1) Регламенту (ЄС) № 1306/2013; та
 - (b) віком не старше 40 років протягом року подання вказаної в пункті (a) заявки.
3. Держави-члени можуть визначити додаткові об'єктивні та недискримінаційні критерії прийнятності для молодих фермерів, які подають заявку на виплату для молодих фермерів, у частині належних умінь та/або вимог до підготовки.
4. Без обмеження застосування фінансової дисципліни, скорочення виплат згідно із статтею 11 та лінійних зменшень згідно із статтею 7 цього Регламенту, а також застосування статті 63 Регламенту (ЄС) № 1306/2013, виплата молодим фермерам повинна надаватися щорічно після активації прав на отримання виплати фермером або, в державах-членах, які застосовують статтю 36 цього Регламенту, після декларування фермером прийнятних гектарів.

▼M9

5. Виплата для молодих фермерів повинна надаватися на кожного фермера на період п'ять років, починаючи з першого подання заявки на виплату для молодих фермерів, за умови що таке подання відбулося протягом п'яти років після того, як фермер очолив господарство, як вказано в пункті (a) параграфа 2. Такий п'ятирічний період застосовується також до фермерів, які отримали виплату для молодих фермерів на підставі заявок, що були подані до 2018 року подання заявок.

Як відступ від другого речення першого підпараграфу, держави-члени можуть вирішити, що для молодих фермерів, які очолюють господарство згідно з пунктом (a) параграфа 2 в період 2010-2013 роки, п'ятирічний період має бути скорочений на кількість років, які минули між вказаним в пункті (a) параграфа 2 головуванням та першим поданням заявки на виплату для молодих фермерів.

▼B

6. Кожного року держави-члени, які не застосовують статтю 36, розраховують суму виплати для молодих фермерів шляхом множення кількості прав на виплату, які фермер активував згідно із статтею 32(1), на цифру, що відповідає:

▼M9

- (a) 25 %–50 % від середнього значення власних або орендованих прав на виплати, якими володіє фермер; або
 - (b) 25 %–50 % від суми, розрахованої шляхом ділення закріпленого відсотка національного граничного значення для 2019 календарного року, визначеного в додатку II, на кількість всіх прийнятних гектарів, задекларованих у 2015 році згідно із статтею 33(1). Такий закріплений відсоток повинен дорівнювати частці національного граничного значення, яка залишається для схеми базової виплати згідно із статтею 22(1) для 2015 року.
7. Держави-члени, які застосовують статтю 36, повинні кожного року розраховувати суму виплати для молодих фермерів шляхом множення цифри, яка відповідає вартості 25 %–50 % єдиної виплати на площу, обчисленої згідно зі статтею 36, на кількість прийнятних гектарів, які фермер задекларував згідно зі статтею 36(2).

8. Як відступ від параграфів 6 та 7 цієї статті, держави-члени можуть розрахувати кожного року суму виплати для молодих фермерів шляхом множення цифри, що відповідає вартості 25 %–50 % від національної середньої виплати на гектар, на кількість прав, які фермер активував згідно зі статтею 32(1) або на кількість прийнятних гектарів, які фермер задекларував згідно зі статтею 36(2).

▼В

Національна середня виплата на гектар повинна бути розрахована шляхом ділення національного граничного значення для 2019 календарного року, встановленого у додатку II, на кількість прийнятних гектарів, задекларованих у 2015 році згідно зі статтею 33(1) або статтею 36(2).

9. Держави-члени встановлюють єдину максимальну межу, яка застосовується до кількості прав на виплати, активованих фермером, або до кількості прийнятних гектарів, задекларованих фермером. Така межа не повинна бути ні нижчою за 25, ні вищою за 90. Держави-члени дотримуються цієї межі під час застосування параграфів 6, 7 та 8.

▼М9

10. Замість того щоб застосовувати параграфи 6–9, держави-члени можуть виділити річну паушальну суму на кожного фермера, розраховану шляхом множення фіксованої кількості гектарів на цифру, що відповідає вартості 25 %–50 % від національної середньої виплати на гектар, визначеної згідно з параграфом 8.

▼В

Фіксовану кількість гектарів, зазначених в першому підпараграфі цього параграфа, розраховують шляхом ділення загальної кількості прийнятних гектарів, задекларованих відповідно до статті 33(1) або статті 36(2) молодими фермерами, які подали заявку на виплату для молодих фермерів у 2015 році, на загальну кількість молодих фермерів, які подали заявку на таку виплату у 2015 році.

Держави-члени можуть перерахувати фіксовану кількість гектарів протягом будь-якого року після 2015 року у випадку значних змін щодо кількості молодих фермерів, які подають заявку на виплату, або щодо розміру господарств молодих фермерів, або обох параметрів.

Річна паушальна сума, яку можуть надати фермеру, не повинна перевищувати загальної суми його базової виплати до застосування статті 63 Регламенту (ЄС) № 1306/2013 у відповідному році.

11. Для гарантування захисту прав бенефіціарів та уникнення дискримінації між ними, Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70 щодо умов, на яких юридична особа може розглядатися як така, що має право на отримання виплати для молодих фермерів.

Стаття 51

Фінансові положення

1. Для фінансування виплати для молодих фермерів держави-члени використовують відсоток, який не перевищує 2 % від річного національного граничного значення, визначеного в додатку II. Держави-члени повідомляють Комісію до 1 серпня 2014 року розрахунковий відсоток, необхідний для фінансування зазначеної виплати.

Держави-члени можуть до 1 серпня кожного року переглянути свої розрахункові відсотки, які набудуть чинності у наступному році. Вони повідомляють Комісію про переглянутий відсоток до 1 серпня року, що передує року його застосування.

2. Без обмеження максимуму 2 %, встановленого в параграфі 1 цієї статті, якщо загальна сума виплати для молодих фермерів, на яку було подано заявку на території держави-члена протягом певного року, перевищує граничне значення, встановлене відповідно до параграфа 4 цієї статті, та, якщо таке граничне значення нижче ніж зазначений максимум, така держава-член фінансує різницю шляхом застосування пункту (f) першого підпараграфа статті 30(7) у відповідному році, шляхом застосування лінійного зменшення до всіх виплат, які належить надати всім фермерам відповідно до статті 32 або статті 36(2), або обома способами.

3. Якщо загальна сума виплати для молодих фермерів, на яку було подано заявку на території держави-члена протягом певного року, перевищує граничне значення, встановлене відповідно до параграфа 4 цієї статті, та якщо таке граничне значення досягнуло 2 % від річного національного граничного значення, визначеного в додатку II, держави-члени застосовують лінійне зменшення до сум, які мають бути виплачені відповідно до статті 50 для дотримання такого граничного значення.

4. На основі відсотка, повідомленого державами-членами відповідно до параграфа 1 цієї статті, Комісія ухвалює імплементаційні акти, які закріплюють на щорічній основі відповідні граничні значення виплати для молодих фермерів.

Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

РОЗДІЛ IV
ЗВ'ЯЗАНА ПІДТРИМКА

ГЛАВА I

Добровільна зв'язана підтримка

Стаття 52

Загальні правила

1. Держави-члени можуть на встановлених у цій главі умовах надати фермерам зв'язану підтримку (далі в цій главі — «зв'язана підтримка»).

2. Зв'язана підтримка може бути надана для таких секторів і виробництв: злакові, олійні культури, культури з високим вмістом білка, зернобобові, льон, конопля, рис, горіхи, картопля для виробництва крохмалю, молоко та молочні продукти, насіння, баранина та козлятина, яловичина та телятина, оливкова олія, тутові шовкопряди, сухі фуражні культури, хміль, цукровий буряк, цукрова тростина та цикорій, фрукти та овочі, а також лісова порість з коротким циклом ротації.

3. Зв'язана підтримка може бути надана тільки таким секторам або таким регіонам держави-члена, у яких зазнають певних труднощів конкретні типи ведення сільського господарства або конкретні сільськогосподарські сектори, які є особливо важливими з економічних, соціальних або екологічних причин.

4. Як відступ від параграфу 3, зв'язана підтримка може також бути надана фермерам, які:

- (a) станом на 31 грудня 2014 року мають права на виплати, надані згідно з секцією 2 глави 3 розділу III та статтею 71m Регламенту (ЄС) № 1782/2003, а також згідно зі статтею 60 та четвертим параграфом статті 65 Регламенту (ЄС) № 73/2009; та
- (b) не мають у розпорядженні прийнятних гектарів для активації прав на виплати за схемою базової виплати, вказаною в главі 1 розділу III цього Регламенту.

[▼M9](#) _____

[▼M9](#)

6. Зв'язана підтримка є схемою обмеження виробництва, яка набуває форми щорічної виплати на основі фіксованих площ та врожайності або на фіксованій кількості тварин та повинна дотримуватися фінансових граничних значень, які мають бути визначені державами-членами для кожного заходу та повідомлені Комісії.

[▼B](#)

7. У випадку юридичної особи або об'єднання фізичних чи юридичних осіб, держави-члени можуть застосувати межі, вказані в параграфі 6, на рівні членів таких юридичних осіб або об'єднань, якщо національне право забезпечує надання прав окремим членам та взяття ними прав і обов'язків, що є порівнянними до прав і обов'язків індивідуальних фермерів, які мають статус керівника господарства, зокрема що стосується їхнього економічного, соціального та податкового статусу, за умови що вони сприяли посиленню сільськогосподарських структур відповідних юридичних осіб або об'єднань.

8. Будь-яку зв'язану підтримку, надану на підставі цієї статті, узгоджують з іншими заходами та політиками Союзу.

9. Для забезпечення ефективного та цільового використання коштів Союзу та уникнення подвійного фінансування на підставі інших аналогічних інструментів підтримки, Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 70, якими встановлює:

- (a) умови для надання зв'язаної підтримки;
- (b) правила щодо узгодженості з іншими заходами Союзу та щодо кумуляції підтримки.

[▼M9](#)

10. Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно із статтею 70 на доповнення цього Регламенту заходами, призначеними для запобігання негативному впливу на бенефіціарів добровільної

зв'язаної підтримки від структурних ринкових дисбалансів у секторі. Такі делеговані акти можуть дозволяти державам-членам ухвалювати рішення про те, що можна продовжити перераховувати таку підтримку до 2020 року на основі виробничих одиниць, для яких добровільна зв'язана підтримка була надана протягом минулого референтного періоду.

▼В

Стаття 53

Фінансові положення

1. Для фінансування зв'язаної підтримки держави-члени можуть до 1 серпня року, що передує першому року впровадження такої підтримки, ухвалити рішення про використання до 8 % від їхнього національного річного граничного значення, визначеного в додатку II.

2. Як відступ від параграфу 1, держави-члени можуть вирішити використовувати до 13 % від національного річного граничного значення, визначеного в додатку II, за умови що:

(a) до 31 грудня 2014 року:

(i) вони застосовують схему єдиної виплати на площу, встановлену в розділі V Регламенту (ЄС) № 73/2009,

(ii) вони фінансують заходи, передбачені на підставі статті 111 зазначеного Регламенту, або

(iii) на них розповсюджується дія відступу, передбаченого в статті 69(5) або, у випадку Мальти, в статті 69(1) зазначеного Регламенту; та/або

(b) сумарно, протягом щонайменше одного року в період 2010–2014 років, вони призначають більше ніж 5 % від їхньої суми, доступної для надання прямих виплат, передбачених у розділі III, розділі IV, за винятком його секції 6 глави 1, та розділі V Регламенту (ЄС) № 73/2009, для фінансування:

(i) заходів, встановлених у секції 2 глави 2 розділу III Регламенту (ЄС) № 73/2009,

(ii) підтримки, передбаченої в підпунктах (i)–(iv) пункту (a) та пунктах (b) і (e) статті 68(1) зазначеного Регламенту, або

(iii) заходів, передбачених на підставі глави 1, за винятком секції 6 розділу IV зазначеного Регламенту.

3. Відсотки річного національного граничного значення, вказані в параграфах 1 та 2, можуть бути підвищені максимум на два відсоткові пункти для тих держав-членів, які ухвалюють рішення використовувати щонайменше 2 % від їхнього національного річного граничного значення, визначеного в додатку II, для підтримки виробництва культур з високим вмістом білка на підставі цієї глави.

4. Як відступ від параграфів 1 та 2, держави-члени сумарно призначають протягом щонайменше одного року в період 2010–2014 років більше ніж 10 % від їхньої суми, доступної для надання прямих виплат, передбачених в розділі III, розділі IV, за винятком його секції 6 глави 1, та розділі V Регламенту (ЄС) № 73/2009, для фінансування:

(a) заходів, встановлених у секції 2 глави 2 розділу III Регламенту (ЄС) № 73/2009;

(b) підтримки, передбаченої в підпунктах (i)–(iv) пункту (a) та пунктах (b) і (e) статті 68(1) зазначеного Регламенту; або

(c) заходів, передбачених на підставі глави 1, за винятком секції 6 розділу IV зазначеного Регламенту.

можуть ухвалити рішення використовувати більше ніж 13 % від національного річного граничного значення, визначеного в додатку II до цього Регламенту, після схвалення Комісією згідно зі статтею 55 цього Регламенту.

5. Як відступ від відсотків, визначених в параграфах 1–4, держави-члени можуть надати перевагу використанню до 3 мільйонів євро на рік для фінансування зв'язаної підтримки.

▼M9

6. Держави-члени можуть до 1 серпня будь-якого визначеного року переглянути своє рішення, ухвалене на підставі цієї глави, та ухвалити рішення, яке набуде чинності з наступного року:

(a) залишити без змін, збільшити або зменшити відсоток, закріплений відповідно до параграфів 1, 2 та 3, не виходячи за встановлені у цих параграфах межі, де це застосовно, або залишити без змін чи зменшити відсоток, закріплений відповідно до параграфа 4;

(b) змінити умови для надання підтримки;

(c) припинити надання підтримки згідно з цією главою.

Держави-члени повідомляють Комісію про будь-яке таке рішення до дати, зазначеної в першому підпараграфі.

▼В

7. На основі рішення, ухваленого кожною державою-членом відповідно до параграфів 1–6 цієї статті, Комісія ухвалює імплементаційні акти, які закріплюють на щорічній основі відповідні граничні значення для зв'язаної підтримки. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

Стаття 54

Повідомлення

1. Держави-члени повідомляють Комісію про рішення, зазначені в статті 53, до дат, вказаних у зазначеній статті. За винятком рішення, зазначеного в пункті (с) статті 53(6), повідомлення має включати інформацію про цільові регіони, вибрані типи ведення господарства або вибрані сектори, та рівень підтримки, яку належить надати.

2. Рішення, зазначені в статті 53(2) та (4), або, у відповідних випадках, в пункті (а) статті 53(6), включають докладний опис окремої ситуації в цільовому регіоні та окремих характеристик типів ведення господарства або конкретних сільськогосподарських секторів, у зв'язку з якими зазначені у статті 53(1) відсотки є недостатніми для подолання труднощів, зазначених у статті 52(3), та, які обґрунтовують підвищений рівень підтримки.

Стаття 55

Схвалення Комісією

1. Без застосування процедури, вказаної у статті 71(2) або (3), Комісія ухвалює імплементаційні акти, які схвалюють рішення, вказане в статті 53(4) або, залежно від випадку, в пункті (а) статті 53(6), якщо буде доведено одну з таких потреб у відповідному секторі або регіоні:

- (а) потребу утримати певний рівень конкретного виробництва внаслідок відсутності альтернатив та зменшити ризик відмови від виробництва, внаслідок якої виникнуть соціальні та/або екологічні проблемами;
- (б) потребу забезпечити стабільне постачання для місцевої переробної промисловості, уникаючи таким чином негативних соціальних та економічних наслідків від будь-якої подальшої реструктуризації;
- (с) необхідність компенсувати шкоду, завдану фермерам в окремому секторі, яка є наслідком постійних порушень відповідного ринку;
- (д) необхідність участі, якщо наявність будь-якої іншої підтримки, доступної на підставі цього Регламенту, Регламенту (ЄС) № 1305/2013 або будь-якої схваленої схеми державної допомоги вважається недостатньою для задоволення потреб, вказаних в пунктах (а), (б) та (с) цього параграфа.

2. Комісія ухвалює імплементаційні акти про встановлення правил процедури оцінювання та схвалення рішень, вказаних у параграфі 1 цієї статті. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

ГЛАВА 2

Спеціальна виплата для бавовни

Стаття 56

Сфера застосування

Фермерам, які виробляють бавовну, яка належить до коду КН 5201 00, необхідно надавати допомогу на умовах, встановлених у цій главі («спеціальна виплата для бавовни»).

Стаття 57

Прийнятність

1. Спеціальну виплату для бавовни надають на кожен гектар прийнятної площі бавовни. Площа є прийнятною лише у разі, якщо вона розміщена на сільськогосподарських землях, щодо яких було отримано

від держави-члена дозвіл на виробництво бавовни, які засіяні дозволеними державою-членом сортами, урожай яких дійсно збирають за звичайних умов вирощування.

Спеціальну виплату для бавовни виплачують для безпечної, законно вирощеної та популярної на ринку бавовни.

2. Держави-члени дозволяють використовувати землі та сорти, вказані в параграфі 1, відповідно до правил та умов, які мають бути ухвалені на підставі параграфа 3.

3. Для забезпечення ефективного управління спеціальною виплатою для бавовни, Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 70 для встановлення правил та умов для надання дозволу на землі і сорти для цілей спеціальної виплати для бавовни.

4. Комісія ухвалює імплементаційні акти, які встановлюють правила щодо процедури надання дозволу на землі і сорти для цілей спеціальної виплати для бавовни, а також правила повідомлення виробників про такий дозвіл. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

Стаття 58

Базові площі, фіксовані врожаї та референтні суми

1. Визначено такі національні базові площі:

— Болгарія: 3 342 га,

— Греція: 250 000 га,

— Іспанія: 48 000 га,

— Португалія: 360 га.

2. Визначено такі фіксовані врожаї у референтному періоді:

— Болгарія: 1,2 тони/га,

— Греція: 3,2 тони/га,

— Іспанія: 3,5 тони/га,

— Португалія: 2,2 тони/га.

3. Суму виплати для конкретної культури на гектар прийнятної площі розраховують шляхом множення визначених у параграфі 2 врожаїв на такі референтні суми:

— Болгарія: 584,88 євро у 2015 році; та 649,45 євро для 2016 року і наступних років,

— Греція: 234,18 євро,

— Іспанія: 362,15 євро,

— Португалія: 228,00 євро.

4. Якщо прийнятна площа бавовни на території певної держави-члена у певному році перевищує базову площу, визначену в параграфі 1, сума, вказана у параграфі 3 для такої держави-члена, повинна бути зменшена пропорційно до надлишку базової площі.

5. Щоб дозволити застосування спеціальної виплати для бавовни, Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 70 для визначення правил щодо умов надання такої виплати, вимог до прийнятності та агрономічних практик.

6. Комісія може ухвалити імплементаційні акти, які встановлюють правила розрахунку скорочення, передбаченого в параграфі 4. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

Стаття 59

Схвалені міжгалузеві організації

1. Для цілей цієї глави «схвалена міжгалузева організація» означає будь-яку юридичну особу, до складу якої входять фермери, які виробляють бавовну та щонайменше один гіннер, який здійснює такі види діяльності:

(а) допомагає краще координувати спосіб введення в обіг бавовни, зокрема шляхом використання наукових досліджень та ринкових спостережень;

(б) складає типові договори, які не суперечать нормативним актам Союзу;

- (с) орієнтує виробництво в напрямку продуктів, які є краще адаптованими до ринкових потреб і попиту споживачів, зокрема, що стосується якості та захисту прав споживачів;
 - (d) оновлює методи та засоби покращення якості продукту;
 - (е) розробляє маркетингові стратегії для рекламування бавовни шляхом використання схем сертифікації якості.
2. Держава-член, на території якої запроваджені гіннери, схвалює міжгалузеві організації, які відповідають критеріям, які належить встановити відповідно до параграфа 3.
3. Для забезпечення ефективного застосування спеціальної виплати для бавовни, Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 70 для встановлення:
- (a) критеріїв для схвалення міжгалузевих організацій;
 - (b) зобов'язань виробників;
 - (с) правил, які застосовуються у випадках, коли схвалена міжгалузєва організація не дотримується критеріїв, вказаних у пункті (a).

Стаття 60

Надання виплати

1. Спеціальні виплати для бавовни надають фермерам на кожен прийнятний гектар, як визначено у статті 58.
2. У разі фермерів, які є членами схваленої міжгалузєвої організації, спеціальну виплату для бавовни на кожен гектар у межах базової площі, встановленої в статті 58(1), збільшують на суму 2 євро.

РОЗДІЛ V

СХЕМА ДЛЯ ДРІБНИХ ФЕРМЕРІВ

Стаття 61

Загальні правила

1. Держави-члени можуть запровадити схему для дрібних фермерів відповідно до умов, встановлених у цьому розділі («схема для дрібних фермерів»).

Фермери, які у 2015 році мали у власності або в оренді права на виплати або в державах-членах, які застосовують статтю 36, подали заявку на участь у схемі єдиної виплати на площу, та виконують мінімальні вимоги, передбачені в статті 10(1), можуть вибрати участь у схемі для дрібних фермерів.

▼C1

2. Виплати на підставі схеми для дрібних фермерів замінюють прямі виплати, які належить надати на підставі розділів III та IV.

▼B

Перший підпараграф не застосовується, якщо держава-член вибирає метод виплати, встановлений в пункті (a) першого підпараграфа статті 63(2). У такому разі виплата підлягає відповідним умовам, встановленим в розділах III та IV, без обмеження параграфа 3 цієї статті.

3. Фермерів, які беруть участь у схемі для дрібних фермерів, звільняють від сільськогосподарських практик, передбачених в главі 3 розділу III.

4. Жодні передбачені в цьому розділі переваги не надаються фермерам, щодо яких встановлено, що вони після 18 жовтня 2011 року штучно створили умови для того, щоб скористатися схемою для дрібних фермерів.

Стаття 62

Участь

1. Фермери, які хочуть взяти участь у схемі для дрібних фермерів, подають заявку до дати, яку мають встановити держави-члени, та яка повинна бути не пізніше 15 жовтня 2015 року. Проте, встановлена державами-членами дата не повинна бути більш ранньою ніж останній день подання заявки за схемою базової виплати або за схемою єдиної виплати на площу.

Фермери, які не подали заявки для участі в схемі для дрібних фермерів станом на дату, встановлену державою-членом, які вирішують вийти з цієї схеми після такої дати або яких було обрано для підтримки на підставі пункту (с) статті 19(1) Регламенту (ЄС) № 1305/2013, більше не мають права брати участь у зазначеній схемі.

2. Як відступ від параграфу 1, держави-члени можуть передбачити, що фермерів, сума прямих виплат яких на підставі розділів III та IV є меншою за максимальну суму, встановлену державою-членом відповідно до статті 63, автоматично включають до схеми дрібних фермерів, за винятком випадків, коли вони навмисно виходять з цієї схеми до дати, встановленої державою-членом відповідно до параграфу 1, або протягом будь-якого наступного року. Держави-члени, які використовують таку можливість, вчасно інформують відповідних фермерів про їхнє право вийти зі схеми.

3. Кожна держава-член забезпечує, щоб про розрахункове значення суми виплати, зазначеної в статті 63, було повідомлено фермерів у належний час до встановленої такою державою-членом дати для подання заявок або виходу зі схеми.

Стаття 63

Сума виплати

1. Держави-члени встановлюють суму річної виплати для кожного фермера, який бере участь в схемах для дрібних фермерів, на одному з таких рівнів:

- (а) на рівні суми, яка не перевищує 25 % від національного середнього значення виплати на кожного бенефіціара, яку встановлено державами-членами на основі національних граничних значень, визначених у додатку II для 2019 календарного року, та кількості фермерів, які задекларували прийнятні гектари, відповідно до статті 33(1) або статті 36(2), у 2015 році;
- (б) на рівні суми, що відповідає національному середньому значенню виплати на гектар, помноженому на число, яке відповідає кількості гектарів, яку належить встановити державам-членам, але яка не може перевищувати п'яти гектарів. Національне середнє значення виплати на гектар держави-члени встановлюють на основі національного граничного значення, визначеного в додатку II для 2019 календарного року, та кількості прийнятних гектарів, задекларованих відповідно до статті 33(1) або статті 36(2) у 2015 році.

Сума, зазначена в пунктах (а) або (б) першого підпараграфу, не повинна бути меншою за 500 євро та більшою за 1 250 євро.

Якщо застосування пунктів (а) та (б) першого підпараграфу призводить до суми, що є нижчою за 500 євро або перевищує 1 250 євро, суму відповідно округляють в більший або менший бік до такого мінімального або максимального значення.

2. Як відступ від параграфу 1, будь-яка держава-член може вирішити надати фермерам-учасникам:

- C1 (а) суму, що дорівнює загальному значенню прямих виплат, які мають бути призначені фермеру кожного року на підставі розділів III та IV; або
- C1 (б) суму, що дорівнює загальному значенню прямих виплат, які мають бути призначені фермеру в 2015 році на підставі розділів III та IV, яку держава-член може скоригувати в наступні роки для того, щоб пропорційно враховувати зміни у національних граничних значеннях, визначених у додатку II.

Сума, зазначена в пунктах (а) або (б) першого підпараграфу, не повинна бути меншою за суму, встановлену такою державою-членом, розмір якої має бути між 500 євро та 1 250 євро.

Якщо застосування пунктів (а) або (б) першого підпараграфу призводить до суми, що є меншою за 500 євро, відповідна держава-член може ухвалити рішення щодо округлення цієї суми в більший бік до 500 євро.

3. Як відступ від параграфів 1 та 2, на Кіпрі, в Хорватії, на Мальті та в Словенії зазначена в цих параграфах сума може бути встановлена в розмірі, що є меншим за 500 євро, але не меншим за 200 євро або, у випадку Мальти, не меншим за 50 євро.

Стаття 64

Спеціальні умови

1. Під час участі у схемі для дрібних фермерів, фермери повинні:

- (а) зберігати щонайменше кількість прийнятних гектарів, яка відповідає кількості власних або орендованих прав на виплати або кількості прийнятних гектарів, задекларованих у 2015 році відповідно до статті 36(2);

(b) виконувати мінімальні вимоги, передбачені в пункті (b) статті 10(1).

2. Права на виплати, активовані у 2015 році відповідно до статей 32 та 33 фермером, який бере участь у схемі для дрібних фермерів, повинні розглядатися як права на виплати, активовані для всього строку участі фермера у такій схемі.

Власні або орендовані права на виплати, якими володіє фермер під час участі у такій схемі, не повинні розглядатися як невикористані права на виплати, які належить повернути до національного резерву або регіональних резервів відповідно до пункту (b) статті 31(1).

У державах-членах, які застосовують статтю 36, прийнятні гектари, задекларовані у 2015 році відповідно до статті 36(2) фермером, який бере участь у схемі для дрібних фермерів, повинні розглядатися як задекларовані для строку участі фермера у зазначеній схемі.

3. Як відступ від статті 34, права на виплати, якими володіють фермери, які беруть участь у схемі для дрібних фермерів, не є такими, які можна передавати, крім як у разі успадкування або очікуваного успадкування.

Фермери, які шляхом успадкування або очікуваного успадкування отримують права на виплати від фермера, який бере участь у схемі для дрібних фермерів, повинні бути допущені до участі у такій схемі за умови, що вони відповідають вимогам, які дають право скористатися схемою базової виплати, та вони успадковують всі права на виплати, якими володіє фермер, від якого вони отримують права на виплати.

4. Якщо держава-член обирає метод виплат, встановлений у пункті (a) першого підпараграфу статті 63(2) без застосування третього підпараграфу статті 63(2), параграфи 1 та 2, а також перший підпараграф параграфу 3 цієї статті не застосовуються.

5. Для забезпечення правової визначеності Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70 для встановлення умов участі у схемі, якщо становище фермера, який бере участь, змінилось.

Стаття 65

Фінансові положення

1. Для фінансування виплати, зазначеної в цьому розділі, держави-члени віднімають від загальних доступних сум для відповідних виплат суми, на отримання яких могли б мати право дрібні фермери:

- (a) відповідно до схеми базової виплати або схеми єдиної виплати на площу, зазначених в главі 1 розділу III;
- (b) як на перерозподільну виплату, зазначену в главі 2 розділу III;
- (c) як на виплату для сприятливих для клімату і довкілля сільськогосподарських практик, зазначену в главі 3 розділу III;
- (d) як на виплату для територій з природними обмеженнями, зазначену в главі 4 розділу III;
- (e) як на виплату для молодих фермерів, зазначену в главі 5 розділу III; та
- (f) як на зв'язану підтримку, зазначену в розділі IV.

У разі держав-членів, які вибрали варіант розрахунку суми виплати відповідно до пункту (a) першого підпараграфу статті 63(2), якщо загальна сума таких сум для індивідуального фермера перевищує максимальну встановлену ними суму, кожен суму належить пропорційно скоротити.

2. Різниця між загальною сумою всіх виплат, які належить виплатити за схемою для дрібних фермерів та загальною сумою, що фінансується відповідно до параграфу 1, повинна бути профінансована з використанням одного з таких способів:

- (a) шляхом застосування статті 30(7) у відповідному році;
- (b) шляхом використання коштів для фінансування виплати для молодих фермерів, передбаченої в главі 5 розділу III, які не були використані у відповідному році;
- (c) шляхом лінійного зменшення всіх виплат, які мають бути надані відповідно до статей 32 або 36.

3. За винятком випадків, коли держава-член вибрала варіант встановлення суми річної виплати відповідно до пункту (a) першого підпараграфу статті 63(2), складові, на основі яких встановлюють суми, зазначені в параграфі 1 цієї статті, залишаються тими самими для всієї тривалості участі фермера в схемі для дрібних фермерів.

4. Якщо загальна сума виплат, які належить сплатити на підставі схеми для дрібних фермерів, перевищує 10 % від річного національного граничного значення, визначеного в додатку II, держави-члени здійснюють лінійне зменшення сум, які належить виплатити відповідно до цього розділу, щоб дотримати зазначений

відсоток, за винятком випадків, коли вони встановили суму виплати відповідно до пункту (а) першого підпараграфу статті 63(2) без застосування третього підпараграфу статті 63(2).

Такий самий виняток застосовується для держав-членів, які встановили суму виплати відповідно до пункту (b) першого підпараграфу статті 63(2) без застосування третього підпараграфу статті 63(2), чие національне граничне значення, визначене в додатку II для 2019 року, перевищує національне граничне значення для 2015 року, та які застосували метод обчислення, визначений в статті 25(1) або статті 36(2).

РОЗДІЛ VI

НАЦІОНАЛЬНІ ПРОГРАМИ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ДЛЯ СЕКТОРА БАВОВНИ

Стаття 66

Використання річного бюджету для програм реструктуризації

1. Для держав-членів, які застосували перший підпараграф статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 637/2008, відповідний річний бюджет, доступний згідно зі статтею 5(1) зазначеного Регламенту, буде перерахований з 1 січня 2014 року та становитиме додаткові кошти Союзу для заходів в рамках плану заходів з розвитку сільської місцевості, що фінансується на підставі Регламенту (ЄС) № 1305/2013.

2. Для держав-членів, які застосували другий підпараграф статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 637/2008, відповідний річний бюджет, доступний згідно зі статтею 5(1) зазначеного Регламенту, буде включений з 1 січня 2017 року до їхніх національних граничних значень, визначених у додатку II до цього Регламенту.

РОЗДІЛ VII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

ГЛАВА I

Повідомлення та надзвичайні ситуації

Стаття 67

Вимоги до повідомлень

1. Для забезпечення належного застосування правил, визначених у цьому Регламенті, Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70 для визначення необхідних заходів щодо повідомлень, які мають надаватися державами-членами Комісії для цілей цього Регламенту, з метою перевірки, контролю, моніторингу, оцінювання та аудиту прямих виплат або для цілей дотримання вимог, встановлених у міжнародних угодах, які були укладені рішенням Ради, в тому числі вимог до повідомлень у рамках зазначених угод. Таким чином, Комісія враховує потреби в даних та синергію взаємодії між потенційними джерелами даних.

У відповідних випадках отримана інформація може бути передана міжнародним організаціям та компетентним органам третіх країн та бути оприлюднена, за умов захисту персональних даних та законного інтересу підприємств у частині захисту їхніх комерційних таємниць.

2. Щоб зробити зазначені в параграфі 1 повідомлення швидкими, ефективними, точними та економічно вигідними, Комісія уповноважена ухвалити делеговані акти відповідно до статті 70 для встановлення подальших правил щодо:

- (a) характеру та типу інформації, яку має бути повідомлено;
- (b) категорій даних, які мають бути опрацьовані, та максимальних строків зберігання;
- (c) правил доступу до інформації або до доступних інформаційних систем;
- (d) умов публікування інформації.

3. Комісія ухвалює імплементаційні акти, якими встановлює:

- (a) методи вчинення повідомлення;

- (b) правила надання інформації, необхідної для застосування цієї статті;
- (c) порядок управління інформацією, яку необхідно повідомляти, а також правила щодо змісту, форми, графіків, частоти та кінцевих строків повідомлень;
- (d) порядок передачі інформації та документів або надання до них доступу для держав-членів, міжнародних організацій, компетентних органів третіх країн, або для громадськості, за умови захисту персональних даних та законного інтересу фермерів та підприємств у частині захисту їхніх комерційних таємниць.

Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).

Стаття 68

Опрацювання та захист персональних даних

1. Держави-члени та Комісія збирають персональні дані для цілей, визначених у статті 67(1). Вони не можуть опрацьовувати ці дані у спосіб, який є несумісним з визначеними цілями.
2. Якщо персональні дані опрацьовують для цілей моніторингу та оцінювання відповідно до статті 67(1), їх роблять анонімними та опрацьовують лише в узагальненій формі.
3. Персональні дані опрацьовують відповідно до Директиви 95/46/ЄС та Регламенту (ЄС) № 45/2001. Зокрема, такі дані не можуть зберігатися в формі, яка дозволяє ідентифікувати суб'єкта даних, протягом більшого строку ніж той, що необхідний для цілей, для яких їх було зібрано або для яких їх було в подальшому опрацьовано, з урахуванням мінімальних строків зберігання, передбачених у чинному національному праві та праві Союзу.
4. Держави-члени інформують суб'єктів даних про те, що їхні персональні дані можуть бути опрацьовані національними органами або органами Союзу відповідно до параграфа 1, та що з цього приводу вони можуть скористатися правами, визначеними в Директиві 95/46/ЄС та Регламенті (ЄС) № 45/2001 відповідно.
5. Положення цієї статті підпадають під дію статей 111–114 Регламенту (ЄС) № 1306/2013.

Стаття 69

Заходи для вирішення конкретних проблем

1. Для вирішення конкретних проблем Комісія ухвалює імплементаційні акти, які є одночасно необхідними й обґрунтованими в надзвичайній ситуації. Такі імплементаційні акти можуть відступати від положень цього Регламенту тією мірою і на такий строк, в яких є нагальна необхідність. Такі імплементаційні акти ухвалюють відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 71(2).
2. Якщо належним чином обґрунтовані невідкладні підстави для терміновості того вимагають, та для вирішення таких конкретних проблем з одночасним забезпеченням безперервності системи прямих виплат на випадок надзвичайних обставин, Комісія ухвалює імплементаційні акти, які підлягають застосуванню відразу, відповідно до процедури, зазначеної в статті 71(3).
3. Інструменти, ухвалені на підставі параграфа 1 або 2, повинні діяти протягом періоду, що не перевищує дванадцяти місяців. Якщо після цього періоду конкретні проблеми, зазначені в таких параграфах, продовжують тривати, Комісія може подати належну законодавчу пропозицію, спрямовану на довгострокове вирішення проблем.
4. Комісія інформує Європейський Парламент і Раду про будь-які заходи, ухвалені на підставі параграфа 1 або 2, протягом двох робочих днів з моменту їх ухвалення.

ГЛАВА 2

Делегування повноважень та імплементаційні положення

Стаття 70

Делегування повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надають Комісії відповідно до умов, встановлених у цій статті.

2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені в статті 2, статті 4(3), статті 6(3), статті 7(3), статті 8(3), статті 9(5), статті 20(6), статті 35, статті 36(6), статті 39(3), статті 43(12), статті 44(5), статті 45(5) та (6), статті 46(9), статті 50(11), статті 52(9) та (10), статті 57(3), статті 58(5), статті 59(3), статті 64(5), статті 67(1) та (2) та статті 73, надають Комісії на семирічний період, починаючи з 1 січня 2014 року. Комісія складає звіт про виконання делегованих повноважень не пізніше ніж за дев'ять місяців до закінчення семирічного періоду. Делеговані повноваження автоматично подовжуються на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент або Рада не ухвалить рішення проти такого подовження не пізніше ніж за три місяці до закінчення кожного такого періоду.

3. Делеговані повноваження, зазначені в статті 2, статті 4(3), статті 6(3), статті 7(3), статті 8(3), статті 9(5), статті 20(6), статті 35, статті 36(6), статті 39(3), статті 43(12), статті 44(5), статті 45(5) та (6), статті 46(9), статті 50(11), статті 52(9) та (10), статті 57(3), статті 58(5), статті 59(3), статті 64(5), статті 67(1) та (2) та статті 73, можуть у будь-який час бути відкликані Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані в такому рішенні. Воно набуває чинності на наступний день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу* або в пізнішу дату, вказану в рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, які вже введено в дію.

[▼В](#)

4. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.

[▼М9](#)

5. Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 2, статті 4(3), статті 6(3), статті 7(3), статті 8(3), статті 9(5), статті 20(6), статті 35, статті 36(6), статті 39(3), статті 43(12), статті 44(5), статті 45(5) та (6), статті 46(9), статті 50(11), статті 52(9) та (10), статті 57(3), статті 58(5), статті 59(3), статті 64(5), статті 67(1) та (2) та статті 73, набуває чинності, лише якщо з боку Європейського Парламенту чи Ради впродовж двох місяців з дати повідомлення Європейського Парламенту й Ради про цей акт, не було висловлено жодних заперечень, або якщо ще до закінчення цього періоду і Європейський Парламент, і Рада повідомили Комісії, що вони не заперечуватимуть. Такий період подовжується ще на два місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

[▼В](#)

Стаття 71

Процедура комітету

1. Комісії надає підтримку комітет, який називається «Комітет з прямих виплат». Такий комітет є комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011.

2. У разі покликання на цей параграф, застосовується стаття 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

У випадку актів, зазначених в статті 24(11), статті 31(2) та статті 67(3), якщо Комітет не надає жодного висновку, Комісія не ухвалює проект імплементаційного акта і застосовується третій підпараграф статті 5(4) Регламенту (ЄС) № 182/2011.

3. У разі покликання на цей параграф, застосовується стаття 8 Регламенту (ЄС) № 182/2011 у поєднанні зі статтею 5 того самого Регламенту.

ГЛАВА 3

Перехідні та прикінцеві положення

Стаття 72

Скасування

1. Регламент (ЄС) № 637/2008 скасовано з 1 січня 2014 року.

Проте, він продовжує застосовуватися до 31 грудня 2017 року для держав-членів, які скористалися опцією, передбаченою в другому підпараграфі статті 4(1) зазначеного Регламенту.

2. Регламент (ЄС) № 73/2009 скасовано.

[▼М1](#)

Проте, він продовжує застосовуватися до заявок на отримання допомоги для років подання заявок, які починаються до 1 січня 2015 року.

▼В

Без обмеження параграфу 3, покликання на скасований Регламент необхідно тлумачити як покликання на цей Регламент або Регламент (ЄС) № 1306/2013 і читати відповідно до кореляційної таблиці, викладеної у додатку XI до цього Регламенту.

3. Покликання, зроблені в цьому Регламенті на Регламенти (ЄС) № 73/2009 та (ЄС) № 1782/2003, належить розуміти як покликання на зазначені регламенти в тому вигляді, в якому вони були чинними до скасування.

Стаття 73

Перехідні положення

Щоб забезпечити плавний перехід від механізмів, передбачених у Регламенті (ЄС) № 73/2009, до механізмів, встановлених у цьому Регламенті, Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 70 щодо заходів, необхідних для захисту будь-яких набутих прав та законних очікувань фермерів.

Стаття 74

Набуття чинності та застосування

Цей Регламент набуває чинності у день його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Він застосовується з 1 січня 2015 року.

Проте, стаття 8, стаття 9(6), стаття 11(6), стаття 14, стаття 16, стаття 21(2) та (3), стаття 22(2), перший підпараграф статті 23(1), стаття 23(6), стаття 24(10), стаття 29, перший підпараграф статті 36(1), стаття 41(1), стаття 42(1), стаття 43(8) та (13), перший підпараграф статті 45(2), стаття 46(2) та (8), стаття 49(1), стаття 51(1), стаття 53, стаття 54, стаття 66(1), статті 67 та 70, а також стаття 72(1) застосовуються з дати набуття чинності цим Регламентом.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

ДОДАТОК I

Список схем підтримки

Сектор	Правова підстава	Примітки
Схема базової виплати	Розділ III, глава 1, секції 1, 2, 3 та 5 цього Регламенту	Незв'язана виплата
Схема єдиної виплати на площу	Стаття 36 цього Регламенту	Незв'язана виплата
Перерозподільна виплата	Розділ III, глава 2 цього Регламенту	Незв'язана виплата
Виплата для сприятливих	Розділ III, глава 3	Незв'язана виплата

клімату та довкілля сільськогосподарських практик	цього Регламенту	
Виплата для територій з природними обмеженнями	Розділ III, глава 4 цього Регламенту	Незв'язана виплата
Виплата для молодих фермерів	Розділ III, глава 5 цього Регламенту	Незв'язана виплата
Добровільна зв'язана підтримка	Розділ IV, глава 1 цього Регламенту	
Спеціальна виплата для бавовни	Розділ IV, глава 2 цього Регламенту	Виплата на площу
Схема для дрібних фермерів	Розділ V цього Регламенту	Незв'язана виплата
Програми Posei	Глава IV Регламенту (ЄС) № 228/2013	Прямі виплати в рамках заходів, запроваджених у програмах
Острови Егейського моря	Глава IV Регламенту (ЄС) № 229/2013	Прямі виплати в рамках заходів, запроваджених у програмах

▼M10

ДОДАТОК II

Національні граничні значення, зазначені в статті 6

<i>(в тисячах євро)</i>						
<i>Календарний рік</i>	<i>2015</i>	<i>2016</i>	<i>2017</i>	<i>2018</i>	<i>2019</i>	<i>2020</i>
<i>Бельгія</i>	<i>523 658</i>	<i>509 773</i>	<i>502 095</i>	<i>488 964</i>	<i>481 857</i>	<i>505 266</i>
<i>Болгарія</i>	<i>721 251</i>	<i>792 449</i>	<i>793 226</i>	<i>794 759</i>	<i>796 292</i>	<i>796 292</i>
<i>Чеська Республіка</i>	<i>844 854</i>	<i>844 041</i>	<i>843 200</i>	<i>861 708</i>	<i>861 698</i>	<i>872 809</i>

<i>Данія</i>	<i>870 751</i>	<i>852 682</i>	<i>834 791</i>	<i>826 774</i>	<i>818 757</i>	<i>880 384</i>
<i>Німеччина</i>	<i>4 912 772</i>	<i>4 880 476</i>	<i>4 848 079</i>	<i>4 820 322</i>	<i>4 792 567</i>	<i>5 018 395</i>
<i>Естонія</i>	<i>114 378</i>	<i>114 562</i>	<i>123 704</i>	<i>133 935</i>	<i>143 966</i>	<i>169 366</i>
<i>Ірландія</i>	<i>1 215 003</i>	<i>1 213 470</i>	<i>1 211 899</i>	<i>1 211 482</i>	<i>1 211 066</i>	<i>1 211 066</i>
<i>Греція</i>	<i>1 921 966</i>	<i>1 899 160</i>	<i>1 876 329</i>	<i>1 855 473</i>	<i>1 834 618</i>	<i>1 931 177</i>
<i>Іспанія</i>	<i>4 842 658</i>	<i>4 851 682</i>	<i>4 866 665</i>	<i>4 880 049</i>	<i>4 893 433</i>	<i>4 893 433</i>
<i>Франція</i>	<i>7 302 140</i>	<i>7 270 670</i>	<i>7 239 017</i>	<i>6 900 842</i>	<i>6 877 179</i>	<i>7 437 200</i>
<i>Хорватія</i> <i>(^{*1})</i>	<i>183 735</i>	<i>202 865</i>	<i>241 125</i>	<i>279 385</i>	<i>317 645</i>	<i>306 080</i>
<i>Італія</i>	<i>3 902 039</i>	<i>3 850 805</i>	<i>3 799 540</i>	<i>3 751 937</i>	<i>3 704 337</i>	<i>3 704 337</i>
<i>Кіпр</i>	<i>50 784</i>	<i>50 225</i>	<i>49 666</i>	<i>49 155</i>	<i>48 643</i>	<i>48 643</i>
<i>Латвія</i>	<i>181 044</i>	<i>205 764</i>	<i>230 431</i>	<i>255 292</i>	<i>280 154</i>	<i>302 754</i>
<i>Литва</i>	<i>417 890</i>	<i>442 510</i>	<i>467 070</i>	<i>475 319</i>	<i>483 680</i>	<i>517 028</i>
<i>Люксембург</i>	<i>33 604</i>	<i>33 546</i>	<i>33 487</i>	<i>33 460</i>	<i>33 432</i>	<i>33 432</i>
<i>Угорщина</i>	<i>1 345 746</i>	<i>1 344 461</i>	<i>1 343 134</i>	<i>1 343 010</i>	<i>1 342 867</i>	<i>1 269 158</i>
<i>Мальта</i>	<i>5 241</i>	<i>5 241</i>	<i>5 242</i>	<i>5 243</i>	<i>5 244</i>	<i>4 690</i>
<i>Нідерланди</i>	<i>749 315</i>	<i>736 840</i>	<i>724 362</i>	<i>682 616</i>	<i>670 870</i>	<i>732 370</i>
<i>Австрія</i>	<i>693 065</i>	<i>692 421</i>	<i>691 754</i>	<i>691 746</i>	<i>691 738</i>	<i>691 738</i>
<i>Польща</i>	<i>3 378 604</i>	<i>3 395 300</i>	<i>3 411 854</i>	<i>3 431 236</i>	<i>3 450 512</i>	<i>3 061 518</i>
<i>Португалія</i>	<i>565 816</i>	<i>573 954</i>	<i>582 057</i>	<i>590 706</i>	<i>599 355</i>	<i>599 355</i>
<i>Румунія</i>	<i>1 599 993</i>	<i>1 772 469</i>	<i>1 801 335</i>	<i>1 872 821</i>	<i>1 903 195</i>	<i>1 903 195</i>
<i>Словенія</i>	<i>137 987</i>	<i>136 997</i>	<i>136 003</i>	<i>135 141</i>	<i>134 278</i>	<i>134 278</i>
<i>Словаччина</i>	<i>438 299</i>	<i>441 478</i>	<i>444 636</i>	<i>448 155</i>	<i>451 659</i>	<i>394 385</i>
<i>Фінляндія</i>	<i>523 333</i>	<i>523 422</i>	<i>523 493</i>	<i>524 062</i>	<i>524 631</i>	<i>524 631</i>
<i>Швеція</i>	<i>696 890</i>	<i>697 295</i>	<i>697 678</i>	<i>698 723</i>	<i>699 768</i>	<i>699 768</i>
<i>Велика Британія</i>	<i>3 173 324</i>	<i>3 179 880</i>	<i>3 186 319</i>	<i>3 195 781</i>	<i>3 205 243</i>	<i>3 591 683</i>
<p>(^{*1}) Для Хорватії національне граничне значення становить 344 340 000 євро для 2021 календарного року та 382 600 000 євро для 2022 календарного року.</p>						

ДОДАТОК III

Чисті граничні значення, зазначені в статті 7

<i>(в мільйонах євро)</i>						
<i>Календарний рік</i>	<i>2015</i>	<i>2016</i>	<i>2017</i>	<i>2018</i>	<i>2019</i>	<i>2020</i>
<i>Бельгія</i>	<i>523,7</i>	<i>509,8</i>	<i>502,1</i>	<i>489,0</i>	<i>481,9</i>	<i>505,3</i>
<i>Болгарія</i>	<i>720,9</i>	<i>788,8</i>	<i>789,6</i>	<i>791,0</i>	<i>792,5</i>	<i>798,9</i>
<i>Чеська Республіка</i>	<i>840,1</i>	<i>839,3</i>	<i>838,5</i>	<i>856,7</i>	<i>856,7</i>	<i>872,8</i>
<i>Данія</i>	<i>870,2</i>	<i>852,2</i>	<i>834,3</i>	<i>826,3</i>	<i>818,3</i>	<i>880,4</i>
<i>Німеччина</i>	<i>4 912,8</i>	<i>4 880,5</i>	<i>4 848,1</i>	<i>4 820,3</i>	<i>4 792,6</i>	<i>5 018,4</i>
<i>Естонія</i>	<i>114,4</i>	<i>114,5</i>	<i>123,7</i>	<i>133,9</i>	<i>143,9</i>	<i>169,4</i>
<i>Ірландія</i>	<i>1 214,8</i>	<i>1 213,3</i>	<i>1 211,8</i>	<i>1 211,4</i>	<i>1 211,0</i>	<i>1 211,1</i>
<i>Греція</i>	<i>2 109,8</i>	<i>2 087,0</i>	<i>2 064,1</i>	<i>2 043,3</i>	<i>2 022,4</i>	<i>2 119,0</i>
<i>Іспанія</i>	<i>4 902,3</i>	<i>4 911,3</i>	<i>4 926,3</i>	<i>4 939,7</i>	<i>4 953,1</i>	<i>4 954,4</i>
<i>Франція</i>	<i>7 302,1</i>	<i>7 270,7</i>	<i>7 239,0</i>	<i>6 900,8</i>	<i>6 877,2</i>	<i>7 437,2</i>
<i>Хорватія</i> <i>(^{*1})</i>	<i>183,7</i>	<i>202,9</i>	<i>241,1</i>	<i>279,4</i>	<i>317,6</i>	<i>306,1</i>
<i>Італія</i>	<i>3 897,1</i>	<i>3 847,3</i>	<i>3 797,2</i>	<i>3 750,0</i>	<i>3 702,4</i>	<i>3 704,3</i>
<i>Кіпр</i>	<i>50,8</i>	<i>50,2</i>	<i>49,7</i>	<i>49,1</i>	<i>48,6</i>	<i>48,6</i>
<i>Латвія</i>	<i>181,0</i>	<i>205,7</i>	<i>230,3</i>	<i>255,0</i>	<i>279,8</i>	<i>302,8</i>
▼M11						
<i>Литва</i>	<i>417,9</i>	<i>442,5</i>	<i>467,1</i>	<i>475,3</i>	<i>483,3</i>	<i>517,0</i>
▼M10						
<i>Люксембург</i>	<i>33,6</i>	<i>33,5</i>	<i>33,5</i>	<i>33,5</i>	<i>33,4</i>	<i>33,4</i>
<i>Угорщина</i>	<i>1 276,7</i>	<i>1 275,5</i>	<i>1 274,1</i>	<i>1 274,0</i>	<i>1 273,9</i>	<i>1 269,2</i>
<i>Мальта</i>	<i>5,2</i>	<i>5,2</i>	<i>5,2</i>	<i>5,2</i>	<i>5,2</i>	<i>4,7</i>
<i>Нідерланди</i>	<i>749,2</i>	<i>736,8</i>	<i>724,3</i>	<i>682,5</i>	<i>670,8</i>	<i>732,4</i>
<i>Австрія</i>	<i>693,1</i>	<i>692,4</i>	<i>691,8</i>	<i>691,7</i>	<i>691,7</i>	<i>691,7</i>
<i>Польща</i>	<i>3 359,2</i>	<i>3 375,7</i>	<i>3 392,0</i>	<i>3 411,2</i>	<i>3 430,2</i>	<i>3 061,5</i>
<i>Португалія</i>	<i>565,9</i>	<i>574,0</i>	<i>582,1</i>	<i>590,8</i>	<i>599,4</i>	<i>599,5</i>
<i>Румунія</i>	<i>1 600,0</i>	<i>1 772,5</i>	<i>1 801,3</i>	<i>1 872,8</i>	<i>1 903,2</i>	<i>1 903,2</i>
<i>Словенія</i>	<i>138,0</i>	<i>137,0</i>	<i>136,0</i>	<i>135,1</i>	<i>134,3</i>	<i>134,3</i>
<i>Словаччина</i>	<i>435,5</i>	<i>438,6</i>	<i>441,8</i>	<i>445,2</i>	<i>448,7</i>	<i>394,4</i>
<i>Фінляндія</i>	<i>523,3</i>	<i>523,4</i>	<i>523,5</i>	<i>524,1</i>	<i>524,6</i>	<i>524,6</i>
<i>Швеція</i>	<i>696,8</i>	<i>697,2</i>	<i>697,6</i>	<i>698,7</i>	<i>699,7</i>	<i>699,8</i>
<i>Велика Британія</i>	<i>3 170,7</i>	<i>3 177,3</i>	<i>3 183,6</i>	<i>3 192,2</i>	<i>3 201,4</i>	<i>3 591,7</i>
(* ¹) Для Хорватії чисте граничне значення становить 344 340 000 євро для 2021 календарного року та 382 600 000						

ДОДАТОК IV

Межі для коригування граничних значень, вказаних в статті 10(2)

Держава-член	Межа для граничного значення в євро (Стаття 10(1) (a))	Межа для граничного значення в гектарах (Стаття 10(1) (b))
Бельгія	400	2
Болгарія	200	0,5
Чеська Республіка	200	5
Данія	300	5
Німеччина	300	4
Естонія	100	3
Ірландія	200	3
Греція	400	0,4
Іспанія	300	2
Франція	300	4
Хорватія	100	1
Італія	400	0,5
Кіпр	300	0,3
Латвія	100	1
Литва	100	1
Люксембург	300	4
Угорщина	200	0,3
Мальта	500	0,1
Нідерланди	500	2
Австрія	200	2
Польща	200	0,5
Португалія	200	0,3

Румунія	200	0,3
Словенія	300	0,3
Словаччина	200	2
Фінляндія	200	3
Швеція	200	4
Велика Британія	200	5

ДОДАТОК V

Зазначені в статтях 10, 16 та 18 фінансові положення, які застосовують до Болгарії та Румунії

А. Суми для застосування пункту (а) статті 10(1) та для розрахунку національних граничних значень для виплат, зазначених в статті 16, у 2015 році:

Болгарія : 790 909 000 євро

Румунія : 1 783 426 000 євро

В. Загальна сума додаткових національних прямих виплат до схеми базової виплати, зазначеної в статті 18(1), у 2015 році:

Болгарія : 69 657 000 євро

Румунія : 153 536 000 євро

С. Загальна сума додаткових національних прямих виплат до спеціальної виплати для бавовни, зазначеної в статті 18(2), у 2015 році:

Болгарія : 258 952 євро

[▼M6](#)

ДОДАТОК VI

Зазначені в статтях 10 та 19 фінансові положення, які застосовуються до Хорватії

А. Сума для застосування статті 10(1)(а):

600 000 євро

В. Загальні суми додаткових національних прямих виплат, зазначених в статті 19(3):

<i>(в тисячах євро)</i>						
2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
248 690	229 560	191 300	153 040	114 780	76 520	38 260

[▼B](#)

ДОДАТОК VII

Максимальні суми, які належить додати до сум, визначених у додатку II, відповідно до статті 20(2)

(в тисячах євро)							
2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
3 360	3 840	4 800	5 760	6 720	7 680	8 640	9 600

ДОДАТОК VIII

Середній розмір фермерського господарства, зазначеного в статті 41(4)

Держава-член	Середній розмір фермерського господарства (в гектарах)
Бельгія	29
Болгарія	6
Чеська Республіка	89
Данія	60
Німеччина	46
Естонія	39
Ірландія	32
Греція	5
Іспанія	24
Франція	52
Хорватія	5,9
Італія	8
Кіпр	4
Латвія	16
Литва	12
Люксембург	57

Угорщина	7
Мальта	1
Нідерланди	25
Австрія	19
Польща	6
Португалія	13
Румунія	3
Словенія	6
Словаччина	28
Фінляндія	34
Швеція	43
Велика Британія	54

ДОДАТОК ІХ

Перелік еквівалентних практик, зазначених у статті 43(3)

I. Практики, які є еквівалентними до диверсифікації культур:

(1) Диверсифікація культур

Вимога: щонайменше три культури, основна культура охоплює максимум 75 %, та застосовується одна або більше з таких умов:

- наявність щонайменше чотирьох культур,
- застосовуються найнижчі максимальні граничні значення,
- більш належний відбір культур таких як, наприклад, бобові, культури з високим вмістом білка, культури, які не потребують зрошення або обробки пестицидами, залежно від конкретного випадку,
- регіональні сорти старих, традиційних та зникаючих типів культур включені на щонайменше 5 % площі, що підлягає ротації.

(2) Ротація культур

Вимога: щонайменше три культури, основна культура охоплює максимум 75 %, та застосовується одна або обидві такі умови:

- дотримання більш сприятливої для довкілля багаторічної послідовності культур та/або залишення під пар,
- наявність щонайменше чотирьох культур.

(3) Зимове покриття ґрунтів (*1)

(4) Проміжні культури (*1)

II. Практики, еквівалентні збереженню постійних луків:

(1) Управління сінокосами або пасовищами

Вимога: збереження постійних луків та виконання однієї або декількох з таких умов:

- Режим зрізання або відповідне скошування (дати, методи, межі)
- Збереження ландшафтних особливостей на постійних луках та контроль за кущами

- Визначені сорти трави та/або режим посіву для поновлення в залежності від типу луків, без руйнування високої природоохоронної цінності
- Вивезення кормових рослин або сіна
- Належне управління для крутих схилів
- Режим внесення добрив
- Обмеження щодо пестицидів

(2) Системи екстенсивного випасання

Вимога: збереження постійних луків та виконання однієї або декількох з таких умов:

- Екстенсивне випасання (графік, максимальна щільність поголів'я)
- Пастухування або гірське скотарство
- Використання місцевих або традиційних порід для випасання в постійних луках

III. Практики, еквівалентні до площі екологічного пріоритету:

Вимога: застосування будь-якої з таких практик на щонайменше встановленому в статті 46(1) відсотку орної землі:

- (1) Залишення під пар в екологічних цілях
- (2) Створення «буферних зон» для зон з високою природною цінністю, зон Natura 2000 або інших об'єктів охорони біорізноманітності, в тому числі уздовж живоplotів та водних потоків
- (3) Управління необробленими буферними смугами та краями полів (режим зрізання, місцеві або чітко визначені сорти трави та/або режим посіву, повторний посів регіональними сортами, невикористання пестицидів, відсутність внесення гною та/або мінеральних добрив, відсутність зрошення, відсутність ущільнення ґрунту)
- (4) Бордюри, польові смуги та ділянки, організовані для дикої природи або конкретної фауни (трав'янистий бордюр, захист гнізд, смуги польових квітів, суміші насіння місцевих сортів, незібрані культури)
- (5) Управління (обрізання, проріджування, дати, методи, відновлення) особливостями ландшафту (дерева, живоplotи, прибережна деревна рослинність, кам'яні стіни (тераси), канали, ставки)
- (6) Утримання орних торф'яних або вологих ґрунтів під травою (без використання добрив та засобів захисту рослин)
- (7) Виробництво на орних землях без використання добрива (мінерального добрива або гною) та/або засобів захисту рослин, та без зрошення, без посіву тієї самої культури два роки поспіль або на одному й тому самому місці (*1)
- (8) Зміна призначення з орних земель на постійні луки екстенсивного використання

[▼M8](#)

ДОДАТОК X

Коефіцієнти зміни призначення та вагові коефіцієнти, зазначені у статті 46(3)

Характеристики	Коефіцієнт зміни призначення (м/дерево на м ²)	Ваговий коефіцієнт	Площа екологічного пріоритету (якщо застосовуються обидва коефіцієнти)

Земля, залишена під пар (на 1 м ²)	не застосовується	1	1 м ²	
Тераси (на 1 м)	2	1	2 м ²	
Особливості ландшафту				
Живоплоти/засаджені деревами смуги/дерева, висаджені в ряд (на 1 м)	5	2	10 м ²	
Окреме дерево (на кожне дерево)	20	1,5	30 м ²	
Польові переліски (на 1 м ²)	не застосовується	1,5	1,5 м ²	
Ставки (на 1 м ²)	не застосовується	1,5	1,5 м ²	
Канави (на 1 м)	5	2	10 м ²	
Традиційні кам'яні стіни (на 1 м)	1	1	1 м ²	
Інші особливості, не перелічені вище, але які перебувають під охороною на підставі GAEC7, SMR 2 або SMR 3 (на 1 м ²)	не застосовується	1	1 м ²	
Буферні смуги та краї полів (на 1 м)	6	1,5	9 м ²	
Гектари агролісу (на 1 м ²)	не застосовується	1	1 м ²	
Смуги прийнятних гектарів уздовж краю лісу (на 1 м)				
	Без виробництва	6	1,5	9 м ²
	З виробництвом	6	0,3	1,8 м ²
▼M9				
Площі лісової порості з коротким циклом ротації (на 1 м ²)	не застосовується	0,5	0,5 м ²	
▼M8				
Засаджені лісом площі, зазначені в статті 32(2)(b)(ii) (на 1 м ²)	не застосовується	1	1 м ²	
Площі з проміжними культурами або зеленим покривом (на 1 м ²)	не застосовується	0,3	0,3 м ²	
▼M9				

Площі з азотофіксуючими культурами (на 1 м ²)	не застосовується	1	1 м ²
▼M9			
Площі з <i>Miscanthus</i> (<i>Міскантом</i>)	не застосовується	0,7	0,7 м ²
Площі з <i>Silphium perfoliatum</i> (<i>Сильфієм пронизанолистим</i>)	не застосовується	0,7	0,7 м ²
Землі, залишені під пар для медоносних рослин (видів, багатих на пилок та нектар)	не застосовується	1,5	1,5 м ²
▼M8			

Коефіцієнти зміни призначення та вагові коефіцієнти, зазначені в статті 46(3), які належить застосовувати до особливостей, включених до еквівалентних практик, перелічених у секції III додатка IX

Еквівалентна площа екологічного пріоритету	Аналогічна стандартна площа екологічного пріоритету	Коефіцієнт зміни призначення	Ваговий коефіцієнт	Площа екологічного пріоритету (якщо застосовуються обидва коефіцієнти)
(1) Залишення під пар в екологічних цілях (на 1 м ²)	Землі, залишені під пар	не застосовується	1	1 м ²
(2) Створення «буферних зон» (на 1 м)	Буферні смуги та краї полів	6	1,5	9 м ²
(3) Управління необробленими буферними смугами та краями полів (на 1 м)	Буферні смуги та краї полів	6	1,5	9 м ²
(4) Бордюри, польові смуги та ділянки:				
Бордюри, польові смуги (на 1 м)	Буферні смуги та краї полів	6	1,5	9 м ²
Ділянки (на 1 м ²)	Польові переліски	не застосовується	1,5	1,5 м ²
(5) Управління особливостями ландшафту:				
Окреме дерево (на кожне)	Окреме дерево	20	1,5	30 м ²

дерево)				
Дерева, висаджені в ряд (на 1 м)	Живоплоти/ засаджені деревами смуги/ дерева, висаджені в ряд	5	2	10 м ²
Група дерев/ Польові переліски (на 1 м ²)	Польові переліски	не застосовується	1,5	1,5 м ²
Живоплоти (на 1м)	Живоплоти/ засаджені деревами смуги/ дерева, висаджені в ряд	5	2	10 м ²
Прибережна деревна рослинність (на 1м)	Живоплоти/ засаджені деревами смуги/ дерева, висаджені в ряд	5	2	10 м ²
Тераси (на 1м)	Тераси	2	1	2 м ²
Кам'яні стіни (на 1м)	Традиційні кам'яні стіни	1	1	1 м ²
Канави (на 1м)	Канави	5	2	10 м ²
Ставки (на 1 м ²)	Ставки	не застосовується	1,5	1,5 м ²
(6) Утримання орних торф'яних або вологих ґрунтів під травою (без використання добрив та засобів захисту рослин) (на 1 м ²)	Землі, залишені під пар	не застосовується	1	1 м ²
(7) Виробництво на орних землях без використання добрива та/або засобів захисту рослин, та без зрошення, без посіву тієї самої культури два роки поспіль (на 1 м ²)	Площі лісової порості з коротким циклом ротації; смуги уздовж краю лісу; Площі з азотофіксуючими культурами	не застосовується	0,3 0,7 для азотофіксуючих культур	0,3 м ² 0,7 м ²
(8) Зміна призначення з орних земель на постійні луки (на 1 м ²)	Землі, залишені під пар	не застосовується	1	1 м ²

ДОДАТОК XI

**Кореляційна таблиця
вказана у статті 72(2)**

Регламент (ЄС) № 73/2009	Цей Регламент	Регламент (ЄС) № 1306/2013
Стаття 1	Стаття 1	—
Стаття 2	Стаття 4	—
Стаття 3	Стаття 5	—
Стаття 4(1)	—	Стаття 91
Стаття 4(2)	—	Стаття 95
Стаття 5	—	Стаття 93
Стаття 6(1)	—	Стаття 94
Стаття 6(2)	—	—
Стаття 7	—	—
Стаття 8	Стаття 7	—
Стаття 9	—	—
Стаття 10	—	—
Стаття 10а	—	—
Стаття 10б	—	—
Стаття 10с	—	—
Стаття 10d	—	—
Стаття 11	Стаття 8	Стаття 26(1) та (2)
Стаття 11(3)	Стаття 8(2)	—
Стаття 11а	Стаття 8(3)	—
Стаття 12(1) та (2)	—	Стаття 12
Стаття 12(3)	—	Стаття 14
Стаття 12(4)	—	—
Стаття 13	—	Стаття 13(2)
Стаття 14	—	Стаття 67
Стаття 15	—	Стаття 68(1)

		та (2)
Статя 16	—	Статя 69
Статя 17	—	Статя 70
Статя 18	—	Статя 71
Статя 19	—	Статя 72
Статя 20	—	Статя 74(1), (2) та(3)
Статя 21	—	Статя 74(4)
Статя 22	—	Статя 96
Статя 23	—	Статя 97
Статя 24	—	Статя 99
Статя 25	—	Статя 100
Статя 26	—	Статя 61
Статя 27(1)	—	Статя 102(3)
Статя 27(2)	—	Статя 47
Статя 27(3)	—	Статя 68(3)
Статя 28(1)	Статя 10	—
Статя 28(2)	Статя 9(3)	—
Статя 28(3)	Статя 31(1) (a) (i) та (ii)	—
Статя 29	—	Статя 75
Статя 30	—	Статя 60
Статя 31	—	Статя 2(2)
Статя 32	Статя 15	—
Статя 33	—	—
Статя 34(2)	Статя 32(2) та (4)	—
Статя 35	Статя 33	—
Статя 36	—	—
Статя 37	Статя 12	—
Статя 38	—	—
Статя 39(1)	Статя 32(6)	—
Статя 39(2)	Статя 35(3)	—
Статя 40(1)	Статя 6(1)	—
Статя 41(1)	Статя 30(1)	—
Статя 41(2)	Статя 30(3) та (6)	—
Статя 41(3)	Статя 30(3)	—

	та (7)(а)	
Стаття 41(4)	—	—
Стаття 41(5)	Стаття 30(10)	—
Стаття 41(6)	—	—
Стаття 42	Стаття 31(1) (b)	—
Стаття 43(1)	Стаття 34(1), (2) та (3)	—
Стаття 43(2)	—	
Стаття 43(3)	Стаття 34(4)	—
Стаття 44	—	—
Стаття 45	—	—
Стаття 46	—	—
Стаття 47	—	—
Стаття 48	—	—
Стаття 49	—	—
Стаття 50	—	—
Стаття 51	—	—
Стаття 52	—	—
Стаття 53	—	—
Стаття 54	—	—
Стаття 55	—	—
Стаття 56	—	—
Стаття 57	—	—
Стаття 57а	Стаття 20 та додаток VII	—
Стаття 58	—	—
Стаття 59	—	—
Стаття 60	—	—
Стаття 61	—	—
Стаття 62	—	—
Стаття 63	—	—
Стаття 64	—	—
Стаття 65	—	—
Стаття 66	—	—
Стаття 67	—	—

Стаття 68	—	—
Стаття 69	—	—
Стаття 70	—	—
Стаття 71	—	—
Стаття 72	—	—
Стаття 73	—	—
Стаття 74	—	—
Стаття 75	—	—
Стаття 76	—	—
Стаття 77	—	—
Стаття 78	—	—
Стаття 79	—	—
Стаття 80	—	—
Стаття 81	—	—
Стаття 82	—	—
Стаття 83	—	—
Стаття 84	—	—
Стаття 85	—	—
Стаття 86	—	—
Стаття 87	—	—
Стаття 88	Стаття 56	—
Стаття 89	Стаття 57	—
Стаття 90	Стаття 58	—
Стаття 91	Стаття 59	—
Стаття 92	Стаття 60	—
Стаття 93	—	—
Стаття 94	—	—
Стаття 95	—	—
Стаття 96	—	—
Стаття 97	—	—
Стаття 98	—	—
Стаття 99	—	—
Стаття 100	—	—
Стаття 101	—	—
Стаття 102	—	—
Стаття 103	—	—

Стаття 104	—	—
Стаття 105	—	—
Стаття 106	—	—
Стаття 107	—	—
Стаття 108	—	—
Стаття 109	—	—
Стаття 110	—	—
Стаття 111	—	—
Стаття 112	—	—
Стаття 113	—	—
Стаття 114	—	—
Стаття 115	—	—
Стаття 116	—	—
Стаття 117	—	—
Стаття 118	—	—
Стаття 119	—	—
Стаття 120	—	—
Стаття 121	Статті 16 та 17	—
Стаття 121а	—	Стаття 98, другий підпараграф
Стаття 122	—	—
Стаття 123	—	—
Стаття 124(1)–(5), (7) та (8)	—	—
Стаття 124(6)	—	Стаття 98, перший підпараграф
Стаття 125	—	—
Стаття 126	—	—
Стаття 127	—	—
Стаття 128	—	—
Стаття 129	—	—
Стаття 130	—	—
Стаття 131	—	—
Стаття 132	Статті 18 та 19	—
Стаття 133	—	—

Стаття 133а	Стаття 37	—
Стаття 134 (скасовано)	—	—
Стаття 135 (скасовано)	—	—
Стаття 136	—	—
Стаття 137	—	—
Стаття 138	Стаття 3	—
Стаття 139	Стаття 13	—
Стаття 140	Стаття 67	—
Стаття 141	Стаття 71	—
Стаття 142 (a)–(q) та (s)	Стаття 70	—
Стаття 142(r)	Стаття 69	—
Стаття 143	—	—
Стаття 144	—	—
Стаття 145	—	—
Стаття 146	Стаття 72	—
Стаття 146а	—	—
Стаття 147	Стаття 73	—
Стаття 148	—	—
Стаття 149	Стаття 74	—
Додаток I	Додаток I	—
Додаток II	—	Додаток II
Додаток III	—	Додаток II
Додаток IV	Додаток III	—
Додаток V	—	—
Додаток VI	—	—
Додаток VII	Додаток IV	—
Додаток VIII	Додаток II	—
Додаток IX	—	—
Додаток X	—	—
Додаток XI	—	—
Додаток XII	—	—
Додаток XIII	—	—
Додаток XIV	—	—
Додаток XV	—	—

Додаток XVI	—	—
Додаток XVII	—	—
Додаток XVIIa	—	—

(1) Регламент Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 1308/2013 від 17 грудня 2013 року про спільну організацію ринків сільськогосподарських продуктів та скасування Регламентів Ради (ЄЕС) № 922/72, (ЄЕС) № 234/79, (ЄС) № 1601/96, (ЄС) № 1037/2001 та (ЄС) № 1234/2007 (Див. сторінку 671 цього Офіційного вісника).

(2) Регламент Комісії (ЄС) № 1122/2009 від 30 листопада 2009 року про встановлення докладних правил для імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 73/2009, що стосується дотримання системи норм, модуляції та інтегрованої системи управління і контролю в рамках схем прямої підтримки фермерів, передбачених зазначеним Регламентом, а також для імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 1234/2007, що стосується дотримання системи норм в рамках схеми підтримки, передбаченої для сектора виноробства (ОВ L 316, 02.12.2009, с. 65).

(*1) Практики, що підлягають розрахунку, зазначеному в пункті (с) статті 43(12)